

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 191

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

52 tomas
2009 m. liepos 23 d.

Turinys

I *Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma*

REGLAMENTAI

2009 m. liepos 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 634/2009, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti	1
★ 2009 m. liepos 14 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 635/2009, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento (EB) Nr. 1580/2007 nuostatos, susijusios su papildomų muitų obuoliams ⁽¹⁾	3
★ 2009 m. liepos 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 636/2009, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1126/2008, priimančią tam tikrus tarptautinius apskaitos standartus pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1606/2002, kiek tai susiję su Tarptautinio finansinės atskaitomybės aiškinimo komiteto (TFAAK) 15-uoju aiškinimu ⁽¹⁾	5
★ 2009 m. liepos 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 637/2009, nustatantis įgyvendinimo taisykles dėl žemės ūkio augalų ir daržovių veislių pavadinimų tinkamumo (kodifikuota redakcija) ⁽¹⁾	10
★ 2009 m. liepos 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 638/2009, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1145/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 637/2008 įgyvendinimo taisyklės, susijusios su medvilnės sektoriaus restruktūrizavimo nacionalinėmis programomis	15
★ 2009 m. liepos 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 639/2009, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009 nuostatų dėl specialiosios paramos teikimo įgyvendinimo taisyklės	17

Kaina: 18 EUR

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

(Tęsinys antrajame viršelyje)

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

★ 2009 m. liepos 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 640/2009, kuriuo įgyvendinant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/32/EB nustatomi elektros variklių ekologinio projektavimo reikalavimai ⁽¹⁾	26
★ 2009 m. liepos 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 641/2009, kuriuo įgyvendinant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/32/EB nustatomi autonominių beriebokšlių apytakinių siurblių ir į gaminius įmontuojamų beriebokšlių apytakinių siurblių ekologinio projektavimo reikalavimai ⁽¹⁾	35
★ 2009 m. liepos 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 642/2009, kuriuo įgyvendinant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/32/EB nustatomi televizijos aparatų ekologinio projektavimo reikalavimai ⁽¹⁾	42
★ 2009 m. liepos 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 643/2009, kuriuo įgyvendinant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/32/EB nustatomi buitinių šaldymo aparatų ekologinio projektavimo reikalavimai ⁽¹⁾	53
2009 m. liepos 22 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 644/2009, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 623/2009, kuriuo nustatomi importo muitai grūdų sektoriuje, galiojantys nuo 2009 m. liepos 16 d.....	69

II Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma

SPRENDIMAI

Komisija

2009/557/EB:

★ 2009 m. liepos 22 d. Komisijos sprendimas dėl Bendrijos finansinės paramos, skirtos skubių kovos su kiaulių vezikuline liga priemonių Italijoje 2008 m. išlaidoms atlyginti (pranešta dokumentu Nr. C(2009) 5608)	72
---	----

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 634/2009

2009 m. liepos 22 d.

kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos Bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į 2007 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1580/2007, nustatantį Tarybos reglamentų (EB) Nr. 2200/96, (EB) Nr. 2201/96 ir (EB) Nr. 1182/2007 įgyvendinimo vaisių ir daržovių sektoriuje taisykles ⁽²⁾, ypač į jo 138 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

Reglamente (EB) Nr. 1580/2007, taikant daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, yra numatyti kriterijai, kuriuos Komisija taiko nustatydamas standartinės importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, išvardytiems minėto reglamento XV priedo A dalyje,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1580/2007 138 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2009 m. liepos 23 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2009 m. liepos 22 d.

Komisijos vardu

Jean-Luc DEMARTY

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 350, 2007 12 31, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	MK	19,3
	ZZ	19,3
0707 00 05	TR	98,3
	ZZ	98,3
0709 90 70	TR	97,9
	ZZ	97,9
0805 50 10	AR	60,0
	ZA	57,8
	ZZ	58,9
0806 10 10	EG	150,6
	MA	167,5
	TR	109,9
	US	141,6
	ZZ	142,4
0808 10 80	AR	90,5
	BR	72,1
	CL	90,0
	CN	97,8
	NZ	93,7
	US	91,3
	ZA	86,0
	ZZ	88,8
0808 20 50	AR	81,7
	CL	81,8
	NZ	138,3
	ZA	98,6
	ZZ	100,1
0809 10 00	TR	163,1
	ZZ	163,1
0809 20 95	TR	285,7
	US	236,3
	ZZ	261,0
0809 30	TR	153,8
	ZZ	153,8
0809 40 05	IL	167,2
	ZZ	167,2

⁽¹⁾ Šalių nomenklatura yra nustatyta Komisijos Reglamentu (EB) Nr. 1833/2006 (OL L 354, 2006 12 14, p. 19). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 635/2009**2009 m. liepos 14 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento (EB) Nr. 1580/2007 nuostatos, susijusios su papildomų maitų obuoliams**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) ⁽¹⁾, ypač į jo 143 straipsnio b punktą kartu su 4 straipsniu,

kadangi:

- (1) 2007 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1580/2007, nustatančiu Tarybos reglamentų (EB) Nr. 2200/96, (EB) Nr. 2201/96 ir (EB) Nr. 1182/2007 įgyvendinimo vaisių ir daržovių sektoriuje taisykles ⁽²⁾, numatyta prižiūrėti jo XVII priede išvardintų produktų importą. Tokia priežiūra turi būti vykdoma pagal taisykles, nustatytas 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas ⁽³⁾, 308d straipsnyje.
- (2) Taikant daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde sudarytos Sutarties dėl žemės ūkio ⁽⁴⁾ 5 straipsnio

4 dalį ir atsižvelgiant į naujausius turimus 2006, 2007 ir 2008 m. duomenis, reikėtų patikslinti papildomų maitų obuoliams taikymo lygius.

- (3) Todėl Reglamentas (EB) Nr. 1580/2007 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas.
- (4) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1580/2007 XVII priedas pakeičiamas šio reglamento priede pateiktu tekstu.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2009 m. rugsėjo 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2009 m. liepos 14 d.

Komisijos vardu

Mariann FISCHER BOEL

Komisijos narė

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 350, 2007 12 31, p. 1.

⁽³⁾ OL L 253, 1993 10 11, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 336, 1994 12 23, p. 22.

PRIEDAS

„XVII PRIEDAS

PAPILDOMI IMPORTO MUITAI: IV ANTRAŠTINĖ DALIS, II SKYRIUS, 2 SKIRSNIS

Nepažeidžiant Kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklių, turi būti laikoma, kad produktų aprašymas yra tik nurodomojo pobūdžio. Papildomų muitų taikymo sritis šiame priede nustatoma pagal KN kodų, galiojusių šio reglamento priėmimo metu, taikymo sritį.

Serijos Nr.	KN kodas	Aprašymas	Taikymo laikotarpis	Taikymo lygis (tonomis)
78.0015	0702 00 00	Pomidorai	Spalio 1 d.–gegužės 31 d.	415 817
78.0020			Birželio 1 d.–rugsėjo 30 d.	40 105
78.0065	0707 00 05	Agurkai	Gegužės 1 d.–spalio 31 d.	19 309
78.0075			Lapkričio 1 d.–balandžio 30 d.	17 223
78.0085	0709 90 80	Artišokai	Lapkričio 1 d.–birželio 30 d.	16 421
78.0100	0709 90 70	Cukinijos	Sausio 1 d.–gruodžio 31 d.	65 893
78.0110	0805 10 20	Apelsinai	Gruodžio 1 d.–gegužės 31 d.	700 277
78.0120	0805 20 10	Klementinos	Lapkričio 1 d.–vasario pabaiga	385 569
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandarinai (įskaitant tikruosius mandarinus ir likerinius mandarinus); vilkingai ir panašūs citrusinių hibridai	Lapkričio 1 d.–vasario pabaiga	95 620
78.0155	0805 50 10	Citrinos	Birželio 1 d.–gruodžio 31 d.	329 947
78.0160			Sausio 1 d.–gegužės 31 d.	61 422
78.0170	0806 10 10	Valgomosios vynuogės	Liepos 21 d.–lapkričio 20 d.	89 140
78.0175	0808 10 80	Obuoliai	Sausio 1 d.–rugpjūčio 31 d.	824 442
78.0180			Rugsėjo 1 d.–gruodžio 31 d.	327 526
78.0220	0808 20 50	Kriaušės	Sausio 1 d.–balandžio 30 d.	223 485
78.0235			Liepos 1 d.–gruodžio 31 d.	70 116
78.0250	0809 10 00	Abrikosai	Birželio 1 d.–liepos 31 d.	5 785
78.0265	0809 20 95	Vyšnios, išskyrus rūgščiąsias vyšnias	Gegužės 21 d.–rugpjūčio 10 d.	133 425
78.0270	0809 30	Persikai, įskaitant nektarinus	Birželio 11 d.–rugsėjo 30 d.	131 459
78.0280	0809 40 05	Slyvos	Birželio 11 d.–rugsėjo 30 d.	129 925“

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 636/2009

2009 m. liepos 22 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1126/2008, priimantį tam tikrus tarptautinius apskaitos standartus pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1606/2002, kiek tai susiję su Tarptautinio finansinės atskaitomybės aiškinimo komiteto (TFAAK) 15-uju aiškinimu

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2002 m. liepos 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1606/2002 dėl tarptautinių apskaitos standartų taikymo⁽¹⁾, ypač į jo 3 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1126/2008⁽²⁾ priimti tam tikri tarptautiniai standartai ir aiškinimai, galioję 2008 m. spalio 15 d.
- (2) 2008 m. liepos 3 d. Tarptautinis finansinės atskaitomybės aiškinimo komitetas (TFAAK) paskelbė TFAAK 15-ąjį aiškinimą *Sutartys dėl nekilnojamojo turto objektų statybos* (toliau – TFAAK 15-asis aiškinimas). TFAAK 15-ajame aiškinyje aiškinama ir pateikiama rekomendacijų, kada finansinėse ataskaitose reikėtų pripažinti pajamas iš nekilnojamojo turto objektų statybos ir visų pirma, ar statybos sutarčiai taikomas 11-asis TAS *Statybų sutartys* arba 18-asis TAS *Pajamos*.
- (3) Pasikonsultavus su Europos finansinės atskaitomybės patiriamosios grupės (EFAPG) techninių ekspertų grupe (TEG) patvirtinama, kad TFAAK 15-asis aiškinimas atitinka Reglamento (EB) Nr. 1606/2002 3 straipsnio 2 dalyje išdėstytus techninius priėmimo kriterijus. Pagal 2006 m. liepos 14 d. Komisijos sprendimą 2006/505/EB, įsteigiantį Nuomonės apie apskaitos standartus vertinimo grupę, kuri konsultuotų Komisiją

Europos finansinės atskaitomybės patiriamosios grupės (EFAPG) nuomonių objektyvumo ir neutralumo klausimais⁽³⁾, Nuomonės apie apskaitos standartus vertinimo grupė apsvartė EFAPG nuomonę dėl aiškinimo tvirtinimo ir Komisiją informavo, kad ta nuomonė gerai subalansuota ir objektyvi.

- (4) Todėl Reglamentas (EB) Nr. 1126/2008 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas.
- (5) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Apskaitos reguliavimo komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1126/2008 priede įterpiamas Tarptautinio finansinės atskaitomybės aiškinimo komiteto (TFAAK) 15-asis aiškinimas *Sutartys dėl nekilnojamojo turto objektų statybos*, kaip nustatyta šio reglamento priede.

2 straipsnis

Visos įmonės šio reglamento priede pateiktą TFAAK 15-ąjį aiškinimą taiko ne vėliau kaip nuo pirmųjų joms taikomų finansinių metų, prasidedančių po 2009 m. gruodžio 31 d., pradžios.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2009 m. liepos 22 d.

Komisijos vardu
Charlie MCCREEVY
Komisijos narys

⁽¹⁾ OL L 243, 2002 9 11, p. 1.

⁽²⁾ OL L 320, 2008 11 29, p. 1.

⁽³⁾ OL L 199, 2006 7 21, p. 33.

PRIEDAS

TARPTAUTINIAI APSKAITOS STANDARTAI

TFAAK 15-asis aiškinimas	TFAAK 15-asis aiškinimas <i>Sutartys dėl nekilnojamojo turto objektų statybos</i>
--------------------------	---

TFAAK 15-ASIS AIŠKINIMAS***Sutartys dėl nekilnojamojo turto objektų statybos***

NUORODOS

- 1-asis TAS *Finansinių ataskaitų pateikimas* (persvarstytas 2007 m.);
- 8-asis TAS *Apskaitos politika, apskaitinių įvertinimų keitimas ir klaidos*;
- 11-asis TAS *Statybų sutartys*;
- 18-asis TAS *Pajamos*;
- 37-asis TAS *Atidėjiniai, neapibrėžtieji įsipareigojimai ir neapibrėžtasis turtas*;
- TFAAK 12-asis aiškinimas *Paslaugų koncesijos susitarimai*;
- TFAAK 13-asis aiškinimas *Klientų lojalumo programos*.

PAGRINDINĖ INFORMACIJA

- 1 Nekilnojamojo turto pramonėje ūkio subjektai, kurie stato nekilnojamojo turto objektus patys arba naudodamiesi subrangovų paslaugomis, gali sudaryti sutartis su vienu arba daugiau pirkėjų, kol statyba dar nebaigta. Tokios sutartys gali būti įvairios.
- 2 Pavyzdžiui, ūkio subjektai, kurie stato gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto objektus, gali pradėti pardavinėti atskirus vienetus (butus arba namus), kol statyba nebaigta arba dar nėra net pradėta. Kiekvienas pirkėjas sudaro su ūkio subjektu sutartį įsigyti tam tikrą vienetą, kai jis parengtas naudoti. Paprastai pirkėjas ūkio subjektui sumoka įnašą, kuris grąžinamas tik tada, jeigu ūkio subjektas nepateikia užbaigto vieneto pagal sutartas sąlygas. Pirkimo kainos likutis paprastai ūkio subjektui sumokamas tik baigiant vykdyti sutarties sąlygas, kai pirkėjas tampa vieneto savininku.
- 3 Ūkio subjektai, kurie stato komercinės arba pramoninės paskirties nekilnojamojo turto objektus, gali sudaryti sutartį su vienu pirkėju. Pirkėjui gali reikėti atlikti tarpinius mokėjimus nuo pirminės sutarties sudarymo iki sutarties sąlygų įvykdymo. Statybos gali vykti pirkėjo valdomoje arba iki statybų pradžios išsinuomotoje žemėje.

TAIKYMAS

- 4 Šis aiškinimas taikomas ūkio subjektų, kurie tiesiogiai arba naudodamosi subrangovų paslaugomis, stato nekilnojamojo turto objektus, pajamų ir susijusių sąnaudų apskaitai.
- 5 Sutartys, patenkančios į šio aiškinimo taikymo sritį, yra nekilnojamojo turto objektų statybos sutartys. Be nekilnojamojo turto objektų statybos, tokios sutartys gali apimti kitų prekių arba paslaugų pristatymą.

KLAUSIMAI

- 6 Šiame aiškinyje nagrinėjami du klausimai:
 - a) ar sutartis patenka į 11-ojo TAS arba 18-ojo TAS taikymo sritį?
 - b) kada turėtų būti pripažintos pajamos, gautos iš nekilnojamojo turto objektų statybos?

BENDRA NUOMONĖ

- 7 Šioje diskusijoje laikoma, kad ūkio subjektas anksčiau išanalizavo nekilnojamojo turto objektų statybos sutartį ir visas susijusias sutartis bei padarė išvadą, kad jis neišlaikys nei valdymo, kiek jis paprastai siejamas su nuosavybe, nei pastatyto nekilnojamojo turto objekto kontrolės tiek, kad tai neleistų dalį arba visą atlygį pripažinti pajamomis. Jeigu neleidžiama kai kurio atlygio pripažinti pajamomis, ši diskusija taikoma tik tai sutarties daliai, kuriai bus pripažintos pajamos.

- 8 Sudaręs vienintelę sutartį, ūkio subjektas taip pat gali sutarti pristatyti ir prekes arba paslaugas greta nekilnojamojo turto objekto statybos (pvz., žemės pardavimas arba turto valdymo paslaugų teikimas). Pagal 18-ojo TAS 13 straipsnį tokią sutartį gali reikėti padalinti į atskirus komponentus, įskaitant vieną nekilnojamojo turto objekto statybą. Bendro pagal sutartį gauto arba gautino atlygio tikroji vertė turi būti paskirstoma kiekvienam komponentui. Jeigu nustatomi atskiri komponentai, ūkio subjektas nekilnojamojo turto objekto statybos komponentui taiko šio aiškinimo 10–12 straipsnius, kad būtų nustatyta, ar tas komponentais patenka į 11-ojo TAS arba 18-ojo TAS taikymo sritį. Tada 11-ojo TAS segmentavimo kriterijai taikomi bet kuriam statybos sutarties komponentui.
- 9 Pateiktoje diskusijoje nurodoma nekilnojamojo turto objekto statybos sutartis, bet diskusija taikoma ir nekilnojamojo turto objekto statybos komponentui, nustatytam sutartyje, kurioje yra kitų komponentų.

Nustatymas, ar sutartis patenka į 11-ojo TAS arba 18-ojo TAS taikymo sritį

- 10 Nustatymas, ar nekilnojamojo turto objekto statybos sutartis patenka į 11-ojo TAS arba 18-ojo TAS taikymo sritį, priklauso nuo sutarties sąlygų ir visų susijusių faktų bei aplinkybių. Tokiam nustatymui būtinas sprendimas atsižvelgiant į kiekvieną sutartį.
- 11 11-asis TAS taikomas, kai sutartis atitinka statybos sutarties apibrėžimą, nustatytą 11-ojo TAS 3 straipsnyje: „turto ar [...] turto junginių statybos specialiai sudaryta sutartis“. Nekilnojamojo turto objekto statybos sutartis atitinka statybos sutarties apibrėžimą, kai pirkėjas gali nustatyti pagrindinius nekilnojamojo turto projekto konstrukcinius elementus prieš prasidedant statybai ir (arba) apibrėžti pagrindinius konstrukcinius pokyčius statybos metu (nesvarbu, ar pasinaudoja ta galimybe, ar ne). Kai taikomas 11-asis TAS, statybos sutartis taip pat apima visas paslaugas, kurios tiesiogiai susijusios su nekilnojamojo turto objekto statyba pagal 11-ojo TAS 5 straipsnio a punktą ir 18-ojo TAS 4 straipsnį, teikimo sutartis arba komponentus.
- 12 Priešingai, nekilnojamojo turto objekto statybos sutartis, pagal kurią pirkėjai turi tik ribotą galimybę daryti įtaką nekilnojamojo turto objekto projektui, pvz., gali pasirinkti projektą iš kelių ūkio subjekto nustatytų variantų arba nustatyti tik nedidelius pagrindinio projekto pakeitimus, tai yra prekių pardavimo sutartis, patenkanti į 18-ojo TAS taikymo sritį.

Pajamų, gautų iš nekilnojamojo turto objekto statybos, apskaita

Ši sutartis yra statybos sutartis

- 13 Kai sutartis patenka į 11-ojo TAS taikymo sritį, ir galima patikimai nustatyti jos rezultatus, ūkio subjektas turi pripažinti pajamas atsižvelgdamas į sutartyje nustatytos veiklos vykdymo lygį pagal 11-ąjį TAS.
- 14 Sutartis gali neatitikti statybos sutarties apibrėžties, todėl pateks į 18-ojo TAS taikymo sritį. Šiuo atveju ūkio subjektas turi nustatyti, ar sutartis sudaryta dėl paslaugų teikimo, ar dėl prekių pardavimo.

Ši sutartis yra paslaugų teikimo sutartis

- 15 Jeigu ūkio subjektas neturi įsigyti ir tiekti statybinių medžiagų, sutartis gali būti tik paslaugų teikimo sutartis pagal 18-ąjį TAS. Šiuo atveju, jei įvykdyti 18-ojo TAS 20 straipsnio kriterijai, 18-ajame TAS reikalaujama, kad pajamos būtų pripažintos atsižvelgiant į sandorio įvykdymo lygį, taikant procentinį įvykdymo metodą. 11-ojo TAS reikalavimai paprastai taikomi pripažįstant tokio sandorio pajamas ir susijusias sąnaudas (18-ojo TAS 21 straipsnis).

Ši sutartis yra prekių pardavimo sutartis

- 16 Jeigu ūkio subjektas turi teikti paslaugas kartu su statybinėmis medžiagomis, kad įvykdytų savo sutartinius įsipareigojimus pateikti nekilnojamojo turto objektą pirkėjui, sutartis yra prekių pardavimo sutartis, ir taikomi 18-ojo TAS 14 straipsnyje nustatyti pajamų pripažinimo kriterijai.
- 17 Ūkio subjektas gali perduoti pirkėjui valdymą ir reikšmingą riziką bei iš nuosavybės gaunamą naudą, kol yra atliekami statybos darbai. Šiuo atveju, jeigu vykstant statybai nenutrūkstamai vykdomi 18-ojo TAS 14 straipsnio kriterijai, ūkio subjektas turi pripažinti pajamas atsižvelgdamas į įvykdymo lygį, taikydamas procentinį įvykdymo metodą. 11-ojo TAS reikalavimai paprastai taikomi pripažįstant tokio sandorio pajamas ir susijusias sąnaudas.

- 18 Ūkio subjektas gali vienu metu perduoti pirkėjui visą reikšmingos rizikos valdymą ir iš nekilnojamojo turto gaunamą naudą (pvz., pabaigus statyti, pristatymo metu arba po jo). Šiuo atveju ūkio subjektas turi pripažinti pajamas tik tada, kai įvykdomi visi 18-ojo TAS 14 straipsnio kriterijai.
- 19 Kai ūkio subjektas turi atlikti papildomą darbą su nekilnojamoju turtu, kuris jau pateiktas pirkėjui, jis turi pripažinti įsipareigojimą ir sąnaudas pagal 18-ojo TAS 19 straipsnį. Įsipareigojimas turi būti įvertinamas pagal 37-ąjį TAS. Kai ūkio subjektas turi pristatyti papildomas prekes arba paslaugas, kurios identifikuojamos atskirai nuo nekilnojamojo turto, kuris jau pristatytas pirkėjui, jis turėtų identifikuoti likusias prekes arba paslaugas kaip atskirą pardavimo komponentą pagal šio aiškinimo 8 straipsnį.

Atskleidimas

- 20 Kai ūkio subjektas pripažįsta pajamas taikydamas procentinį įvykdymo metodą sutartims, kurios vykstant statybai nenutrūkstamai atitinka visus 18-ojo TAS 14 straipsnio kriterijus (žr. aiškinimo 17 straipsnį), jis turi atskleisti:
- a) kaip nustato, kurios sutartys nenutrūkstamai atitinka visus 18-ojo TAS 14 straipsnio kriterijus vykstant statybai;
 - b) pajamų, kurios gaunamos per laikotarpį pagal tokias sutartis, sumą ir
 - c) metodus, taikytus vykdomų statybos sutarčių darbų atlikimo lygiui nustatyti.
- 21 Dėl 20 straipsnyje aprašytų sutarčių, kurios vykdomos atskaitomybės datą, ūkio subjektas taip pat turi atskleisti:
- a) iki ataskaitų sudarymo datos susidariusių išlaidų ir pripažinto pelno (atėmus pripažintus nuostolius) bendras sumas ir
 - b) gautų avansų sumą.

18-OJO TAS PRIEDO PATAISOS

- 22–23 [Pataisa netaikoma vien tik išvardintiems standartams]

ĮSIGALIOJIMO DATA IR PEREINAMOSIOS NUOSTATOS

- 24 Ūkio subjektas šį aiškinimą turi taikyti 2009 m. sausio 1 d. arba vėliau prasidedantiems metiniams ataskaitiniams laikotarpiams. Leidžiama taikyti anksčiau. Jei ūkio subjektas šį aiškinimą taiko ataskaitiniam laikotarpiui, prasidedančiam iki 2009 m. sausio 1 d., jis turi atskleisti šį faktą.
- 25 Apskaitos politikos pakeitimai turi būti registruojami retrospektyviai remiantis 8-uoju TAS.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 637/2009

2009 m. liepos 22 d.

nustatantis įgyvendinimo taisyklės dėl žemės ūkio augalų ir daržovių veislių pavadinimų tinkamumo

(kodifikuota redakcija)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

— pavadinimai, kurie yra tapatūs arba gali būti supainioti su kitomis nuorodomis,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

— klaidinimas ar painiavos sukėlimas dėl veislės savybių ar kitų ypatybių.

atsižvelgdama į 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyvą 2002/53/EB dėl bendrojo žemės ūkio augalų veislių katalogo ⁽¹⁾, ypač į jos 9 straipsnio 6 dalį,

(4) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Žemės ūkio, sodininkystės, daržininkystės ir miškininkystės sėklos bei dauginamosios medžiagos nuolatinio komiteto nuomonę,

atsižvelgdama į 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyvą 2002/55/EB dėl prekybos daržovių sėkla ⁽²⁾, ypač į jos 9 straipsnio 6 dalį,

kadangi:

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

(1) 2000 m. gegužės 4 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 930/2000 nustatantis įgyvendinimo taisyklės dėl žemės ūkio augalų ir daržovių veislių pavadinimų tinkamumo ⁽³⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiamas ⁽⁴⁾. Siekiant aiškumo ir racionalumo minėtas reglamentas turėtų būti kodifikuotas.

1 straipsnis

Šis reglamentas nustato konkrečias kriterijų, numatytų Reglamento (EB) Nr. 2100/94 63 straipsnyje, taikymo taisyklės dėl veislių pavadinimų tinkamumo, taikant Direktyvos 2002/53/EB 9 straipsnio 6 dalies pirmą pastraipą ir Direktyvos 2002/55/EB 9 straipsnio 6 dalies pirmą pastraipą.

(2) Direktyva 2002/53/EB ir Direktyva 2002/55/EB nustatė bendrąsias taisyklės, susijusias su veislių pavadinimais, darydamos nuorodą į 1994 m. liepos 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2100/94 63 straipsnį dėl augalų veislių teisinės apsaugos Bendrijoje ⁽⁵⁾.

2 straipsnis

(3) Taikant Direktyvą 2002/53/EB ir Direktyvą 2002/55/EB tikslinga nustatyti konkrečias kriterijų, numatytų Reglamento (EB) Nr. 2100/94 63 straipsnyje, taikymo taisyklės, ypač dėl kliūčių nurodant veislės pavadinimą, kaip tai numatyta jo 3 ir 4 dalyse. Visų pirma, tokios konkrečios taisyklės turėtų apsiriboti šiomis kliūtimis:

1. Jeigu trečioji šalis turi pirmumo teisę kaip prekių ženklo savininkė, tam, kad veislės pavadinimas būtų naudojamas Bendrijos teritorijoje, kompetentingai institucijai turi būti pateikta paraiška dėl veislės pavadinimo tokiu prekių ženklo pavadinimu, kuris įregistruotas vienoje ar daugiau valstybių narių arba Bendrijos lygmeniu iki veislės pavadinimo patvirtinimo ir kuris yra tapatus ar panašus į veislės pavadinimą ir įregistruotas dėl tokių prekių, kurios yra tapačios ar panašios į atitinkamą augalų veislę.

— panaudojimas, kuriam kliudo trečiosios šalies pirmumo teisė,

— sunkumai dėl pripažinimo ar dauginimo,

— pavadinimai, kurie yra tapatūs arba gali būti supainioti su kitos veislės pavadinimu,

2. Jeigu trečioji šalis turi pirmumo teisę į žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografines nuorodas ir kilmės vietos nuorodas, veislės pavadinimo naudojimui Bendrijos teritorijoje galėtų kliudyti tai, kad veislės pavadinimas pažeistų Tarybos reglamento (EB) Nr. 510/2006 ⁽⁶⁾ 13 straipsnį dėl geografinių nuorodų arba kilmės vietos nuorodų, saugomų valstybėje narėje arba Bendrijoje pagal to reglamento 3 straipsnio 3 dalį, 5 straipsnio 4 dalies antrą pastraipą, 5 straipsnio 6 dalį, 6 straipsnį ir 7 straipsnio 4 dalį arba Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2081/92 ⁽⁷⁾ buvusį 17 straipsnį, naudojamų prekėms, kurios yra tapačios ar panašios į atitinkamą augalų veislę.⁽¹⁾ OL L 193, 2002 7 20, p. 1.⁽²⁾ OL L 193, 2002 7 20, p. 33.⁽³⁾ OL L 108, 2000 5 5, p. 3.⁽⁴⁾ Žr. II priedą.⁽⁵⁾ OL L 227, 1994 9 1, p. 1.⁽⁶⁾ OL L 93, 2006 3 31, p. 12.⁽⁷⁾ OL L 208, 1992 7 24, p. 1.

3. Kliūtis veislės pavadinimo tinkamumui, susijusi su 2 dalyje nurodyta pirmumo teise gali būti pašalinta, kai pirmumo teisės turėtojas pateikia raštišką sutikimą, kad pavadinimas gali būti naudojamas veislei, jei toks sutikimas nesuklaidins visuomenės dėl tikrosios produkto kilmės.

4. Pareiškėjui turint pirmumo teisę viso siūlomo pavadinimo ar jo dalies atžvilgiu, Reglamento (EB) Nr. 2100/94 18 straipsnio 1 dalies nuostatos taikomos *mutatis mutandis*.

3 straipsnis

1. Veislės pavadinimas bus pripažįstamas sukeliančiu vartotojams sunkumų dėl pripažinimo ar dauginimo šiais atvejais:

- a) jei tai yra išgalvotas pavadinimas:
 - i) kurį sudaro viena raidė;
 - ii) jis susideda iš raidžių visumos arba vieną iš žodžių sudaro raidžių visuma, nesudaranti oficialia Bendrijos kalba ištariamo žodžio; tačiau jei ši raidžių visuma yra pripažintas trumpinys, ji turi apsiriboti daugiausia 2 grupėmis, kurių kiekviena susidėtų iš 3 raidžių, pavadinimo pradžioje arba pabaigoje;
 - iii) jame yra skaitmuo, išskyrus tuos atvejus, kai skaičius yra neatskiriama pavadinimo dalis, arba kai tai parodo, kad veislė yra arba bus viena iš auginimo tradicija susijusių veislių sunumeruotųjų serijų;
 - iv) jis susideda iš daugiau kaip trijų žodžių arba dalių, nebent jie sujungti taip, kad yra lengvai atpažįstami arba atkuriami;
 - v) jis susideda arba jame yra perdėtai ilgas žodis arba dalis;
 - vi) jį sudaro skyrybos ženklas arba simbolis, didžiųjų ir mažųjų raidžių mišinys (išskyrus tuos atvejus, kai pirmoji raidė yra didžioji, o likusią pavadinimo dalį sudaro mažosios raidės), žodžių viršuje ar apačioje rašomi skaitmenys ar raidės arba piešinys;

b) jeigu pavadinimas yra nurodomas „kodo“ forma ir jeigu:

- i) jį sudaro tik skaičius ar skaičiai, išskyrus išvestas linijas ar panašias konkrečias veislių rūšis;
- ii) jį sudaro viena raidė;
- iii) jį sudaro daugiau kaip dešimt raidžių arba raidžių ir skaitmenų;
- iv) jis susideda iš daugiau kaip keturių kintamųjų raidės ar raidžių grupių ir skaitmens ar skaitmenų;

v) jį sudaro skyrybos ženklas arba kitas simbolis, žodžių viršuje ar apačioje rašomi skaitmenys ar raidės arba piešinys.

2. Pateikęs pasiūlymą dėl veislės pavadinimo, pareiškėjas turi nurodyti, ar siūlomasis pavadinimas bus nurodytas „sugalvoto pavadinimo“, ar „kodo“ forma.

3. Jeigu pareiškėjas nenurodo siūlomojo pavadinimo formos, laikytina, kad pavadinimas yra „sugalvoto pavadinimo“ formos.

4 straipsnis

Vertinant veislės pavadinimo tapatumą ar klaidinančių panašumą su kitu veislės pavadinimu, taikomos šios sąvokos:

- a) „gali būti supainiotas su“: apima, *inter alia*, veislės pavadinimą, kuris skiriasi tik viena raide arba kirčio ženklu, lyginant jį su artimai susijusios rūšies veislės pavadinimu, kuris oficialiai pripažintas prekybai Bendrijoje, Europos ekonominėje erdvėje ar šalyje, pasirašiusioje Tarptautinę konvenciją dėl naujų augalų veislių apsaugos (UPOV), arba kuriam taikomos augalų veislių teisės tokiose teritorijose. Tačiau klaidinančiu nelaikomas toks atvejis, kai pripažintame trumpinyje, kuris yra atskira veislės pavadinimo dalis, skiriasi tik viena raidė. Be to, klaidinančiu nelaikomas toks atvejis, kai raidės skirtumas yra toks akivaizdus, kad to pavadinimo neįmanoma sumaišyti su jau esančių veislių pavadinimais. Dviejų ar kelių raidžių skirtumas neturi būti laikomas klaidinančiu, nebent dvi raidės yra paprasčiausiai sukeistos vietomis. Toks atvejis, kai numeryje skiriasi tik vienas skaitmuo (kai numeris yra leistinas išgalvotame pavadinime) neturi būti laikomas klaidinančiu.

Nepažeidžiant 6 straipsnio nuostatų, pirmą pastraipą netaikoma veislės pavadinimams kodo forma, jeigu nurodomasis veislės pavadinimas taip pat yra kodo forma. Kai naudojamas kodas, laikoma, kad dėl vieno besiskiriančio ženklo, raidės ar skaitmens, du kodus galima lengvai atskirti. Lyginant kodo formos pavadinimus, į tarpus neturi būti kreipiamas dėmesys;

- b) termino „artimai susijusios rūšys“ reikšmė apibrėžta I priede;
- c) „nebeegzistuojanti veislė“ – veislė, kurios nebėra prekyboje;
- d) „oficialus augalų veislių registras“ – nuoroda į bendrąjį žemės ūkio augalų ar daržovių veislių katalogą arba į bet kurį kitą registrą, sukauptą ir tvarkomą Bendrijos augalų veislių tarnybos arba oficialiosios Bendrijos valstybių narių, Europos ekonominės erdvės ar UPOV šalies institucijos;

e) „veislė, kurios pavadinimas neigavo jokios ypatingos reikšmės“ – tai atvejis, kai, nustatoma, kad veislės pavadinimas, kuris kažkada buvo įrašytas į oficialų augalų veislių registrą ir tokiu būdu įgavo ypatingą reikšmę, ją prarado praėjus dešimčiai metų po to pavadinimo išbraukimo iš registro.

5 straipsnis

Nuorodos, kurios yra visuotinai vartojamos prekių rinkodaroje arba kurios negali būti vartojamos pagal kitų teisės aktų nuostatas, apima:

- a) valiutų pavadinimus arba terminus, susijusius su svorio ir matavimo vienetais;
- b) žodžių junginius, kurie, remiantis teisės aktais, negali būti vartojami kitais nei tuose teisės aktuose nurodytais tikslais.

6 straipsnis

Pripažįstama, kad veislės pavadinimas klaidina ar sukelia painiavą, jeigu:

- a) jis sudaro klaidingą išpūdį, kad veislė pasižymi tam tikromis savybėmis ar verte;
- b) jis sudaro klaidingą išpūdį, kad veislė yra susijusi arba yra išvesta iš kitos kurios nors veislės;
- c) jis daro nuorodą į tam tikrą savybę ar vertę tokiu būdu, kuris sudaro klaidingą išpūdį, kad tai tik šiai veislei būdingos savybės ar vertė, nors iš tikrųjų kitos tos pačios rūšies veislės gali pasižymėti analogiškomis savybėmis ar verte;
- d) dėl panašumo į tokį plačiai žinomą prekybos vardą, kuris nėra registruotas prekių ženklas ar veislės pavadinimas, sukelia asociaciją, kad tai jau kita veislė, arba sudaro klaidingą išpūdį dėl pareiškėjo, už veislės priežiūrą atsakingo asmens ar augintojo tapatybės;

e) jame yra arba jis sudarytas iš:

- i) aukštesniojo ar aukščiausiojo laipsnio žodžių;
- ii) veislių botaniniai arba bendrieji pavadinimai, priklausantys žemės ūkio augalų ar daržovių rūšių grupei, kuriai priklauso ši veislė;
- iii) fizinio asmens vardo ar juridinio asmens pavadinimo arba yra nuoroda į juos, taip siekiant sudaryti klaidingą išpūdį dėl pareiškėjo, už veislės priežiūrą atsakingo asmens ar augintojo tapatybės;
- f) tai taikoma geografiniam pavadinimui, kuris galėtų suklaidinti visuomenę dėl veislės požymių arba dėl jos vertės.

7 straipsnis

Pripažįstant veislių pavadinimą kodo forma, tai turi būti aiškiai nurodoma atitinkamame oficialiajame kataloge ar valstybių narių oficialiai pripažintų augalų veislių kataloguose arba atitinkamame bendrajame kataloge, išnašoje pateikiant šį paaiškinimą: „veislės pavadinimas patvirtintas kodo forma“.

8 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 930/2000 yra panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal III priede pateiktą atitikmenų lentelę.

9 straipsnis

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.
2. Šis reglamentas netaikomas tiems veislių pavadinimams, kuriuos kompetentingai institucijai pareiškėjas pateikė patvirtinti iki 2000 m. gegužės 25 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2009 m. liepos 22 d.

Komisijos vardu
Androulla VASSILIOU
Komisijos narė

I PRIEDAS

ARTIMAI SUSIJUSIOS RŪŠYS

Apibrėžiant 4 straipsnio b dalyje nurodytas „artimai susijusias rūšis“ taikomi šie punktai:

- jei gentis sudaryta iš daugiau nei vienos klasės, taikomas 1 punkte pateiktas klasių sąrašas;
- jei klasės apima daugiau nei vieną gentį, taikomas 2 punkte pateiktas klasių sąrašas;
- pagal bendrąją taisyklę, jei gentys ir rūšys neįtrauktos į 1 ir 2 punktuose pateiktą klasių sąrašą, gentis laikoma klase.

1. Gentį sudarančios klasės

Klasės	Moksliniai pavadinimai
1.1 klasė	<i>Brassica oleracea</i>
1.2 klasė	<i>Brassica</i> , išskyrus <i>Brassica oleracea</i>
2.1 klasė	<i>Beta vulgaris</i> – cukriniai runkeliai, pašariniai runkeliai
2.2 klasė	<i>Beta vulgaris</i> – runkeliai, įskaitant <i>Cheltenham</i> burokus, mangoldus arba paprastuosius runkelius
2.3 klasė	<i>Beta</i> , išskyrus nurodytuosius 2.1 ir 2.2 klasėse
3.1 klasė	<i>Cucumis sativus</i>
3.2 klasė	<i>Cucumis melo</i>
3.3 klasė	<i>Cucumis</i> , išskyrus nurodytuosius 3.1 ir 3.2 klasėse
4.1 klasė	<i>Solanum tuberosum</i>
4.2 klasė	<i>Solanum</i> , išskyrus nurodytą 4.1 klasėje

2. Klasės, apimančios daugiau nei vieną gentį

Klasės	Moksliniai pavadinimai
201 klasė	<i>Secale</i> , <i>Triticale</i> , <i>Triticum</i>
203 klasė (*)	<i>Agrostis</i> , <i>Dactylis</i> , <i>Festuca</i> , <i>Festulolium</i> , <i>Lolium</i> , <i>Phalaris</i> , <i>Phleum</i> and <i>Poa</i>
204 klasė (*)	<i>Lotus</i> , <i>Medicago</i> , <i>Ornithopus</i> , <i>Onobrychis</i> , <i>Trifolium</i>
205 klasė	<i>Cichorium</i> , <i>Lactuca</i>

(*) 203 ir 204 klasės nustatytos ne tik remiantis artimai susijusiomis rūšimis

II PRIEDAS

Panaikinamas reglamentas su vėlesniais pakeitimais

Komisijos reglamentas (EB) Nr. 930/2000	(OL L 108, 2000 5 5, p. 3).
Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1831/2004	(OL L 321, 2004 10 22, p. 29).
Komisijos reglamentas (EB) Nr. 920/2007	(OL L 201, 2007 8 2, p. 3).

III PRIEDAS

Atitikmenų lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 930/2000	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnis	3 straipsnis
4 straipsnis	4 straipsnis
5 straipsnio a punktas	5 straipsnio a punktas
5 straipsnio c punktas	5 straipsnio b punktas
6 straipsnio a – d punktai	6 straipsnio a – d punktai
6 straipsnio e punkto, i ir ii papunkčiai	6 straipsnio e punkto, i ir ii papunkčiai
6 straipsnio e punkto iv papunktis	6 straipsnio e punkto iii papunktis
6 straipsnio f punktas	6 straipsnio f punktas
7 straipsnis	7 straipsnis
—	8 straipsnis
8 straipsnis	9 straipsnis
Priedas	I priedas
—	II priedas ir III priedas

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 638/2009

2009 m. liepos 22 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1145/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 637/2008 įgyvendinimo taisyklės, susijusios su medvilnės sektoriaus restruktūrizavimo nacionalinėmis programomis

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2008 m. birželio 23 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 637/2008, iš dalies keičiantį Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 ir nustatantį medvilnės sektoriaus restruktūrizavimo nacionalines programas ⁽¹⁾, ypač į jo 9 straipsnį,

kadangi:

- (1) Reglamento (EB) Nr. 637/2008 su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 472/2009 ⁽²⁾, 4 straipsnio 1 dalies 2 pastraipoje valstybėms narėms numatyta galimybė pateikti vieną bendros pakeistos aštuonerių metų trukmės restruktūrizavimo programos projektą. Būtina patikslinti šios galimybės įgyvendinimo taisyklės.
- (2) Atsižvelgiant į programų trukmės pratęsimo galimybę, turi būti padidintas didžiausias procentinis dydis sumos, kuri gali būti išmokėta kaip avansas. Reikia nurodyti su minėtomis avansinėmis išmokomis susijusių užstatų gražinimo sąlygas ir paaiškinti, kad užstatų nereikia tuo atveju, jei avansinės išmokos mokamos atlikus visas susijusias užduotis.
- (3) Kad nebūtų diskriminuojamos medvilnės valymo įmonės, būtina, kad Komisijos reglamento (EB) Nr. 1145/2008 ⁽³⁾ 7 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodyta kontrolė apimtų visas Reglamento (EB) Nr. 637/2008 7 straipsnio 1 dalyje išvardytas priemones.
- (4) Be to, reikėtų apibrėžti valstybių narių atsakomybę patikrinti, kaip laikomasi išpareigojimo gamybos vietoje 10 metų nevalyti medvilnės nuo įrenginių išmontavimo paraiškos patvirtinimo dienos.
- (5) Siekiant optimizuoti restruktūrizavimo programų poveikį, valstybėms narėms būtina suteikti papildomų galimybių lanksčiau nustatyti išmontavimo pagalbos sumą už toną neišvalytos medvilnės, atsižvelgiant į medvilnės valymo pramonės įvairialytiškumą ir bet kuriuo atveju vengiant skirti pernelyg didelę kompensaciją.

(6) Todėl Reglamentą (EB) Nr. 1145/2008 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.

(7) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1145/2008 iš dalies keičiamas taip:

1) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Įgyvendinant Reglamento (EB) Nr. 637/2008 7 straipsnio 1 dalies a, b, d ir e punktuose nurodytas priemones, valstybės narės paramos gavėjui gali išmokėti vieną arba daugiau avansinių išmokų. Visų avansinių išmokų suma neturi būti didesnė kaip 87,5 % tinkamų finansuoti išlaidų.

Avansas išmokamas pateikus užstatą, kurio suma sudaro 120 % tos avansinės išmokos.

Užstatai gražinami įvykdžius priemones įgyvendinimo sąlygas ir atlikus 7 straipsnio 1 dalies antroje ir trečioje pastraipose nurodytą kontrolę, o už bet kokias papildomas išmokas užstato pateikti nereikia.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Visi šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyti mokėjimai, susiję su konkrečia paraiška, atliekami vėliausiai:

a) iki ketvirtų metų, skaičiuojant nuo tų metų, kuriais turėjo būti pateiktas ketverių metų restruktūrizavimo programos projektas, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 637/2008 4 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje, birželio 30 d.;

⁽¹⁾ OL L 178, 2008 7 5, p. 1.⁽²⁾ OL L 144, 2009 6 9, p. 1.⁽³⁾ OL L 308, 2008 11 19, p. 17.

b) iki aštuntų metų, skaičiuojant nuo tų metų, kuriais turėjo būti pateiktas aštuonerių metų restruktūrizavimo programos projektas, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 637/2008 4 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, birželio 30 d.

Pirmaisiais pirmojo programavimo laikotarpio metais išmokos pradėdamos mokėti nuo 2009 m. spalio 16 d.“

2) 7 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) antra pastraipa pakeičiama taip:

„Įgyvendinant Reglamento (EB) Nr. 637/2008 7 straipsnio 1 dalies a, b, d ir e punktuose nurodytas priemones, valstybės narės, prieš išmokėdamos paskutinę išmoką, kiekvienoje paramą pagal restruktūrizavimo programą gaunančioje įmonėje, gamybos vietoje ir pas paramos gavėją tikrina, ar įvykdytos visos paramos sutei-

kimo sąlygos ir įgyvendintos to reglamento 7 straipsnio 1 dalies a, b, d ir e punktuose nurodytos priemonės.“

b) papildoma šia ketvirta pastraipa:

„Valstybės narės tikrina, ar laikomasi 10 straipsnio 1 dalies e punkte nurodyto išsipareigojimo.“

3) 10 straipsnio 1 dalies e punktas pakeičiamas taip:

„e) raštu išsipareigoti 10 metų toje gamybos vietoje ar vietoje nevalyti medvilnės nuo b punkte nurodytos paraiškos patvirtinimo dienos.“;

4) 11 straipsnio 2 dalyje „100 EUR“ pakeičiama „190 EUR“.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2009 m. liepos 22 d.

Komisijos vardu
Mariann FISCHER BOEL
Komisijos narė

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 639/2009

2009 m. liepos 22 d.

kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009 nuostatų dėl specialiosios paramos teikimo įgyvendinimo taisyklės

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 73/2009, nustatantį bendrąsias tiesioginės paramos schemų ūkininkams pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantį tam tikras paramos schemas ūkininkams, iš dalies keičiantį Reglamentus (EB) Nr. 1290/2005, (EB) Nr. 247/2006, (EB) Nr. 378/2007 ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 ⁽¹⁾, ypač į jo 68 straipsnio 7 dalį, 69 straipsnio 6 dalies pirmos pastraipos a punktą, 69 straipsnio 7 dalies ketvirtą pastraipą, 71 straipsnio 6 dalies antrą pastraipą, 71 straipsnio 10 dalį ir 142 straipsnio c ir q punktus,

kadangi:

- (1) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 III antraštinės dalies 5 skyriuje numatyta specialioji parama, kuri turi būti teikiama ūkininkams. Reikėtų nustatyti išsamias to skyriaus įgyvendinimo taisykles.
- (2) Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 6 dalį reikalaujama, kad pagal tą straipsnį teikiama specialioji parama būtų derinama su kitomis Bendrijos paramos priemonėmis arba su valstybės pagalbos lėšomis finansuojamomis priemonėmis. Siekiant, kad schemas būtų administruojamos tvarkingai, panašios priemonės neturėtų būti finansuojamos du kartus tiek pagal specialiosios paramos, tiek pagal kitas Bendrijos paramos schemas. Kadangi specialiajai paramai įgyvendinti siūlomos įvairios pasirinkimo galimybės, atsakomybė užtikrinti suderinamumą turėtų būti priskirta valstybės narėms, kurios remtųsi savo priimamais sprendimais dėl specialiųjų paramos priemonių įgyvendinimo Reglamente (EB) Nr. 73/2009 nustatyta tvarka ir pagal šiame reglamente išdėstytas sąlygas.
- (3) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 71 straipsnio 10 dalyje ir 140 straipsnyje numatyta, kad valstybės narės turi teikti Komisijai išsamią informaciją apie priemones, kurių buvo imtasi siekiant įgyvendinti visų pirma to reglamento 68–72 straipsnius. Todėl, kad Komisija galėtų stebėti jų įgyvendinimą, reikėtų nustatyti tokių pranešimų teikimo terminą ir turinį.
- (4) Kadangi ūkininkai turėtų visada laikytis teisinių reikalavimų, specialiaja parama neturėtų būti kompensuojama už jų laikymąsi.
- (5) Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktį specialioji parama gali būti teikiama konkrečioms ūkininkavimo metodams, kurie svarbūs aplinkos apsaugai ar gerinimui, paremti. Siekiant išlaikyti valstybėms narėms suteiktą teisę veikti savo nuožiūra tuo pat metu užtikrinant tinkamą priemonių administravimą, valstybėms narėms turėtų būti priskirta atsakomybė nustatyti konkrečius ūkininkavimo metodus, o priemonės vis tiek turėtų padėti siekti nemažos ir išmatuojamos naudos aplinkai.
- (6) Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktį specialioji parama gali būti teikiama siekiant pagerinti žemės ūkio produktų kokybę. Siekiant padėti valstybėms narėms turėtų būti parengtas orientacinis sąlygų, kurių reikia laikytis, sąrašas.
- (7) Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktį specialioji parama gali būti teikiama siekiant pagerinti prekybą žemės ūkio produktais, kuriems taikomas to reglamento 68 straipsnio 2 dalies c punktas, pagal kurį parama gali būti teikiama tik jei laikomasi 2007 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 3/2008 dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo priemonių vidaus rinkoje ir trečiojoje šalyje ⁽²⁾ 2–5 straipsniuose nustatytų kriterijų. Reikėtų numatyti, kad būtų tiksliai nustatytas reikalavimus atitinkančių priemonių turinys ir taikytinos 2008 m. birželio 5 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 501/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 3/2008 dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo priemonių vidaus rinkoje ir trečiojoje šalyje taikymo taisyklės ⁽³⁾, nuostatos.
- (8) Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktį specialioji parama gali būti teikiama siekiant taikyti pagerintus gyvūnų gerovės standartus. Norint pasiekti griežtesnių gyvūnų gerovės standartų reikėtų numatyti, kad valstybėms narėms būtų priskirta atsakomybė nustatyti sistemą, padedančią vertinti pareiškėjų planus, kuriais siekiama spręsti įvairius gyvūnų gerovės klausimus.

⁽¹⁾ OL L 30, 2009 1 31, p. 16.⁽²⁾ OL L 3, 2008 1 5, p. 1.⁽³⁾ OL L 147, 2008 6 6, p. 3.

- (9) Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a punkto v papunktį specialioji parama gali būti teikiama konkrečiai žemės ūkio veiklai, susijusiai su papildoma nauda žemės ūkiui ir aplinkai, vykdyti. Pagal 68 straipsnio 2 dalies a punktą parama visų pirma gali būti teikiama, jei ją patvirtina Komisija. Todėl reikėtų numatyti, kad būtų nustatyta išsami sistema, kurios turėtų laikytis valstybės narės, nustatydamos tinkamumo gauti paramą kriterijus. Be to, reikėtų nustatyti pranešimo pateikimo, Komisijos vertinimo ir priemonės patvirtinimo tvarką.
- (10) Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies b punktą specialioji parama gali būti teikiama siekiant pašalinti tam tikrus sunkumus, kuriuos patiria tam tikruose sektoriuose veiklą vykdančios ūkininkai ekonomiškai ar ekologiškai pažeidžiamose vietovėse, arba tuose pačiuose sektoriuose taikantys ekonomiškai pažeidžiamus ūkininkavimo metodus. Siekiant išlaikyti valstybėms narėms suteiktą veiksmų laivę ir tuo pat metu užtikrinti tinkamą priemonių administravimą, reikėtų numatyti, kad valstybėms narėms būtų priskirta atsakomybė apibrėžti vietoves ir (arba) ūkininkavimo metodus, kuriems gali būti teikiama parama, ir nustatyti atitinkamą paramos lygį. Siekiant išvengti rinkos iškreipimo išmokos neturėtų priklausyti nuo rinkos kainų svyravimų arba būti tolygios išmokoms pagal kompensuojamųjų išmokų sistemą, pagal kurią vidaus parama žemės ūkiui, kurią valstybės narės moka ūkininkams, grindžiama tikslinės kainos ir vidaus rinkos kainos skirtumu.
- (11) Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies c punktą specialioji parama gali būti teikiama vietovėse, kuriose vykdomos restruktūrizavimo ir (arba) plėtros programos siekiant užtikrinti, kad žemė nebūtų apleista, ir (arba) pašalinti tam tikrus sunkumus, kylančius tose vietovėse veiklą vykdančioms ūkininkams. Reikėtų įvesti nuostatas, visų pirma susijusias su kiekvienam reikalavimus atitinkančiam ūkininkui tenkančios referencinės sumos nustatymu, teisių į išmokas paskyrimu ir jų vertės padidėjimo apskaičiavimu, taip pat susijusias su valstybių narių vykdoma programų kontrole; siekiant nuoseklumo šios nuostatos turėtų atitikti sumų iš nacionalinio rezervo paskirstymo nuostatas.
- (12) Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies d punktą specialioji parama gali būti teikiama kaip pasėlių, gyvūnų ir augalų draudimo įmokų įnašas. Siekiant užtikrinti tinkamą įnašų lygį ir tuo pat metu apsaugoti ūkininkų interesus, turėtų būti nustatyta būtinoji sistema, kuria remdamosi ir atsižvelgdamos į nacionalinius teisės aktus valstybės narės nustato finansinio pasėlių, gyvūnų ir augalų draudimo įmokų įnašo skyrimo tvarką.
- (13) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies e punkte pateikiama išsami informacija apie numatytą specialiąją paramą, kuria, teikiant finansinius įnašus į savitarpio pagalbos fondus, siekiama kompensuoti tam

tikrus ūkininkų ekonominius nuostolius gyvūnų arba augalų ligų bei su aplinka susijusių įvykių atvejais. Siekiant užtikrinti tinkamą įnašų lygį ir tuo pat metu apsaugoti ūkininkų interesus, turėtų būti nustatyta būtinoji sistema, kuria remdamosi ir atsižvelgdamos į nacionalinius teisės aktus valstybės narės nustato finansinio įnašo į savitarpio pagalbos fondus skyrimo tvarką.

- (14) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 69 straipsnio 6 dalies a punkte nurodytas sumas turi apskaičiuoti Komisija remdamasi to straipsnio 7 dalimi. Todėl reikėtų numatyti, kad kiekvienai valstybei narei būtų nustatytos atitinkamos sumos ir sąlygos, kurias taikydama Komisija atliktų tų sumų peržiūrą.
- (15) Kadangi tam tikros Reglamento (EB) Nr. 73/2009 69 straipsnio 1 dalyje numatytos specialiosios paramos nuostatos pradedamos taikyti nuo 2009 m. rugpjūčio 1 d., atitinkamos išsamos taisyklės turėtų būti taikomos kuo greičiau po jų priėmimo.
- (16) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Tiesioginių išmokų vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS TAISYKLĖS

1 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šiame reglamente:

- a) specialiosios paramos priemonės – priemonės, kuriomis teikiama Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalyje numatyta specialioji parama;
- b) kitos Bendrijos paramos priemonės:
- i) 2005 m. rugsėjo 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai ⁽¹⁾, 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 509/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų kaip garantuotų tradicinių gaminių ⁽²⁾, 2006 m. kovo 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos ⁽³⁾, 2007 m. birželio 28 d. Tarybos reglamente

⁽¹⁾ OL L 277, 2005 10 21, p. 1.

⁽²⁾ OL L 93, 2006 3 31, p. 1.

⁽³⁾ OL L 93, 2006 3 31, p. 12.

(EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo ir panaikinamajame Reglamente (EEB) Nr. 2092/91⁽¹⁾, 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1234/2007, nustatančiame bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendrame bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamente)⁽²⁾ ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 3/2008 numatytos priemonės; ir

- ii) pagal 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo⁽³⁾ 3 straipsnį Europos žemės ūkio garantijų fondo lėšomis finansuojamos priemonės, įskaitant veterinarijos ir augalų sveikatos priemones.

2 straipsnis

Atitiktis specialiosios paramos priemonių įgyvendinimo reikalavimams

1. Remdamosi Reglamente (EB) Nr. 73/2009 nustatyta sistema ir šiame reglamente išdėstytomis sąlygomis, valstybės narės nustato atitiktis specialiosios paramos priemonių įgyvendinimo reikalavimams kriterijus.

2. Šį reglamentą, o ypač šio straipsnio 1 dalį, valstybės narės įgyvendina remdamosi objektyviais kriterijais ir tokiu būdu, kad būtų užtikrintos vienodos sąlygos visiems ūkininkams bei išvengta rinkos ir konkurencijos iškraipymo.

3 straipsnis

Paramos suderinamumas ir kaupimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų suderintos:

- specialiosios paramos priemonės ir pagal kitas Bendrijos paramos priemones įgyvendinamos priemonės;
- įvairios konkrečios paramos priemonės;
- tam tikros paramos priemonės ir valstybės pagalbos lėšomis finansuojamos priemonės.

Valstybės narės visų pirma užtikrina, kad specialiosios paramos priemonės netrukdytų tinkamai taikyti pagal kitas Bendrijos paramos priemones įgyvendinamų priemonių arba valstybės pagalbos lėšomis finansuojamų priemonių.

2. Jei pagal specialiąją paramos priemonę teikiama parama taip pat gali būti suteikta pagal priemonę, įgyvendinamą taikant kitą Bendrijos paramos priemonę, arba pagal kitą specialiąją

paramos priemonę, valstybė narė užtikrina, kad ūkininkas galėtų gauti paramą konkrečiai veiklai vykdyti tik pagal vieną iš šių priemonių.

4 straipsnis

Paramos priemonių taikymo sąlygos

1. Specialiosiomis paramos priemonėmis nekompensuojama už privalomųjų įsipareigojimų vykdymą, visų pirma, už teisės aktuose nustatytų valdymo reikalavimų ir geros agrarinės ir aplinkosaugos būklės standartų, atitinkamai išdėstytų reglamento (EB) Nr. 73/2009 II ir III prieduose, laikymąsi arba už kitų Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 39 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje nurodytų reikalavimų vykdymą.

2. Specialiosiomis paramos priemonėmis nefinansuojami mokesciai.

3. Valstybės narės užtikrina, kad jų įgyvendinamas specialiosios paramos priemonės būtų galima patikrinti ir kontroliuoti.

5 straipsnis

Informacijos perdavimas Komisijai

1. Valstybės narės informuoja Komisiją apie specialiąsias paramos priemones, kurias jos ketina taikyti, iki metų, einančių prieš pirmuosius tos priemonės taikymo metus, rugpjūčio 1 d.

Informacija pateikiama pagal I priedo A dalį, išskyrus atvejus, kai teikiama informacija apie specialiąsias paramos priemones, skirtas konkrečiai žemės ūkio veiklai, susijusiai su papildoma nauda žemės ūkiui ir aplinkai, vykdyti; tuomet informacija pateikiama pagal I priedo B dalį.

2. Iki 2009 m. rugpjūčio 1 d. valstybės narės informuoja Komisiją apie visus pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 136 straipsnį priimtus sprendimus.

3. Kiekvienais metais valstybės narės informuoja Komisiją apie ūkininkams suteiktas išmokas, išskirdamos jas pagal priemonę ir pagal sektorių, iki metų, einančių po išmokų suteikimo metų, rugsėjo 15 d.

4. Iki kiekvienų metų rugsėjo 15 d. valstybės narės siunčia Komisijai metinę Reglamento (EB) Nr. 73/2009 71 straipsnio įgyvendinimo ataskaitą, kurioje pateikia šio reglamento II priede nurodytą informaciją.

5. Iki 2012 m. spalio 1 d. valstybės narės siunčia Komisijai 2009, 2010 ir 2011 m. įgyvendintų specialiųjų paramos priemonių, jų poveikio valstybių narių tikslams ir problemų, su kuriomis buvo susidurta, ataskaitą.

⁽¹⁾ OL L 189, 2007 7 20, p. 1.

⁽²⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽³⁾ OL L 209, 2005 8 11, p. 1.

II SKYRIUS

8 straipsnis

SPECIALIOSIOS TAISYKLĖS

6 straipsnis

Konkretūs ūkininkavimo metodai, kurie svarbūs aplinkos apsaugai arba gerinimui

Valstybės narės nustato konkrečius ūkininkavimo metodus, kurie svarbūs aplinkos apsaugai arba gerinimui ir už kurių taikymą Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktyje numatytos papildomos metinės išmokos. Taikant minėtus konkrečius ūkininkavimo metodus teikiama nemaža ir išmatuojama nauda aplinkai.

7 straipsnis

Žemės ūkio produktų kokybės gerinimas

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje numatytos metinės papildomos išmokos, skirtos žemės ūkio produktų kokybei gerinti, gali visų pirma padėti ūkininkams:

- a) atitikti būtinas dalyvavimo Bendrijos maisto kokybės schemose sąlygas, išdėstytas Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 2 dalies b punkte išvardytuose teisės aktuose ir 2006 m. gruodžio 14 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 1898/2006, nustatančiame išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 510/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos įgyvendinimo taisykles⁽¹⁾, 2007 m. spalio 18 d. Reglamente (EB) Nr. 1216/2007, nustatančiame išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 509/2006 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų kaip garantuotų tradicinių gaminių įgyvendinimo taisykles⁽²⁾, 2008 m. rugsėjo 5 d. Reglamente (EB) Nr. 889/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklavimo įgyvendinimo taisyklės dėl ekologinės gamybos, ženklavimo ir kontrolės⁽³⁾, ir 2009 m. vasario 6 d. Reglamente (EB) Nr. 114/2009, nustatančiame pereinamojo laikotarpio priemones, susijusias su Tarybos reglamento (EB) Nr. 479/2008 taikymu dėl nuorodų į vynus su saugoma kilmės vietos nuoroda ir saugoma geografinė nuoroda⁽⁴⁾; arba
- b) dalyvauti privačiose arba nacionalinėse maisto kokybės sertifikavimo schemose.

Jei specialiosios paramos priemonės taikomos siekiant įgyvendinti šio straipsnio pirmos dalies b punktą, 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1974/2006, nustatančio išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 dėl Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos kaimo plėtrai taikymo taisykles⁽⁵⁾, 22 straipsnio 2 dalies reikalavimai taikomi *mutatis mutandis*.

⁽¹⁾ OL L 369, 2006 12 23, p. 1.

⁽²⁾ OL L 275, 2007 10 19, p. 3.

⁽³⁾ OL L 250, 2008 9 18, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 38, 2009 2 7, p. 26.

⁽⁵⁾ OL L 368, 2006 12 23, p. 15.

Prekybos žemės ūkio produktais gerinimas

1. Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktyje numatytais metinėmis papildomomis išmokomis ūkininkams, kuriomis siekiama gerinti prekybą žemės ūkio produktais, ūkininkai skatinami gerinti prekybą savo žemės ūkio produktais užtikrinant, kad būtų teikiama geresnė informacija apie produktų kokybę ar savybes arba jų gamybos metodus ir (arba) kad jie būtų geriau reklamuojami.

2. Reglamento (EB) Nr. 501/2008 4, 5 ir 6 straipsniai ir I bei II priedai taikomi *mutatis mutandis*.

9 straipsnis

Pagerintų gyvūnų gerovės standartų taikymas

1. Nustatydamas sąlygas, kuriomis ūkininkams, vykdančiams didesnę gyvūnų gerovę užtikrinančią veiklą, gali būti teikiama Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje numatyta specialioji parama, valstybės narės prirėikus atsižvelgia į:

- a) ūkininkavimo metodą;
- b) ūkio dydį pagal gyvulių ir jame dirbančių žmonių tankumą arba skaičių; ir
- c) taikomą ūkio valdymo sistemą.

2. Didesnę gyvūnų gerovę užtikrinanti veikla – veikla, kuria viršijami taikomuose Bendrijos ir nacionaliniuose teisės aktuose, visų pirma Reglamento (EB) Nr. 73/2009 II priedo C punkte nurodytuose teisės aktuose, išdėstyti būtinieji reikalavimai. Tokia veikla apima ir Reglamento (EB) Nr. 1974/2006 27 straipsnio 7 dalyje nurodytų geresnių standartų taikymą.

10 straipsnis

Konkreči žemės ūkio veikla, susijusi su papildoma nauda žemės ūkiui ir aplinkai

1. Nustatydamas sąlygas, kuriomis ūkininkams, vykdančiams konkrečią žemės ūkio veiklą, susijusią su papildoma nauda žemės ūkiui ir aplinkai, gali būti teikiama Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a punkto v papunktyje numatyta specialioji parama, valstybės narės visų pirma atsižvelgia į:

- a) regiono, kuriame turi būti taikoma priemonė, aplinkosaugos tikslus; ir
- b) bet kokią paramą, jau suteiktą pagal kitas Bendrijos paramos priemones ar kitas specialiąsias paramos priemones, arba pagal valstybės pagalbos lėšomis finansuojamas priemones.

2. Reglamento (EB) Nr. 1974/2006 27 straipsnio 2–6, 8, 9 ir 13 dalys, 48 ir 53 straipsniai taikomi *mutatis mutandis* specialiajai paramai, skiriamai ūkininkams, vykdančiams konkrečią žemės ūkio veiklą, susijusią su papildoma nauda žemės ūkiui ir aplinkai.

3. Komisija įvertina, ar siūlomos specialiosios paramos priemonės ūkininkams, vykdančioms konkrečią žemės ūkio veiklą, susijusią su papildoma nauda žemės ūkiui ir aplinkai, apie kurias jai pranešė valstybės narės, atitinka Reglamentą (EB) Nr. 73/2009 ir šį reglamentą.

Jei Komisija pripažįsta siūlomų priemonių atitiktį, ji šias priemones patvirtina pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 2 dalies a punkto ii papunktį per keturis mėnesius nuo informacijos, pateiktos pagal šio reglamento 5 straipsnio 1 dalį, gavimo dienos.

Jei Komisija nepripažįsta siūlomų priemonių atitikties, ji pareikalauja, kad valstybė narė atitinkamai peržiūrėtų siūlomas priemones ir apie jas praneštų Komisijai. Ji patvirtina priemones, jei mano, kad jos yra tinkamai pakeistos.

11 straipsnis

Specifiniai sunkumai, kuriuos patiria pieno, galvijienos, avienos, ožkienos ir ryžių sektoriuose veiklą vykdančios ūkininkai

1. Nustatydamos sąlygas, kuriomis ūkininkams pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies b punktą gali būti teikiama specialioji parama siekiant pašalinti specifinius sunkumus, kuriuos patiria pieno, galvijienos, avienos, ožkienos ir ryžių sektoriuose veiklą vykdančios ūkininkai ekonomiškai ar ekologiškai pažeidžiamose vietovėse, arba tuose pačiuose sektoriuose taikantys ekonomiškai pažeidžiamus ūkininkavimo metodus, valstybės narės apibrėžia ekonomiškai ir (arba) ekologiškai pažeidžiamas vietoves ir (arba) ekonomiškai pažeidžiamus ūkininkavimo metodus, kurie atitinka paramos teikimo reikalavimus, visų pirma atsižvelgdamos į atitinkamas gamybos struktūras ir sąlygas.

2. Specialioji parama nepriklauso nuo rinkos kainų svyravimų ir nėra tolygi išmokoms pagal kompensuojamųjų išmokų sistemą.

12 straipsnis

Vietovės, kuriose vykdomos restruktūrizavimo ir (arba) plėtros programos

1. Sąlygose, kuriomis Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies c punkte numatytos specialiosios paramos priemonės gali būti taikomos vietovėse, kuriose vykdomos restruktūrizavimo ir (arba) plėtros programos siekiant užtikrinti, kad žemė nebūtų apleista, ir (arba) pašalinti tam tikrus sunkumus, kylančius tose vietovėse veiklą vykdančioms ūkininkams, visų pirma:

- a) išdėstoma, kaip reikalavimus atitinkantiems ūkininkams turi būti nustatytos individualios referencinės sumos; ir
- b) nustatomos restruktūrizavimo ir (arba) plėtros programos ir (arba) jų patvirtinimo sąlygos.

2. Jei jokių teisių į išmokas neturintis ūkininkas pateikia paraišką gauti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą paramą, jam

gali būti suteiktas teisių į išmokas skaičius, kuris būtų ne didesnis už jo tuo metu turimų hektarų (kurie yra jo nuosavybė ar nuomojami) skaičių.

Jei teisių į išmokas turintis ūkininkas pateikia paraišką gauti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą paramą, jam gali būti suteiktas teisių į išmokas skaičius, kuris būtų ne didesnis už jo turimų hektarų, už kuriuos jis nėra gavęs teisių į išmokas, skaičių.

Ūkininko jau gautos kiekvienos teisės į išmoką vieneto vertė gali būti didinama.

Kiekvienos pagal šią straipsnio dalį, išskyrus trečią pastraipą, gautos teisės į išmoką vertė apskaičiuojama padalijant valstybės narės nustatytą individualią referencinę sumą iš ankstesnėje pastraipoje nurodyto teisių į išmokas skaičiaus.

3. Reglamento (EB) Nr. 73/2009 131 straipsnio 2 dalyje nurodyta suma, mokama už hektarą pagal vienkartinės išmokos už plotus schemą, didinama padalijant ūkininkui skirtą referencinę sumą iš reikalavimus atitinkančių hektarų, kuriuos ūkininkas deklaruoja išmokai pagal vienkartinės išmokos už plotus schemą gauti, skaičiaus.

4. Valstybės narės užtikrina, kad už specifinius sunkumus, kylančius vietovėse, kuriose vykdomos restruktūrizavimo ir (arba) plėtros programos, kurioms teikiama specialioji parama, ūkininkams tuo pačiu tikslu nėra kompensuojama pagal kitas tokių programų nuostatas.

13 straipsnis

Pasėlių, gyvūnų ir augalų draudimas

1. Valstybės narės nustato sutartims taikomas sąlygas, pagal kurias galėtų būti skiriama specialioji parama teikiant pasėlių, gyvūnų ir augalų draudimo įmokų įnašus, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies d punkte.

2. Sutartyse nurodoma:

- a) konkretūs pavojai, nuo kurių draudžiama;
- b) kokie konkretūs ekonominiai nuostoliai padengiami; ir
- c) mokama įmoka, išskyrus mokesčius.

3. Sutartyse numatoma ne daugiau nei vienerių metų gamyba. Jei sutarties laikotarpis apima dvejų kalendorinių metų dalis, valstybės narės užtikrina, kad už tą pačią sutartį nebūtų kompensuojama du kartus.

4. Valstybės narės priima taisykles, kuriomis pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 70 straipsnio 2 dalį būtų nustatytas sunaikinto ūkininko vidutinės metinės produkcijos kiekio apskaičiavimo metodas.

5. Kiekvienais metais ūkininkas valstybei narei praneša savo draudimo liudijimo numerį ir pateikia sutarties kopiją bei įmokos mokėjimą patvirtinančią dokumentą.

14 straipsnis

Savitarpio pagalbos fondai gyvūnų bei augalų ligų ir su aplinka susijusių įvykių atvejais

1. Savitarpio pagalbos fondų, į kuriuos gali būti teikiami finansiniai įnašai gyvūnų bei augalų ligų ir su aplinka susijusių įvykių atvejais, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies e punkte, taisyklėse, kurias pagal to reglamento 71 straipsnio 9 dalį nustato valstybės narės, visų pirma nurodomi:

- a) savitarpio pagalbos fondų finansavimo sąlygos;
- b) gyvūnų ar augalų ligų protrūkiai arba su aplinka susiję įvykiai, dėl kurių ūkininkams gali būti mokama kompensacija, įskaitant, jei būtina, geografinę apimtį;
- c) kriterijai, pagal kuriuos būtų vertinama, ar dėl tam tikro įvyko ūkininkams turi būti mokama kompensacija;
- d) papildomų išlaidų, kurios pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 71 straipsnio 2 dalies b punktą sudaro ekonominius nuostolius, apskaičiavimo metodai;
- e) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 71 straipsnio 6 dalyje nurodytų administracinių išlaidų apskaičiavimas;
- f) išlaidų, kurios gali būti padengiamos pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 71 straipsnio 7 dalies antrą pastraipą taikomu finansiniu įnašu, ribos;
- g) tam tikro savitarpio pagalbos fondo akreditavimo pagal nacionalinę teisę tvarka;
- h) procedūrinės taisyklės; ir
- i) po savitarpio pagalbos fondo akreditacijos atliekama jo atitikties ir patvirtinimo kontrolė.

2. Jei finansinės kompensacijos, kurią turi išmokėti savitarpio pagalbos fondas, šaltinis – komercinė paskola, tokios paskolos

trumpiausias laikotarpis yra vieneri metai, o ilgiausias – penkeri metai.

3. Valstybės narės užtikrina, kad jų ūkininkai būtų informuoti apie:

- a) visus akredituotus savitarpio pagalbos fondus;
- b) konkretaus savitarpio pagalbos fondo narių priėmimo sąlygas; ir
- c) savitarpio pagalbos fondų finansavimo tvarką.

15 straipsnis

Specialiųjų paramos priemonių finansinės nuostatos

1. Reglamento (EB) Nr. 73/2009 69 straipsnio 6 dalies a punkte nurodytos sumos yra pateiktos šio reglamento III priede.

2. Taikydamos Reglamento (EB) Nr. 73/2009 69 straipsnio 7 dalies ketvirtą pastraipą, nuo 2010 m. valstybės narės bet kuriais kalendoriniais metais iki rugpjūčio 1 d. gali paprašyti peržiūrėti šio straipsnio 1 dalyje nurodytas sumas, jei taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 69 straipsnio 7 dalies pirmoje pastraipoje nustatytą apskaičiavimo metodą gauta suma atitinkamai finansiniais metais nuo III priede nustatytos sumos skiriasi daugiau nei 20 %.

Bet kokia Komisijos peržiūrėta ir numatyta suma taikoma nuo kalendorinių metų, einančių po prašymo pateikimo metų, pradžios.

III SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

16 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2009 m. liepos 22 d.

Komisijos vardu
Mariann FISCHER BOEL
Komisijos narė

I PRIEDAS

Informacijos, kuri turi būti pateikta Komisijai pagal 5 straipsnio 1 dalį, turinys

A DALIS

Informaciją apie visas specialiąsias paramos priemones, išskyrus priemones, skirtas konkrečiai žemės ūkio veiklai, susijusiai su papildoma nauda žemės ūkiui ir aplinkai, sudaro:

- kiekvienos priemonės pavadinimas su nuoroda į atitinkamą Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies nuostatą,
- kiekvienos priemonės aprašas, nurodant bent:
 - a) susijusius sektorius;
 - b) priemonės trukmę;
 - c) priemonės tikslus;
 - d) taikomas atitikties reikalavimams sąlygas;
 - e) orientacinę priemonei skiriamos paramos lygį;
 - f) visą priemonei nustatytą sumą;
 - g) informaciją, reikalingą susijusioms biudžeto aukščiausioms riboms nustatyti; ir
 - h) priemonės finansavimo šaltinį,
- visos esamos priemonės, taikomos pagal kitas Bendrijos paramos schemas arba valstybės pagalbos lėšomis finansuojamas priemones toje pačioje srityje arba sektoriuje kaip ir specialioji paramos priemonė, ir, jei būtina, nurodomos jas skiriančios ribos,
- jei būtina, aprašomi:
 - a) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktyje nurodyti konkretūs ūkininkavimo metodai, kurie svarbūs aplinkos apsaugai arba gerinimui;
 - b) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje nurodyti pagerinti gyvūnų gerovės standartai;
 - c) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytos ekonomiškai ir (arba) ekologiškai pažeidžiamos vietovės ir (arba) ekonomiškai pažeidžiami ūkininkavimo metodai ir to reglamento 68 straipsnio 3 dalyje nurodyti dabartiniai gamybos lygiai;
 - d) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytos restruktūrizavimo ir (arba) plėtros programos.

B DALIS

Informaciją apie specialiąsias paramos priemones, skirtas konkrečiai žemės ūkio veiklai, susijusiai su papildoma nauda žemės ūkiui ir aplinkai, sudaro:

- priemonės pavadinimas,
- geografinė vietovė, kurioje taikoma priemonė,
- siūlomos priemonės aprašas ir tikėtinas poveikis aplinkai, atsižvelgiant į aplinkosaugos poreikius bei prioritetus ir konkrečius kontroliuojamus tikslus,
- loginis intervencijos pagrindimas, mastas ir veiksmai, rodikliai, skaičiais išreikšti tikslai ir, jei taikoma, paramos gavėjai,
- kriterijai ir administracinės taisyklės, kuriomis užtikrinama, kad veiksmai nebūtų remiami ir pagal kitas Bendrijos paramos schemas,

- Reglamento (EB) Nr. 1974/2006 48 straipsnio 2 dalyje nurodyti įrodymai, pagal kuriuos Komisija galėtų patikrinti apskaičiavimų nuoseklumą ir patikimumą,
- išsamus aprašas, kaip nacionaliniu lygmeniu įgyvendinami Reglamento (EB) Nr. 1974/2006 II priedo A dalies 5.3.2.1 punkte nurodyti būtinieji trąšų ir augalų apsaugos priemonių naudojimo reikalavimai bei kiti atitinkami privalomi reikalavimai,
- metodikos ir agronominių prielaidų bei parametrų (įskaitant Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 39 straipsnio 3 dalyje išdėstytų pagrindinių reikalavimų, taikomų kiekvienai išipareigojimo rūšiai, aprašą), kuriais remtasi atliekant apskaičiavimus, aprašas, pagrindžiant: dėl prisiimtų išipareigojimų susidariusias: a) papildomas išlaidas; ir b) prarastas pajamas; prirėkus taikant šią metodiką atsižvelgiama į pagal Reglamentą (EB) Nr. 73/2009 suteiktą paramą; jei taikoma, pagal Reglamento (EB) Nr. 1974/2006 27 straipsnio 9 dalį kitiems vienetais naudojamas perskaičiavimo metodas,
- paramos sumos,
- jei taikoma, Reglamento (EB) Nr. 1974/2006 II priedo A dalies 5.3.2.1.4 punkto penktoje ir šeštoje įtraukose nurodyta informacija.

II PRIEDAS

Informacijos, kuri turi būti įtraukta į 5 straipsnio 4 dalyje nurodytą metinę savitarpio pagalbos fondų ataskaitą, turinys

- akredituotų savitarpio pagalbos fondų sąrašas ir kiekvienam fondui tenkančių ūkininkų, kurie yra to fondo nariai, skaičius,
- jei taikoma, steigiant naujus savitarpio pagalbos fondus patirtos administracinės išlaidos,
- finansavimo šaltinis pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 69 straipsnio 6 dalies a arba c punktus ir, jei taikoma, pritaikyto linijinio mažinimo suma ir susijusios išmokos,
- ekonominių nuostolių, už kuriuos suteikta to reglamento 71 straipsnio 1 dalyje nurodyta kompensacija, rūšys, suskirstytos pagal akredituotus fondus ir pagal priežastis,
- kiekvienam akredituotam fondui tenkančių ūkininkų, kuriems suteikta to reglamento 71 straipsnio 1 dalyje nurodyta kompensacija, skaičius, suskirstytas pagal ekonominių nuostolių rūšį ir pagal priežastis,
- kiekvieno akredituoto fondo išlaidos, suskirstytos pagal ekonominių nuostolių rūšį,
- kiekvieno fondo sumokėto finansinio įnašo, nurodyto to reglamento 71 straipsnio 7 dalyje, procentinė dalis ir suma, ir
- patirtis, įgyta įgyvendinant su savitarpio pagalbos fondais susijusią specialiąją paramos priemonę.

III PRIEDAS

15 straipsnio 1 dalyje nurodytos sumos, apskaičiuotos pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 69 straipsnio 6 dalies a punktą

	(mln. EUR)
Belgija	8,6
Danija	15,8
Vokietija	42,6
Airija	23,9
Graikija	74,3
Ispanija	144,4
Prancūzija	97,4
Italija	144,9
Liuksemburgas	0,8
Malta	0,1
Nyderlandai	31,7
Austrija	11,9
Portugalija	21,7
Suomija	4,8
Slovėnija	2,4
Švedija	13,9
Jungtinė Karalystė	42,8

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 640/2009

2009 m. liepos 22 d.

kuriuo įgyvendinant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/32/EB nustatomi elektros variklių ekologinio projektavimo reikalavimai

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2005 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/32/EB⁽¹⁾, nustatančią ekologinio projektavimo reikalavimų energiją vartojantiems gaminiams nustatymo sistemą ir iš dalies keičiančią Tarybos direktyvą 92/42/EEB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 96/57/EB ir 2000/55/EB, ypač į jos 15 straipsnio 1 dalį,

pasikonsultavusi su Ekologinio projektavimo konsultacijų forumu,

kadangi:

- (1) Pagal Direktyvą 2005/32/EB Komisija turi nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimus energiją vartojantiems gaminiams, kurių pardavimo bei prekybos apimtis yra didelė ir kurie turi didelį poveikį aplinkai ir didelį poveikio aplinkai gerinimo potencialą, kuris nereikalauja pernelyg didelių išlaidų.
- (2) Direktyvos 2005/32/EB 16 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje nustatyta, kad laikydami 19 straipsnio 3 dalyje nurodytos tvarkos, 15 straipsnio 2 dalyje išvardytų kriterijų ir pasikonsultavusi su Ekologinio projektavimo konsultacijų forumu Komisija prirėkęs nustato elektros variklių sistemose naudojamų gaminių įgyvendinimo priemonę.
- (3) Elektros varikliai – svarbiausia suvestinės elektros energijos paklausos Bendrijos pramonės sektoriuose, kuriuose varikliai naudojami gamybos procesuose, dalis. Sistemos, kuriose naudojami šie varikliai, suvartoja maždaug 70 % pramonėje suvartojamos elektros energijos. Šių variklių sistemų energijos vartojimo efektyvumą būtų galima rentabiliai padidinti maždaug 20–30 %. Vienas iš pagrindinių tokio patobulinimo veiksnių – efektyviai energiją vartojančių variklių naudojimas. Vadinasi, elektros variklių sistemose naudojami varikliai – tai prioritetingas gaminy, kuriam turėtų būti nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimai.

(4) Elektros variklių sistemose naudojami tam tikri energiją vartojantys gaminiai, pvz., varikliai, pavaros, siurbliai ar ventiliatoriai. Varikliai ir tolydžiojo reguliavimo pavaros sudaro reikšmingą šių gaminių dalį. Todėl į šį reglamentą yra įtrauktas reikalavimas, kad tam tikrų tipų varikliuose būtų įmontuotos tolydžiojo reguliavimo pavaros.

(5) Daug variklių yra įmontuoti į kitus gaminius ir atskirai rinkai netiekiami arba nepradedami naudoti, kaip apibrėžta direktyvos 2005/32/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/42/EB⁽²⁾ 5 straipsnyje. Siekiant užtikrinti, kad būtų išnaudotos visos rentabilios energijos taupymo galimybės, į kitus gaminius įmontuotiems varikliams turėtų būti taikomos šio reglamento nuostatos.

(6) Komisija atliko parengiamąjį tyrimą, kuriame išnagrinėjo elektros variklių techninius, aplinkosaugos ir ekonominius aspektus. Tyrimas atliktas kartu su ES ir trečiųjų šalių suinteresuotaisiais subjektais ir suinteresuotosiomis šalimis, o rezultatai paskelbti viešai.

(7) Iš parengiamojo tyrimo matyti, kad Bendrijos rinkai tiekiamas daug elektros variklių, jų energijos suvartojimas naudojimo etapu yra reikšmingiausias aplinkosaugos aspektas per visą gyvavimo ciklą, 2005 m. šie varikliai suvartojo 1 067 TWh elektros energijos per metus, o į aplinką atitinkamai išmesta 427 milijonai tonų CO₂. Numatoma, kad nesiėmus priemonių šiam vartojimui apriboti, 2020 m. suvartojamas energijos kiekis padidės iki 1 252 TWh. Padaryta išvada, kad per gaminio gyvavimo ciklą suvartojamą energijos kiekį ir naudojimo etapu suvartojamą elektros energijos kiekį įmanoma gerokai sumažinti, visų pirma tuo atveju, jeigu skirtingu greičiu ir įvairiais apkrovos režimais veikiančioms varikliams būtų įmontuojamos pavaros.

(8) Iš parengiamojo tyrimo matyti, kad elektros energijos vartojimas naudojimo etapu yra vienintelis reikšmingas su gaminio projektu susijęs ekologinio projektavimo parametras, kaip nurodyta Direktyvos 2005/32/EB I priedo 1 dalyje.

(9) Elektros variklių suvartojamą elektros energijos kiekį reikėtų mažinti pasitelkus turimas nepatentuotas rentabilias technologijas, kurias naudojant gali sumažėti bendros šių variklių pirkimo ir jų eksploatavimo sąnaudos.

⁽¹⁾ OL L 191, 2005 7 22, p. 29.

⁽²⁾ OL L 157, 2006 6 9, p. 24.

- (10) Nustatius ekologinio projektavimo reikalavimus visoje Bendrijoje turėtų būti suderinti variklių elektros energijos suvartojimo reikalavimai, ir taip būtų prisidedama užtikrinant vidaus rinkos veikimą ir didinant šių gaminių aplinkosauginį veiksmingumą.
- (11) Gamintojams reikėtų suteikti pakankamai laiko gaminiams perprojektuoti. Laikas turėtų būti pasirenkamas taip, kad būtų išvengta neigiamo poveikio variklių funkcionalumui ir būtų atsižvelgta į poveikį gamintojų, ypač mažųjų ir vidutinių įmonių, išlaidoms, kartu užtikrinant, kad šio reglamento tikslai būtų pasiekti laiku.
- (12) Suvartojamas elektros energijos kiekis turėtų būti nustatomas patikimais, tiksliais ir atkuriamais matavimo metodais, atsižvelgiant į pripažintas pažangiausias technologijas, įskaitant 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarką⁽¹⁾, I priede išvardytų Europos standartizacijos institucijų priimtus darniuosius standartus, jei jų yra.
- (13) Taikant šį reglamentą į rinką turėtų patekti daugiau technologijų, kurias naudojant mažėja elektros variklių poveikis aplinkai per jų gyvavimo ciklą, ir dėl to iki 2020 m. būtų galima sutaupyti 5 500 PJ⁽²⁾ energijos per gyvavimo ciklą ir 135 TWh elektros energijos, palyginti su tuo atveju, jeigu nebūtų imtasi jokių priemonių.
- (14) Pagal Direktyvos 2005/32/EB 8 straipsnį šiame reglamente turėtų būti nustatytos taikytinos atitikties vertinimo procedūros.
- (15) Kad būtų lengviau tikrinti atitiktį, turėtų būti prašoma, kad gamintojai pateiktų informaciją Direktyvos 2005/32/EB IV ir V prieduose nurodytuose techniniuose dokumentuose.
- (16) Kad būtų galima dar labiau sumažinti variklių poveikį aplinkai, gamintojai turėtų pateikti svarbią informaciją apie variklių išmontavimą, grąžinamąjį perdirbimą ir šalinimą pasibaigus gyvavimo ciklui.
- (17) Reikėtų nustatyti šiuo metu egzistuojančių technologijų, kurių energijos vartojimo efektyvumas didelis, etalonus. Tai padės užtikrinti, kad informacija, kuri praverstų toliau diegiant geriausias projektavimo technologijas energijos suvartojimui mažinti, būtų visiems, ypač mažosioms ir vidutinėms įmonėms ir labai mažoms įmonėms, lengvai prieinama.

- (18) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka pagal Direktyvos 2005/32/EB 19 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatomi ekologinio projektavimo reikalavimai, taikomi tiekiant rinkai ir pradedant eksploatuoti variklius, įskaitant atvejus, kai jie yra įmontuoti į kitus gaminius.
2. Šis reglamentas netaikomas:
 - a) varikliams, skirtiems naudoti juos visiškai panardinus į skystį;
 - b) į gaminių (pvz., pavarą, siurblių, ventiliatorių ar kompresorių) visiškai įmontuotiems varikliams, kurių energijos vartojimo efektyvumo neįmanoma išbandyti atskirai nuo to gaminio;
 - c) varikliams, specialiai skirtiems naudoti:
 - i) didesniame kaip 1 000 metrų aukštyje virš jūros lygio;
 - ii) aukštesnės kaip 40 °C aplinkos oro temperatūros sąlygomis;
 - iii) kai didžiausia darbinė temperatūra viršija 400 °C;
 - iv) kai aplinkos oro temperatūra yra žemesnė kaip – 15 °C bet kokio variklio atveju arba žemesnė kaip 0 °C oru aušinamo variklio atveju;
 - v) kai vandeninio aušalo temperatūra įleidimo į gaminį angoje yra žemesnė kaip 5 °C arba viršija 25 °C;
 - vi) potencialiai sprogioje aplinkoje, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 94/9/EB⁽³⁾;
 - d) stabdymo varikliams,

išskyrus informacijos reikalavimus, nurodytus 1 priedo 2 skyriaus 3–16 punktuose.

⁽¹⁾ OL L 204, 1998 7 21, p. 37.

⁽²⁾ 1 TWh = 3,6 PJ.

⁽³⁾ OL L 100, 1994 4 19, p. 1.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Be Direktyvoje 2005/32/EB nustatytų apibrėžčių, vartojamos šios apibrėžtys:

1. Variklis – vieno greičio asinchroninis narvelinis trifazis 50 Hz arba 50 ir (arba) 60 Hz elektros variklis:
 - kuris turi 2–6 polių,
 - kurio vardinė įtampa U_N ne aukštesnė kaip 1 000 V,
 - kurio vardinė išėjimo galia P_N yra nuo 0,75 kW iki 375 kW,
 - kurio vardinės parametrų vertės nustatytos remiantis ilgalaikės kintamosios apkrovos režimu.
2. Tolydžiojo reguliavimo pavarą – elektroninis galios keitiklis, nuolat pritaikantis elektros varikliui tiekiamą elektros energiją, kad mechaninė variklio atiduodamoji galia būtų reguliuojama pagal apkrovos (ją suka variklis) sukimo momento ir sūkių skaičiaus charakteristiką, trifazę 50 Hz elektros srovę derinant su variklio sūkių skaičiumi ir varikliui tiekiamą įtampa.
3. Asinchroninis narvelinis variklis – elektros variklis be šepetėlių, kolektorių, kontaktinių žiedų ar elektrinių jungčių su rotoriumi.
4. Fazė – elektros maitinimo tinklo konfigūracijos tipas.
5. Polių – bendras magnetinių šiaurės ir pietų polių, kuriuos sukuria besisukantis variklio magnetinis laukas, skaičius. Polių skaičiumi nusakomas pagrindinis variklio greitis.
6. Ilgalaikės apkrovos režimas – elektros variklio su integruota aušinimo sistema geba nenutrūkstamai veikti esant vardinei apkrovai ir temperatūrai neviršijant didžiausio vardinio dydžio.
7. Stabdymo variklis – variklis, kuriame įmontuotas elektromechaninis stabdys, tiesiogiai veikiantis variklio ašį be jungčių.

3 straipsnis

Ekologinio projektavimo reikalavimai

Variklių ekologinio projektavimo reikalavimai nustatyti I priede.

Kiekvienas ekologinio projektavimo reikalavimas taikomas pagal šį tvarkaraštį:

1. nuo 2011 m. birželio 16 d. variklių veiksmingumo lygis turi būti ne mažesnis nei IE2, kaip apibrėžta I priedo 1 punkte;
2. nuo 2015 m. sausio 1 d.:
 - i) 7,5–375 kW vardinės išėjimo galios variklių veiksmingumo lygis turi būti ne mažesnis nei IE3, kaip apibrėžta I priedo 1 punkte, arba IE2, kaip apibrėžta I priedo 1 punkte, ir juose turi būti įmontuota tolydžiojo reguliavimo pavarą;
3. nuo 2017 m. sausio 1 d.:
 - i) visų 0,75–375 kW vardinės išėjimo galios variklių veiksmingumo lygis turi būti ne mažesnis nei IE3, kaip apibrėžta I priedo 1 punkte, arba IE2, kaip apibrėžta I priedo 1 punkte, ir juose turi būti įmontuota tolydžiojo reguliavimo pavarą.

Variklių informacijos apie gaminių reikalavimai nustatyti I priede. Atitiktis ekologinio projektavimo reikalavimams išmatuojama ir apskaičiuojama pagal II priede pateiktus reikalavimus.

4 straipsnis

Atitikties vertinimas

Direktyvos 2005/32/EB 8 straipsnyje nurodyta atitikties vertinimo procedūra – tai tos direktyvos IV priede nustatyta projektavimo vidaus kontrolės sistema arba tos direktyvos V priede nustatyta atitikties įvertinimo valdymo sistema.

5 straipsnis

Rinkos priežiūrai taikoma patikros procedūra

Atlikdamos Direktyvos 2005/32/EB 3 straipsnio 2 dalyje nurodytus rinkos priežiūros patikrinimus, valstybių narių valdžios institucijos taiko šio reglamento III priede nustatytą patikros procedūrą.

6 straipsnis

Orientaciniai etalonai

Šiuo metu rinkoje esančių efektyviausių variklių orientaciniai etalonai pateikti IV priede.

7 straipsnis

Persvarstymas

Atsižvelgdama į variklių ir pavarų technologijos pažangą Komisija šį reglamentą persvarsto ne vėliau kaip po septynerių metų nuo jo įsigaliojimo ir persvarstymo rezultatus pateikia Ekologinio projektavimo konsultacijų forumui. Į persvarstymą įtraukiami išteklių veiksmingumo, pakartotinio naudojimo, grąžinamojo perdirbimo ir matavimo neapibrėžties lygio klausimai.

8 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2009 m. liepos 22 d.

Komisijos vardu

Andris PIEBALGS

Komisijos narys

I PRIEDAS

VARIKLIŲ EKOLOGINIO PROJEKTAVIMO REIKALAVIMAI

1. VARIKLIO VEIKSMINGUMO REIKALAVIMAI

Variklių minimalūs vardinio veiksmingumo reikalavimai nustatyti 1 ir 2 lentelėse.

1 lentelė

IE2 veiksmingumo lygio (50 Hz) vardinis minimalus veiksmingumas (η)

Vardinė išėjimo galia (kW)	Polių skaičius		
	2	4	6
0,75	77,4	79,6	75,9
1,1	79,6	81,4	78,1
1,5	81,3	82,8	79,8
2,2	83,2	84,3	81,8
3	84,6	85,5	83,3
4	85,8	86,6	84,6
5,5	87,0	87,7	86,0
7,5	88,1	88,7	87,2
11	89,4	89,8	88,7
15	90,3	90,6	89,7
18,5	90,9	91,2	90,4
22	91,3	91,6	90,9
30	92,0	92,3	91,7
37	92,5	92,7	92,2
45	92,9	93,1	92,7
55	93,2	93,5	93,1
75	93,8	94,0	93,7
90	94,1	94,2	94,0
110	94,3	94,5	94,3
132	94,6	94,7	94,6
160	94,8	94,9	94,8
Nuo 200 iki 375	95,0	95,1	95,0

2 lentelė

IE3 veiksmingumo lygio (50 Hz) vardinis minimalus veiksmingumas (η)

Vardinė išėjimo galia (kW)	Polių skaičius		
	2	4	6
0,75	80,7	82,5	78,9
1,1	82,7	84,1	81,0
1,5	84,2	85,3	82,5
2,2	85,9	86,7	84,3

Vardinė išėjimo galia (kW)	Polių skaičius		
	2	4	6
3	87,1	87,7	85,6
4	88,1	88,6	86,8
5,5	89,2	89,6	88,0
7,5	90,1	90,4	89,1
11	91,2	91,4	90,3
15	91,9	92,1	91,2
18,5	92,4	92,6	91,7
22	92,7	93,0	92,2
30	93,3	93,6	92,9
37	93,7	93,9	93,3
45	94,0	94,2	93,7
55	94,3	94,6	94,1
75	94,7	95,0	94,6
90	95,0	95,2	94,9
110	95,2	95,4	95,1
132	95,4	95,6	95,4
160	95,6	95,8	95,6
Nuo 200 iki 375	95,8	96,0	95,8

2. VARIKLIAMS TAIKOMI INFORMACIJOS APIE GAMINĮ REIKALAVIMAI

Nuo 2011 m. birželio 16 d. 1–12 punktuose nurodyta informacija apie variklius turi būti aiškiai pateikiama:

- variklių techniniuose dokumentuose;
- gaminių, į kuriuos varikliai yra įmontuoti, techniniuose dokumentuose;
- variklių gamintojų laisvai prieinamose interneto svetainėse;
- gaminių, į kuriuos įmontuoti varikliai, gamintojų laisvai prieinamose interneto svetainėse.

Techniniuose dokumentuose informacija turi būti pateikta tokia tvarka, kaip nurodyta 1–12 punktuose. Tikslios sąrašė pateiktos formuluotės kartoti nebūtina. Informaciją galima pateikti vietoj teksto naudojant diagramas, skaičius arba simbolius:

- vardinis veiksmingumas (η) veikiant visa, 75 % ir 50 % vardine apkrova ir naudojant vardinę įtampą (U_N);
- veiksmingumo lygis: IE2 arba IE3;
- gamybos metai;
- gamintojo pavadinimas arba prekės ženklas, komercinis registracijos numeris ir gamintojo įsisteigimo vieta;
- gaminio modelio numeris;
- variklio polių skaičius;
- vardinė (-es) išėjimo galia (-ios) arba vardinės išėjimo galios intervalas (kW);
- variklio vardinis įėjimo dažnis (-iai) (Hz);
- vardinė (-es) įtampa (-os) arba vardinės įtampos intervalas (V);
- vardinis (-iai) sūkių (-ių) dažnis (-iai) arba vardinio sūkių dažnio intervalas (rpm);
- informacija, susijusi su išmontavimu, grąžinamuoju perdurbimu ir šalinimu pasibaigus gyvavimo ciklui;

12. informacija apie įvairias eksploataavimo sąlygas, kurioms variklis specialiai suprojektuotas:

- i) aukštis virš jūros lygio;
- ii) aplinkos oro temperatūra, taip pat oru aušinamų variklių atveju;
- iii) vandeninio aušalo temperatūra įleidimo į gaminį angoje;
- iv) didžiausia eksploataavimo temperatūra;
- v) potencialiai sprogi aplinka.

1, 2 ir 3 punktuose nurodyta informacija tvariai pažymima variklio techninių duomenų plokštelėje arba ant variklio greta šios plokštelės.

Apie specialios mechaninės ir elektrinės konstrukcijos variklius, pagamintus pagal specialų kliento užsakymą, 1–12 punktuose išvardytos informacijos variklio gamintojo laisvai prieinamoje interneto svetainėje pateikti nebūtina. Informacija dėl privalomo reikalavimo IE3 veiksmingumo lygio neatitinkančiuose varikliuose įmontuoti tolydžiojo reguliavimo pavarą turi būti aiškiai pateikiama variklio duomenų plokštelėje ir jo techniniuose dokumentuose:

- a) nuo 2015 m. sausio 1 d. – 7,5–375 kW vardinės išėjimo galios variklių;
- b) nuo 2017 m. sausio 1 d. – 0,75–375 kW vardinės išėjimo galios variklių.

Gamintojai techniniuose dokumentuose pateikia informacijos apie visas specialias saugumo priemones, kurių turi būti imamasi surenkant, montuojant variklį ar atliekant jo techninę priežiūrą arba naudojant variklį su tolydžiojo reguliavimo pavaromis, įskaitant informaciją apie tai, kaip susilpninti tolydžiojo reguliavimo pavarų sukuriamus elektrinius ir magnetinius laukus.

3. I PRIEDO APIBRĖŽTYS

1. Vardinis minimalus veiksmingumas (η) – veiksmingumas esant visai vardinei apkrovai ir tiekiant vardinę įtampą be nuokrypų.
2. Nuokrypa – didžiausias leidžiamasis rezultato, nustatyto bet kokio variklio bandymo metu atliekant matavimą, pokytis, palyginti su techninių duomenų plokštelėje arba techniniuose dokumentuose nurodyta verte.

II PRIEDAS

MATAVIMAI IR SKAIČIAVIMAI

Siekiant atitikties šio reglamento reikalavimams ir tikrinant atitiktį šiems reikalavimams matavimai ir skaičiavimai atliekami taikant patikimą, tikslų ir atkuriamą matavimo metodą, kurį taikant atsižvelgiama į visuotinai pripažintus pažangiausius metodus ir gaunami rezultatai, kuriems būdinga maža neapibrėžtis, įskaitant metodus, nustatytus dokumentuose, kurių nuorodų numeriai tuo tikslu paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Jie atitinka visus toliau nurodytus techninius parametrus.

Energijos vartojimo efektyvumas – mechaninės išėjimo galios ir elektros energijos įėjimo galios santykis.

Variklio veiksmingumo lygis, kaip nurodyta I priede, nustatomas esant variklio vardinei išėjimo galiai (P_N), vardinei įtampai (U_N), ir vardiniam dažniui (f_N).

Skirtumas tarp mechaninės išėjimo galios ir elektros energijos įėjimo galios susidaro dėl variklio darbo nuostolių.

Bendri nuostoliai nustatomi vienu iš šių metodų:

- išmatuojami bendri nuostoliai, arba
- išmatuojami atskiri nuostoliai ir sudedami.

III PRIEDAS

PATIKROS PROCEDŪRA

Atlikdamos Direktyvos 2005/32/EB 3 straipsnio 2 dalyje nurodytus rinkos priežiūros patikrinimus valstybės narės valdžios institucijos, siekdamos patikrinti, ar laikomasi I priede nustatytų reikalavimų, taiko toliau nurodytą patikros procedūrą.

1. Valstybės narės valdžios institucijos išbando vieną gaminį.
2. Laikoma, kad modelis atitinka šio reglamento nuostatas, jeigu nustačius variklio vardinį veiksmingumą (η) nuostolių dydis $(1 - \eta)$ nuo I priede nustatytų verčių skiriasi ne daugiau kaip 15 %, kai galios diapazonas yra 0,75–150 kW, ir 10 %, kai galios diapazonas yra > 150–375 kW.
3. Jeigu 2 punkte nurodytas rezultatas nepasiekiamas, valstybės narės rinkos priežiūros institucija atsitiktine tvarka išbando dar tris gaminius, išskyrus tuos variklius, kurių per metus pagaminama mažiau nei penki.
4. Tas pats modelis laikomas atitinkančiu šio reglamento nuostatas, jeigu nustačius 3 punkte nurodytų gaminių vardinio veiksmingumo (η) vidurkį nuostolių dydis $(1 - \eta)$ nuo I priede nustatytų verčių skiriasi ne daugiau kaip 15 %, kai galios diapazonas yra 0,75–150 kW, ir 10 %, kai galios diapazonas yra > 150–375 kW.
5. Jeigu 4 punkte nurodyti rezultatai nepasiekiami, laikoma, kad modelis neatitinka šio reglamento reikalavimų.

Siekdamos patikrinti, ar laikomasi šio reglamento reikalavimų, valstybės narės taiko II priede nurodytas procedūras ir patikimus, tikslus ir atkuriamus matavimo metodus, kuriuos taikant atsižvelgiama į visuotinai pripažintą pažangiausias technologijas, įskaitant metodus, nustatytus standartuose, kurių nuorodos numeriai tuo tikslu paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

IV PRIEDAS

6 STRAIPSNYJE NURODYTI ORIENTACINIAI ETALONAI

Šio reglamento priėmimo metu geriausia rinkoje turima variklių technologija – IE3 lygio variklis arba IE3 lygio variklis su įmontuota tolydžiojo reguliavimo pavara, kaip apibrėžta I priede.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 641/2009

2009 m. liepos 22 d.

kuriuo įgyvendinant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/32/EB nustatomi autonominių beriebokšlių apytakinių siurblių ir į gaminius įmontuojamų beriebokšlių apytakinių siurblių ekologinio projektavimo reikalavimai

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2005 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/32/EB, nustatančią ekologinio projektavimo reikalavimų energiją vartojantiems gaminiams nustatymo sistemą ir iš dalies keičiančią Tarybos direktyvą 92/42/EEB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 96/57/EB ir 2000/55/EB⁽¹⁾, ypač į jos 15 straipsnio 1 dalį,

pasitarusi su Ekologinio projektavimo reikalavimų forumu,

kadangi:

- (1) Pagal Direktyvą 2005/32/EB Komisija turėtų nustatyti energiją vartojančių gaminių, kurių pardavimo ir prekybos mastas yra didelis ir kurie daro pastebimą poveikį aplinkai ir, atsižvelgiant į jų poveikį aplinkai, turi didelį gerinimo potencialą ne itin didelėmis sąnaudomis, ekologinio projektavimo reikalavimus.
- (2) Direktyvos 2005/32/EB 16 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje nustatyta, kad, laikydamosi tos direktyvos 19 straipsnio 3 dalyje nurodytos tvarkos bei 15 straipsnio 2 dalyje išvardytų kriterijų ir pasitarusi su Ekologinio projektavimo konsultacijų forumu, Komisija prirėkus nustato elektros variklių varomų sistemų ir šildymo įrangos prietaisams, pvz., apytakiniais siurbliams taikomą įgyvendinimo priemonę.
- (3) Komisija atliko parengiamąjį tyrimą, kuriame techniniu, aplinkos ir ekonominiu atžvilgiu nagrinėjo dažniausiai pastatuose naudojamus apytakinius siurblius. Tyrimas atliktas kartu su Bendrijos ir trečiųjų šalių suinteresuotaisiais subjektais ir suinteresuotosiomis šalimis, o rezultatai paskelbti viešai.
- (4) Apytakiniai siurbliai suvartoja didesnę dalį energijos, kuri sunaudojama pastatų šildymo sistemose. Be to, daugelis įprastų apytakinių siurblių veikia nuolat, nepaisant šildymo poreikio. Todėl apytakiniai siurbliai yra pirmenybiniai gaminiai, kurių ekologinio projektavimo reikalavimai turėtų būti nustatyti.

- (5) Nustatyta, kad apytakiniai siurbliai aplinkos atžvilgiu šio reglamento tikslais svarbūs dėl elektros energijos sąnaudų, kai šie įrenginiai eksploatuojami.
- (6) Iš parengiamojo tyrimo matyti, kad Bendrijos rinkai kasmet pateikiama maždaug 14 mln. apytakinių siurblių ir kad svarbiausias jų poveikis aplinkai per visus naudojimo ciklo etapus – šiuos siurblius eksploatuojant suvartojamas elektros energijos kiekis: 2005 m. jie suvartojo 50 TWh elektros energijos, o šis kiekis atitinka į aplinką išmestų 23 mln. tonų CO₂. Jeigu nebūtų imamasi specialių priemonių, numatoma, kad elektros energijos sąnaudos 2020 m. padidėtų iki 55 TWh. Iš parengiamojo tyrimo paaiškėja, kad eksploatuojamų gaminių elektros energijos sąnaudas įmanoma gerokai sumažinti.
- (7) Iš parengiamojo tyrimo matyti, kad su kitais Direktyvos 2005/32/EB I priedo 1 dalyje nurodytais ekologinio projektavimo parametrais susiję reikalavimai nėra reikalingi, nes eksploatuojamų apytakinių siurblių energijos sąnaudos – aplinkai gerokai svarbesnis dalykas.
- (8) Apytakinių siurblių veiksmingumas turėtų būti padidintas taikant turimas nepatentuotas ekonomiškai veiksmingas technologijas, kurias naudojant sumažėtų bendros jungtinės apytakinių siurblių pirkimo ir jų eksploatavimo išlaidos.
- (9) Ekologinio projektavimo reikalavimais visoje Bendrijoje turėtų būti suderinti apytakinių siurblių elektros energijos vartojimo reikalavimai, vadinasi, šiais reikalavimais būtų prisidedama prie vidaus rinkos veikimo užtikrinimo ir šių gaminių aplinkosauginio veiksmingumo gerinimo.
- (10) Tam, kad daugiau apytakinių siurblių būtų naudojama pakartotinai ir atiduodama perdirbti, gamintojai turėtų teikti informaciją apie apytakinių siurblių surinkimą ir išmontavimą.
- (11) Ekologinio projektavimo reikalavimai neturėtų turėti neigiamos įtakos nei apytakinių siurblių funkcionalumui, nei žmonių sveikatai, saugai ar aplinkai. Visų pirma nauda, gauta sumažinus eksploatuojamų įrenginių elektros energijos sąnaudas turėtų atsverti ir viršyti galimą papildomą poveikį aplinkai gamybos etapu.

⁽¹⁾ OL L 191, 2005 7 22, p. 29.

- (12) Ekologinio projektavimo reikalavimai turėtų būti įvedami laipsniškai, gamintojams paliekant pakankamai laiko, kad jie spėtų, jeigu reikia, perprojektuoti gaminius pagal šio reglamento reikalavimus. Šių reikalavimų įvedimo laikas turėtų būti pasirinktas taip, kad būtų išvengta neigiamo poveikio rinkoje esančių apytakinių siurblių funkcionalumui, atsižvelgta į poveikį gamintojų, visų pirma mažųjų ir vidutinių įmonių, išlaidoms ir kartu užtikrinta, kad šio reglamento tikslai būtų pasiekti laiku.
- (13) Atitiktis reikalavimams turėtų būti vertinama ir atitinkami gaminio parametrai matuojami taikant patikimus, tikslus ir atkuriamus matavimo metodus, kuriuos renkantis atsižvelgiama į visuotinai pripažintą matavimo metodų pažangą, įskaitant, jei yra, Europos standartizacijos institucijų priimtus darnuosius standartus, išvardytus 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarką ⁽¹⁾, I priede.
- (14) Taikant šį reglamentą turėtų būti įmanoma rinkai sparčiau pateikti daugiau technologijų, kuriomis mažinamas apytakinių siurblių poveikis aplinkai per jų naudojimo ciklą ir kuriomis užtikrinama, kad pagal apskaičiavimus iki 2020 m. būtų sutaupyta 23 TWh elektros energijos (šis kiekis atitinka į aplinką išmestą 11 mln. tonų CO₂ ekvivalento kiekį), palyginti su padėtimi, jeigu nebūtų imamasi jokių priemonių.
- (15) Pagal Direktyvos 2005/32/EB 8 straipsnį šiame reglamente turėtų būti nustatytos taikytinos atitikties vertinimo procedūros.
- (16) Siekiant palengvinti atitikties tikrinimą, gamintojai turėtų teikti informaciją Direktyvos 2005/32/EB IV ir V prieduose nurodytuose techniniuose dokumentuose.
- (17) Be šio reglamente nustatytų teisinę galią turinčių reikalavimų, taip pat turėtų būti nurodyti orientaciniai geriausių turimų technologijų etalonai, kad informacija apie apytakinių siurblių aplinkosauginį veiksmingumą per jų naudojimo ciklą būtų visiems lengvai prieinama.
- (18) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka pagal Direktyvos 2005/32/EB 19 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiame reglamente nustatomi rinkai pateikiamų autonominių beriebokšlių apytakinių siurblių ir į gaminius įmontuojamų beriebokšlių apytakinių siurblių ekologinio projektavimo reikalavimai.
2. Šis reglamentas netaikomas:
 - a) apytakiniams geriamojo vandens siurbliams, išskyrus I priedo 2 punkto 4 papunktyje nurodytus informacijos reikalavimus;
 - b) ne vėliau kaip 2020 m. sausio 1 d. rinkai pateiktiems į gaminius įmontuojamiems apytakiniams siurbliams, kuriais keičiami tokie patys ne vėliau kaip 2015 m. rugpjūčio 1 d. rinkai pateikti į gaminius įmontuojami apytakiniai siurbliai. Ant pakaitinio gaminio ar jo pakuotės turi būti aiškiai nurodyta, su koku (-iais) gaminiu (-iais) jis skirtas naudoti.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Be terminų, apibrėžtų Direktyvos 2005/32/EB 2 straipsnyje, teikiamos dar ir šių terminų apibrėžtys:

1. apytakinis siurblys – išcentrinis siurblys, kurio vardinė hidraulinė išėjimo galia yra 1–2 500 W ir kuris skirtas naudoti šildymo sistemose arba antrinėse aušinimo sistemų grandinėse;
2. beriebokšlis apytakinis siurblys – apytakinis siurblys, kurio variklio velenas tiesiogiai sujungtas su sparnuote ir kurio variklis panardinamas į pumpuojamą skystį;
3. autonominis apytakinis siurblys – apytakinis siurblys, skirtas veikti nesujungtas su gaminiu;
4. gaminys – šilumai gaminti ir (arba) jai perduoti skirtas įrenginys;
5. geriamojo vandens apytakinis siurblys – apytakinis siurblys, skirtas geriamajam vandeniui recirkuliuoti, kaip apibrėžta Tarybos direktyvoje 98/83/EB ⁽²⁾.

3 straipsnis

Ekologinio projektavimo reikalavimai

Apytakinių siurblių ekologinio projektavimo reikalavimai nustatyti I priede.

⁽¹⁾ OL L 204, 1998 7 21, p. 37.

⁽²⁾ OL L 330, 1998 12 5, p. 32.

Atitiktis ekologinio projektavimo reikalavimams nustatoma pagal II priedo 1 punkte nurodytus reikalavimus.

Apytakinių siurblių energijos vartojimo efektyvumo koeficiento apskaičiavimo metodas nustatytas II priedo 2 punkte.

4 straipsnis

Atitikties vertinimas

Direktyvos 2005/32/EB 8 straipsnyje nurodyta atitikties vertinimo procedūra – tai tos direktyvos IV priede nustatyta projektavimo vidaus kontrolės sistema arba jos V priede nustatyta atitikties vertinimo valdymo sistema.

5 straipsnis

Rinkos priežiūros tikslais taikoma patikros procedūra

Atlikdamos Direktyvos 2005/32/EB 3 straipsnio 2 dalyje nurodytus patikrinimus, kuriuos privaloma atlikti vykdant rinkos priežiūrą ir kuriais nustatoma, ar laikomasi šio reglamento I priede nustatytų reikalavimų, valstybių narių institucijos taiko šio reglamento III priede aprašytą patikros procedūrą.

6 straipsnis

Etalonai

Geriausių darbinių parametrų apytakinių siurblių, kurie parduodami rinkoje tuo metu, kai įsigalioja šis reglamentas, etalonai nustatomi IV priede.

7 straipsnis

Persvarstymas

Šio reglamento II priedo 2 punkte nustatytą beriebokšlių į gaminius įmontuojamų apytakinių siurblių energijos vartojimo efek-

tyvumo koeficiento apskaičiavimo metodiką Komisija persvarsto iki 2012 m. sausio 1 d.

Atsižvelgdama į technologijų pažangą, šį reglamentą Komisija persvarsto iki 2017 m. sausio 1 d. Jį persvarstant bus įvertintos projektavimo galimybės, kuriomis pasinaudojus galima sudaryti geresnes sąlygas gaminius pakartotinai naudoti ir perdirbti.

Persvarstymo rezultatai pateikiami Ekologinio projektavimo reikalavimų forumui.

8 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas laikantis šio tvarkaraščio:

1. nuo 2013 m. sausio 1 d. autonominiai beriebokšliai apytakiniai siurbLIAI turi atitikti I priedo 1 punkto 1 papunktyje apibrėžtą veiksmingumo lygį, išskyrus specialiai pirminėms saulės šilumos sistemų grandinėms skirtus siurblius ir šiluminius siurblius;
2. nuo 2015 m. rugpjūčio 1 d. autonominiai beriebokšliai apytakiniai siurbLIAI ir į gaminius įmontuojami beriebokšliai apytakiniai siurbLIAI turi atitikti I priedo 1 punkto 2 papunktyje apibrėžtą veiksmingumo lygį.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2009 m. liepos 22 d.

Komisijos vardu

Andris PIEBALGS

Komisijos narys

I PRIEDAS

EKOLOGINIO PROJEKTAVIMO REIKALAVIMAI

1. ENERGIJOS VARTOJIMO EFEKTYVUMO REIKALAVIMAI

- 1) Nuo 2013 m. sausio 1 d. autonominių beriebokšlių apytakinių siurblių, išskyrus specialiai pirminėms saulės šilumos sistemų grandinėms skirtus siurblius ir šiluminius siurblius, energijos vartojimo efektyvumo koeficientas (EVEK), kuris apskaičiuojamas pagal II priedo 2 punktą, turi būti ne didesnis kaip 0,27.
- 2) Nuo 2015 m. rugpjūčio 1 d. autonominių beriebokšlių apytakinių siurblių ir į gaminius įmontuojamų beriebokšlių apytakinių siurblių energijos vartojimo efektyvumo koeficientas (EVEK), kuris apskaičiuojamas pagal II priedo 2 punktą, turi būti ne didesnis kaip 0,23.

2. INFORMACIJOS APIE GAMINĮ REIKALAVIMAI

Nuo 2013 m. sausio 1 d.:

- 1) pagal II priedą apskaičiuotas apytakinių siurblių energijos vartojimo efektyvumo koeficientas gaminio duomenų plokštelėje, ant jo pakuotės ir techniniuose dokumentuose nurodomas taip: „EVEK \leq 0,[xx]“;
- 2) nurodoma ši informacija: „Veiksmingiausių apytakinių siurblių energijos vartojimo efektyvumo koeficiento etalonas yra \leq 0,20.“;
- 3) remonto dirbtuvėms pateikiama informacija apie išmontavimą, grąžinamąjį perdirbimą ar šalinimą pasibaigus sudedamųjų dalių ir medžiagų naudojimo ciklui;
- 4) ant geriamojo vandens apytakinių siurblių pakuotės ir jų techniniuose dokumentuose pateikiama tokia informacija: „Šis apytakinis siurblys tinkamas tik geriamajam vandeniui“.

Gamintojai pateikia informaciją, kaip įrengti, naudoti ir prižiūrėti apytakinį siurblių, kad jo poveikis aplinkai būtų kuo mažesnis.

Nurodyta informacija turi būti aiškiai pateikiama laisvai prieinamose apytakinių siurblių gamintojų svetainėse.

II PRIEDAS

ENERGIJOS VARTOJIMO EFEKTYVUMO KOEFICIENTO MATAVIMO METODAI IR JO APSKAIČIAVIMO METODIKA

1. MATAVIMO METODAI

Kad būtų laikomasi šiame reglamente nustatytų reikalavimų ir būtų patikrinta, ar tų reikalavimų laikomasi, matuojant turi būti taikoma patikima, tiksli ir atkartojama matavimo procedūra, kurią taikant atsižvelgiama į visuotinai pripažintą matavimo metodų pažangą, įskaitant dokumentuose, kurių nuorodos numeriai tuo tikslu buvo paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, nustatytus metodus.

2. ENERGIJOS VARTOJIMO EFEKTYVUMO KOEFICIENTO APSKAIČIAVIMO METODIKA

Apytakinį siurblių energijos vartojimo efektyvumo koeficiento (EVEK) apskaičiavimo metodika:

1. Jeigu galima nustatyti daugiau nei vieną apytakinio siurblio pakeliamo vandens lygio ir srauto vertę, matuojant apytakinio siurblio parametrus naudojamos didžiausios vertės.

Pakeliamo vandens lygis (H) – lygis (metrais), iki kurio tam tikru veikimo momentu apytakinis siurblys pakelia vandenį.

Srautas (Q) – vandens debitas apytakiniam siurblyje (m^3/h).

2. Nustatomas taškas, kuriame $Q \cdot H$ yra didžiausia, ir srautas bei pakeliamo vandens lygis šiame taške apibrėžiamas kaip $Q_{100\%}$ ir $H_{100\%}$.

3. Apskaičiuojama vandens energija P_{hyd} šiame taške.

Vandens energija – srauto (Q), pakeliamo vandens lygio (H) ir perskaičiavimo koeficiento, kuriuo suderinami skaičiuojant naudojami vienetai, aritmetinė sandauga.

P_{hyd} – vandens energija (vatais), kurią apytakinis siurblys tam tikru veikimo momentu perdavė pumpuojamam skysčiui.

4. Etaloninė galia apskaičiuojama taip:

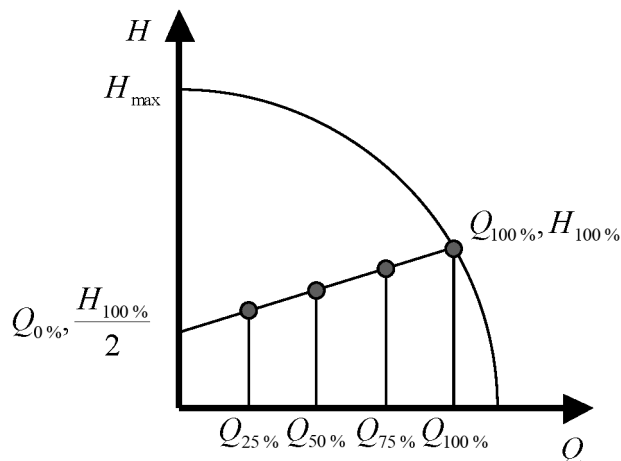
$$P_{ref} = 1,7 \cdot P_{hyd} + 17 \cdot (1 - e^{-0,3 \cdot P_{hyd}}), 1 \text{ W} \leq P_{hyd} \leq 2 \text{ 500 W}$$

Etaloninė galia – vandens energijos ir apytakinio siurblio naudojamos galios santykis atsižvelgiant į apytakinio siurblio veiksmingumo ir dydžio priklausomybę.

P_{ref} – etaloninė apytakinio siurblio naudojama galia (vatais).

5. Etaloninė reguliavimo kreivė nustatoma per šiuos taškus brėžiama linija:

$$(Q_{100\%}, H_{100\%}) \text{ ir } (Q_0\%, \frac{H_{100\%}}{2})$$

6. Pasirenkamas toks apytakinio siurblio nuostatis, kurį taikant būtų užtikrinama, kad apytakinis siurblys pasirinktoje kreivėje pasiektų $Q \cdot H =$ aukščiausią tašką.

7. Išmatuojama P_L ir H , kai srautai:

$$Q_{100\%}, 0,75 \cdot Q_{100\%}, 0,5 \cdot Q_{100\%}, 0,25 \cdot Q_{100\%}.$$

P_L – tam tikru veikimo momentu apytakinio siurblio vartojama elektros energija (vatais).

8. Esant nurodytiems srautams, apskaičiuojama:

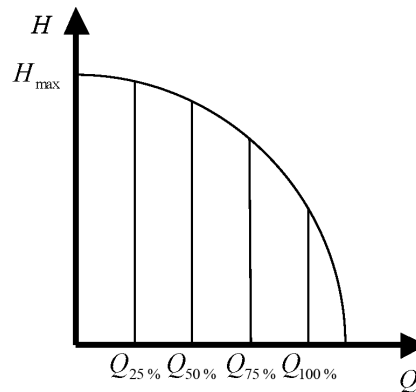
$$P_L = \frac{H_{ref}}{H_{meas}} \cdot P_{L,meas}, \text{ jeigu } H_{meas} \leq H_{ref}$$

$$P_L = P_{L,meas}, \text{ jeigu } H_{meas} > H_{ref}$$

kur H_{ref} – pakeliamo vandens lygis pagal etaloninę reguliavimo kreivę, esant skirtingiems srautams.

9. Taikant P_L ir šią apkrovos diagramą:

Srautas [%]	Laikas [%]
100	6
75	15
50	35
25	44

Svertinė vidutinė galia $P_{L,avg}$ apskaičiuojama taip:

$$P_{L,avg} = 0,06 \cdot P_{L,100\%} + 0,15 \cdot P_{L,75\%} + 0,35 \cdot P_{L,50\%} + 0,44 \cdot P_{L,25\%}$$

Energijos vartojimo efektyvumo koeficientas ⁽¹⁾ apskaičiuojamas taip:

$$EVEK = \frac{P_{L,avg}}{P_{ref}} \cdot C_{20\%}, \text{ kur } C_{20\%} = 0,49$$

⁽¹⁾ $C_{XX\%}$ – perskaičiavimo faktorius, kuriuo užtikrinama, kad tuo metu, kai apibrėžiamas perskaičiavimo faktorius, tik XX % tam tikro tipo apytakinių siurblių $EVEK \leq 0,20$.

*III PRIEDAS***PATIKROS PROCEDŪRA**

Siekdamos patikrinti, ar laikomasi I priede nustatytų reikalavimų, valstybių narių institucijos taiko II priede nustatytas matavimo ir apskaičiavimo procedūras.

Valstybių narių institucijos bandymą atlieka su vienu apytakiniu siurbliu. Jeigu energijos vartojimo efektyvumo koeficientas viršija gamintojo deklaruotas vertes daugiau kaip 7 %, matuojami dar trijų apytakinių siurblių parametrai. Modelis laikomas atitinkančiu reikalavimus, jeigu šių trijų apytakinių siurblių išmatuotų verčių aritmetinis vidurkis gamintojo deklaruotas vertes viršija ne daugiau kaip 7 %.

Antraip laikoma, kad modelis neatitinka šio reglamento reikalavimų.

Be šiamo priede nustatytų procedūrų, valstybių narių institucijos taiko patikimus, tikslius ir atkartojamus matavimo metodus, kuriuos taikant atsižvelgiama į visuotinai pripažintą matavimo metodų pažangą, įskaitant dokumentuose, kurių nuorodų numeriai tuo tikslu buvo paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, nustatytus metodus.

*IV PRIEDAS***ORIENTACINIAI ETALONAI**

Tuo metu, kai priimamas šis reglamentas, rinkoje prieinamos geriausios apytakinių siurblių technologijos etalonas – $EVEK \leq 0,20$.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 642/2009

2009 m. liepos 22 d.

kuriuo įgyvendinant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/32/EB nustatomi televizijos aparatų ekologinio projektavimo reikalavimai

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2005 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos ⁽¹⁾ direktyvą 2005/32/EB, nustatančią ekologinio projektavimo reikalavimų energiją vartojantiems gaminiams nustatymo sistemą ir iš dalies keičiančią Tarybos direktyvą 92/42/EEB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 96/57/EB ir 2000/55/EB, ypač į jos 15 straipsnio 1 dalį,

pasikonsultavusi su Ekologinio projektavimo konsultacijų forumu,

kadangi:

- (1) Pagal Direktyvą 2005/32/EB Komisija nustato ekologinio projektavimo reikalavimus energiją vartojantiems gaminiams, kurių pardavimo bei prekybos apimtis yra didelė ir kurie daro pastebimą poveikį aplinkai ir turi pastebimą poveikio aplinkai gerinimo potencialą, nepatiriant pernelyg didelių sąnaudų.
- (2) Direktyvos 2005/32/EB 16 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje numatyta, kad laikydamasi 19 straipsnio 3 dalyje nurodytos tvarkos, 15 straipsnio 2 dalyje išvardytų kriterijų ir pasitarusi su Ekologinio projektavimo konsultacijų forumu Komisija, jeigu reikia, nustato vartotojų elektroninės įrangos įgyvendinimo priemones.
- (3) Komisija atliko parengiamąjį tyrimą, kuriame išnagrinėjo televizijos aparatų techninius, aplinkosaugos ir ekonominius aspektus. Tyrimas buvo atliktas kartu su Bendrijos ir trečiųjų šalių suinteresuotaisiais subjektais ir suinteresuotosiomis šalimis, o rezultatai viešai paskelbti Komisijos svetainėje EUROPA.
- (4) Televizijos aparatai – stambi elektros energiją vartojančių vartotojų elektroninės įrangos gaminių grupė, todėl taikant ekologinio projektavimo politiką jie laikomi prioritetiniais.

(5) Nustatyta, kad šiame reglamente televizijos aparatų reikšmingas aplinkosauginis aspektas yra juos eksploatuojant suvartojamas elektros energijos kiekis.

(6) Apskaičiuota, kad su televizijos aparatais susijusiai veiklai 2007 m. Bendrijoje suvartota 60 TWh elektros energijos, o į aplinką atitinkamai išmesta 24 milijonai tonų CO₂. Numatoma, kad nesiėmus specialių priemonių šiam vartojimui apriboti, suvartojamas elektros energijos kiekis 2020 m. padidės iki 132 TWh. Iš parengiamojo tyrimo matyti, kad eksploatuojant gaminius suvartojamą elektros energijos kiekį įmanoma gerokai sumažinti.

(7) Kitas svarbus aplinkosauginis aspektas – gaminant televizijos aparatus naudotos pavojingos medžiagos ir atliekos, kurių randasi iš pašalintų televizijos aparatų, kai baigiasi jų gyvavimo ciklas. Patobulinimai, susiję su jų poveikiu aplinkai, atitinkamai aptarti 2003 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/95/EB dėl tam tikrų pavojingų medžiagų naudojimo elektros ir elektroninėje įrangoje apribojimo ⁽²⁾ ir 2003 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/96/EB dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų ⁽³⁾ ir neturėtų būti išsamiau aptarti šiame reglamente.

(8) Iš parengiamojo tyrimo matyti, kad reikalavimai dėl kitų Direktyvos 2005/32/EB I priedo 1 dalyje nurodytų ekologinio projektavimo kriterijų nėra būtini.

(9) Televizijos aparatų suvartojamos elektros energijos kiekį įmanoma ir (arba) perspektyvu sumažinti taikant turimas nepatentuotas rentabilias technologijas, kurias naudojant sumažėtų bendros televizijos aparatų pirkimo ir jų eksploatavimo išlaidos.

(10) Ekologinio projektavimo reikalavimais visoje Bendrijoje turėtų būti suderinti televizijos aparatų reikalavimai dėl suvartojamos elektros energijos, vadinasi, šiais reikalavimais būtų prisidedama užtikrinant vidaus rinkos veikimą ir pagerinant šių gaminių aplinkosauginį veiksmingumą.

(11) Ekologinio projektavimo reikalavimai neturėtų turėti neigiamos įtakos nei gaminio funkcionalumui, nei sveikatai, saugai ar aplinkai. Visų pirma nauda, gauta sumažinus per gaminio naudojimo laikotarpį suvartotą elektros energijos kiekį, turėtų būti gerokai didesnė už galimą papildomą poveikį aplinkai gamybos etapu.

⁽¹⁾ OL L 191, 2005 7 22, p. 29.

⁽²⁾ OL L 37, 2003 2 13, p. 19.

⁽³⁾ OL L 37, 2003 2 13, p. 24.

- (12) Laipsniškai įvedant ekologinio projektavimo reikalavimus gamintojams reikėtų palikti pakankamai laiko, kad jie spėtų pritaikyti gaminius. Laikas turėtų būti pasirinktas taip, kad būtų išvengta neigiamo poveikio rinkoje jau esančios įrangos funkcionalumui ir būtų atsižvelgta į poveikį gamintojų, ypač mažųjų ir vidutinių įmonių, išlaidoms, kartu užtikrinant, kad šio reglamento tikslai būtų pasiekti laiku.
- (13) Atitinkamo gaminio parametrai turėtų būti matuojami taikant patikimas, tikslias ir atkuriamas matavimo procedūras, kurias renkantis atsižvelgiama į pripažintus pažangiausius matavimo metodus, įskaitant 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarką⁽¹⁾, I priede išvardytų Europos standartizacijos institucijų priimtus darnuosius standartus, jei jų yra.
- (14) Taikant šį reglamentą į rinką turėtų patekti daugiau technologijų, kurias naudojant mažėja televizijos aparatų poveikis aplinkai, ir dėl to iki 2020 m. būtų galima sutaupyti 28 TWh elektros energijos, palyginti su tuo atveju, jeigu nebūtų imtasi jokių priemonių.
- (15) Pagal Direktyvos 2005/32/EB 8 straipsnį šiame reglamente turėtų būti nustatytos taikytinos atitikties įvertinimo procedūros.
- (16) Kad būtų lengviau tikrinti atitiktį, gamintojai Direktyvos 2005/32/EB IV ir V prieduose nurodytuose techniniuose dokumentuose turėtų pateikti informaciją, susijusią su šiame reglamente nustatytais reikalavimais.
- (17) Šiuo metu geriausias gaminio energijos vartojimo efektyvumas veikimo režimu ir galimybės sumažinti su pavojingomis medžiagomis susijusį poveikį aplinkai nurodyti 2009 m. kovo 12 d. Komisijos sprendime 2009/300/EB, kuriuo nustatomi patikslinti ekologiniai kriterijai, taikomi suteikiant Bendrijos ekologinį ženklą televizoriams⁽²⁾. Ši nuoroda padės užtikrinti, kad informacija, kuri praverstų toliau diegiant geriausias projektavimo technologijas televizijos aparatų poveikiui aplinkai mažinti, būtų lengvai prieinama visiems, visų pirma mažosioms ir vidutinėms įmonėms ir labai mažoms įmonėms. Todėl šiame reglamente nereikėtų nustatyti geriausių turimų technologijų etalonų.
- (18) Pagal 2008 m. gruodžio 17 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1275/2008, kuriuo įgyvendinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/32/EB, nustatant išjungtos ir budėjimo režimu veikiančios elektros ir elektroninės buitinės ir biuro įrangos elektros energijos suvar-

tojimo ekologinio projektavimo reikalavimus⁽³⁾, nuo 2013 m. sausio 7 d. taikytini ekologinio projektavimo reikalavimai televizijos aparatams turėtų būti taikomi anksčiau, nei nustatyta reglamente, nes jo nuostatas atitinkančias technologijas televizijos aparatuose galima įdiegti per trumpesnę laiką ir taip sutaupyti daugiau energijos. Todėl Reglamentas (EB) Nr. 1275/2008 neturėtų būti taikomas televizijos aparatams ir turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas.

- (19) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka pagal Direktyvos 2005/32/EB 19 straipsnio 1 dalį įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

Šiame reglamente nustatomi rinkai tiekiamų televizijos aparatų ekologinio projektavimo reikalavimai.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Be Direktyvoje 2005/32/EB nustatytų apibrėžčių, vartojamos šios apibrėžtys:

1. televizijos aparatas – televizorius arba televizijos monitorius;
2. televizorius – visų pirma garso ir vaizdo signalams rodyti ir priimti skirtas gaminys, kuris tiekiamas rinkai pažymėtas vienu modelio ar sistemos ženklu ir kurį sudaro:
 - a) ekranas;
 - b) vienas ar keli derinuvai ir (arba) imtuvai ir neprivalomi papildomieji įtaisai duomenims laikyti ir (arba) jiems rodyti, tokie kaip DVD įrenginys, standusis diskas (HDD) arba vaizdajuosčių leistuvai (VCR), kurie montuojami viename aparate su ekranu arba viename ar keliuose atskiruose aparatuose;
3. televizijos monitorius – integruotame ekrane vaizdo signalui iš įvairių šaltinių (įskaitant televizijos transliacijų signalus) rodyti skirtas gaminys, kuris prireikus valdo ir atkuria garso signalus iš išorinio šaltinio, susieto su gaminiu standartizuotais vaizdo signalų traktais, kaip antai bendraašė jungtis (detalė, sudedamoji), SCART, HDMI, ir naudojant būsimus belaidžius prietaisus (išskyrus nestandartinius vaizdo signalų traktus, pvz., DVI ir SDI), tačiau kuris negali priimti ir apdoroti transliuojamų signalų;

⁽¹⁾ OL L 204, 1998 7 21, p. 37.

⁽²⁾ OL L 82, 2009 3 28, p. 3.

⁽³⁾ OL L 339, 2008 12 18, p. 45.

4. veikimo režimas – būseną, kai televizijos aparatas yra prijungtas prie elektros energijos tinklo ir atkuria garsą bei vaizdą;
5. namų režimas – gamintojų rekomenduojama televizijos aparato nuostata įprastomis namų sąlygomis;
6. budėjimo režimas (-ai) – būseną, kai įranga yra prijungta prie elektros energijos tinklo, tinkamam veikimui užtikrinti yra maitinama iš šio tinklo ir atlieka tik toliau išvardytas funkcijas, kurios gali trukti neribotą laiką:
- veikimo aktyvinimo funkcija arba veikimo aktyvinimo funkcija ir tik įjungtos veikimo aktyvinimo funkcijos rodymas, ir (arba)
 - informacijos arba būsenos rodymas;
7. išjungties režimas – būseną, kai įranga yra prijungta prie elektros energijos tinklo ir neatlieka jokios funkcijos; šiai būsenai taip pat priskiriama:
- a) būsenos, kai tik rodomas išjungties režimas;
 - b) būsenos, kai atliekamos tik tokios funkcijos, kurių paskirtis – užtikrinti elektromagnetinį suderinamumą pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/108/EB ⁽¹⁾;
8. veikimo aktyvinimo funkcija – funkcija, leidžianti suaktyvinti kitus režimus (taip pat ir veikimo režimą) nuotoliniu jungikliu, įskaitant nuotolinio valdymo pultą, vidaus jutikliu, laikmačiu, papildomoms funkcijoms, įskaitant veikimo režimą, įjungti;
9. informacijos arba būsenos rodymas – informacijos arba įrangos būsenos (įskaitant laiko) rodymo ekrane nuolatinė funkcija;
10. rekomenduojamosios parinktys – gamintojo iš anksto numatytos televizijos aparatų nuostatos, iš kurių televizijos aparato naudotojas turi pasirinkti konkrečias nuostatas, kai pirmą kartą įjungia televizijos aparatą;

11. raiškiosios televizijos didžiausia skiriamoji geba – ne mažiau kaip 1 920 × 1 080 vaizdo taškų ekrano skiriamoji geba.

3 straipsnis

Ekologinio projektavimo reikalavimai

Televizijos aparatų ekologinio projektavimo reikalavimai nustatyti I priede.

Atitiktis ekologinio projektavimo reikalavimams nustatoma naudojant II priede nurodytus metodus.

4 straipsnis

Atitikties vertinimas

Direktyvos 2005/32/EB 8 straipsnyje nurodyta atitikties įvertinimo procedūra – tos direktyvos IV priede nustatyta projektavimo vidaus kontrolės sistema arba tos direktyvos V priede nurodyta atitikties įvertinimo valdymo sistema.

Atliekant atitikties vertinimą pateiktini techniniai dokumentai nustatyti šio reglamento I priedo 5 dalies 1 punkte.

5 straipsnis

Rinkos priežiūros tikslais taikoma patikros procedūra

Priežiūros patikrinimai atliekami remiantis III priede nustatyta patikros tvarka.

6 straipsnis

Persvarstymas

Atsižvelgdama į technologijos pažangą Komisija šį reglamentą persvarsto ne vėliau kaip po trejų metų nuo jo įsigaliojimo ir šio persvarstymo rezultatus pateikia Ekologinio projektavimo konsultacijų forumui.

7 straipsnis

Dalinis Reglamento (EB) Nr. 1275/2008 pakeitimas

Reglamento (EB) Nr. 1275/2008 I priedo 3 punktas pakeičiamas šio reglamento IV priedo tekstu.

8 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

⁽¹⁾ OL L 390, 2004 12 31, p. 24.

2. I priedo 1 dalies 1 punkte, 3 dalyje, 4 dalyje ir 5 dalies 2 punkte nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimai taikomi nuo 2010 m. rugpjūčio 20 d.

I priedo 1 dalies 2 punkte nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimai taikomi nuo 2012 m. balandžio 1 d.

I priedo 2 dalies 1 punkto a–d papunkčiuose nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimai taikomi nuo 2010 m. sausio 7 d.

I priedo 2 dalies 2 punkto a–e papunkčiuose nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimai taikomi nuo 2011 m. rugpjūčio 20 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2009 m. liepos 22 d.

Komisijos vardu

Andris PIEBALGS

Komisijos narys

I PRIEDAS

EKOLOGINIO PROJEKTAVIMO REIKALAVIMAI

1. VEIKIMO REŽIMO VARTOJAMOJI GALIA

1. Nuo 2010 m. rugpjūčio 20 d.:

Televizijos aparato, kurio matomasis ekrano plotas A nurodomas dm^2 , vartojamoji galia veikimo režimu neturi viršyti šių leidžiamųjų ribų:

	Raiškiosios televizijos didžiausia skiriama geba	Visos kitos skiriamosios gebos
Televizoriai	$20 \text{ vatų} + A \cdot 1,12 \cdot 4,3224 \text{ vatų}/\text{dm}^2$	$20 \text{ vatų} + A \cdot 4,3224 \text{ vatų}/\text{dm}^2$
Televizijos monitoriai	$15 \text{ vatų} + A \cdot 1,12 \cdot 4,3224 \text{ vatų}/\text{dm}^2$	$15 \text{ vatų} + A \cdot 4,3224 \text{ vatų}/\text{dm}^2$

2. Nuo 2012 m. balandžio 1 d.:

Televizijos aparato, kurio matomasis ekrano plotas A nurodomas dm^2 , vartojamoji galia veikimo režimu neturi viršyti šių leidžiamųjų ribų:

	Visos skiriamosios gebos
Televizoriai	$16 \text{ vatų} + A \cdot 3,4579 \text{ vatų}/\text{dm}^2$
Televizijos monitoriai	$12 \text{ vatų} + A \cdot 3,4579 \text{ vatų}/\text{dm}^2$

2. BUDĖJIMO IR (ARBA) IŠJUNGTIES REŽIMŲ VARTOJAMOJI GALIA

1. Nuo 2010 m. sausio 7 d.

a) Išjungties režimo vartojamoji galia

Bet kokiomis išjungties režimo sąlygomis televizijos aparatų vartojamoji galia neturi viršyti 1,00 vato.

b) Budėjimo režimo (-ų) vartojamoji galia

Jeigu užtikrinama tik veikimo aktyvinimo funkcija arba tik veikimo aktyvinimo funkcija ir informacijos apie įjungtą veikimo aktyvinimo funkciją rodymas, bet kokios būsenos televizijos aparatų vartojamoji galia neturi viršyti 1,00 vato.

Jeigu užtikrinamas informacijos ar būsenos rodymas arba tik veikimo aktyvinimo funkcijos ir informacijos arba būsenos rodymo derinys, bet kokios būsenos televizijos aparatų vartojamoji galia neturi viršyti 2,00 vatų.

c) Išjungties ir (arba) budėjimo režimo užtikrinimas

Televizijos aparatus turi būti įmanoma perjungti į išjungties ir (arba) budėjimo režimą ir (arba) kitokią būseną, kuri neviršija išjungties ir (arba) budėjimo režimams taikomų vartojamosios galios reikalavimų, kai televizijos aparatai yra prijungti prie elektros energijos tinklo.

d) Iš ekrano ir vieno arba daugiau derintuvų ir (arba) imtuvų sudarytiems televizoriams, kurie viename ar keliuose atskiruose aparatuose užtikrina neprivalomas papildomas duomenų laikymo ir jų rodymo funkcijas, pvz., DVD įrenginys, standusis diskas (HDD) arba vaizdajuosčių leistuvai (VCR), a–c punktai ekranui ir atskiram (-iems) aparatui (-ams) taikomi atskirai.

2. Nuo 2011 m. rugpjūčio 20 d.:

a) Išjungties režimo vartojamoji galia

Bet kokiomis išjungties režimo sąlygomis televizijos aparatų vartojamoji galia neturi viršyti 0,30 vato, išskyrus tuos atvejus, kai tenkinama kitoje dalyje nurodyta sąlyga.

Televizijos aparatų su aiškiai matomu mygtuku, kurį įjungus televizijos aparato vartojamoji galia jam veikiant išjungties režimu yra ne didesnė nei 0,01 vato, vartojamoji galia jam veikiant bet kuriuo kitu išjungties režimu neturi viršyti 0,50 vato.

b) Budėjimo režimo (-ų) vartojamoji galia

Jeigu užtikrinama tik veikimo aktyvinimo funkcija arba tik veikimo aktyvinimo funkcija ir informacijos apie įjungtą veikimo aktyvinimo funkciją rodymas, bet kokios būsenos televizijos aparatų vartojamoji galia neturi viršyti 0,50 vato.

Jeigu užtikrinamas informacijos ar būsenos rodymas arba tik veikimo aktyvinimo funkcijos ir informacijos arba būsenos rodymo derinys, bet kokios būsenos televizijos aparatų vartojamoji galia neturi viršyti 1,00 vato.

c) Išjungties ir (arba) budėjimo režimo užtikrinimas

Televizijos aparatus turi būti įmanoma perjungti į išjungties ir (arba) budėjimo režimą ir (arba) kitokią būseną, kuri neviršija išjungties ir (arba) budėjimo režimams taikomų vartojamosios galios reikalavimų, kai televizijos aparatai yra prijungti prie elektros energijos tinklo.

d) Automatinis budėjimo režimo įjungimas

Televizijos aparatuose turi būti užtikrinama šių charakteristikų funkcija:

i) nuo naudotojo paskutinio veikimo ir (arba) kanalo perjungimo praėjus ne daugiau kaip 4 valandų veikimo režimo laikotarpiui, televizijos aparatai iš veikimo režimo automatiškai perjungiami į:

— budėjimo režimą arba

— išjungties režimą, arba

— kitą būseną, kuri neviršija išjungties ir (arba) budėjimo režimams taikomų vartojamosios galios reikalavimų.

ii) televizijos aparatai turi rodyti įspėjamąjį pranešimą ir tik tada iš veikimo režimo automatiškai persijungti į nustatytą būseną ir (arba) režimus.

Ši funkcija turi būti nustatytoji funkcija.

e) Iš ekrano ir vieno arba daugiau derintuvų ir (arba) imtuvų sudarytiems televizoriams, kurie atskirame aparate užtikrina neprivalomas papildomas duomenų laikymo ir jų rodymo funkcijas, pvz., DVD įrenginys, standusis diskas (HDD) arba vaizdajuosčių leistuvus (VCR), a–d punktai ekranui ir atskiram aparatui taikomi atskirai.

3. SU REKOMENDUOJAMOSIOMIS PARINKTİMIS TEIKIAMŲ TELEVIZIJOS APARATŲ NAMŲ REŽIMAS

Nuo 2010 m. rugpjūčio 20 d.:

Televizijos aparatuose su rekomenduojamosiomis parinktimis, kai jie jungiami pirmą kartą, namų režimas turi būti užtikrintas naudojant rekomenduojamąsias parinktis – namų režimas turi būti numatytasis pasirinkimas. Jeigu naudojamas pirmą kartą jungdamas televizijos aparatus pasirenka ne namų, o kitą režimą, turi būti pradedamas antrasis pasirinkimo procesas, kad ši pasirinktis būtų patvirtinta.

4. DIDŽIAUSIO SKAISČIO SANTYKIS

Nuo [įrašoma nustatyta data: vieneri metai nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos]:

— televizijos aparatai be rekomenduojamųjų parinkčių: įjungtų (veikimo režimas) televizijos aparatų, kaip pateikė gamintojas, didžiausias skaitis neturi būti mažesnis kaip 65 % didžiausio skaisčio, kai televizijos aparatų ekranas veikimo režimu būna šviesiausios būsenos, kuri numatyta šiems aparatams;

— televizijos aparatai su rekomenduojamosiomis parinktimis: didžiausias skaitis namų režimu neturi būti mažesnis kaip 65 % didžiausio skaisčio, kai televizijos aparatų ekranas veikimo režimu būna šviesiausios būsenos, kuri numatyta šiems aparatams.

5. GAMINTOJŲ PATEIKTINA INFORMACIJA

1. Atitikčiai įvertinti pagal 5 straipsnį techniniuose dokumentuose pateikiama ši informacija:

- a) bandymo parametrai atliekant matavimus:
 - aplinkos temperatūra,
 - bandymo įtampa (V) ir dažnis (Hz),
 - elektros energijos tiekimo sistemos visuminis netiesinių iškreipimų faktorius,
 - bandymo garso ir vaizdo signalų įėjimo lizdas,
 - informacija apie instrumentus, kurie naudoti elektriniams bandymams, instrumentų jungimą ir grandines ir jų dokumentai;
- b) dėl veikimo režimo:
 - vartojamosios galios duomenys (vatais), suapvalinti dešimtųjų tikslumu, jeigu matuojama ne didesnė kaip 100 vatų galia, arba iki pirmo sveikojo skaičius, jeigu matuojama didesnė kaip 100 vatų galia,
 - atrankiojo perdavimo vaizdo signalo, kuris paprastai naudojamas televizijos programoms transliuoti, charakteristikos,
 - veiksmų seka, kad vartojamosios galios atžvilgiu būtų užtikrinama pastovi būseną,
 - be to, televizijos aparatų su rekomenduojamosiomis parinktimis: didžiausio skaisčio aparatui veikiant namų režimu ir didžiausio skaisčio, kai televizijos aparato ekranas veikimo režimu būna šviesiausios būsenos, santykis (išreikštas procentais),
 - be to, televizijos monitorių: atliekant matavimus naudoto derintuvo atitinkamų charakteristikų aprašymas;
- c) dėl kiekvieno budėjimo ir (arba) išjungties režimo:
 - vartojamosios galios duomenys (vatais), suapvalinti šimtųjų tikslumu,
 - naudoti matavimo metodai,
 - aprašymas, kaip parinktas arba užprogramuotas režimas,
 - veiksmų seka, kuria užtikrinama, kad televizijos aparatai savaime persijungtų į kitus režimus,
- d) automatinis budėjimo režimo įjungimas:

veikimo režimo trukmė, kol televizijos aparatas savaime persijungia į budėjimo arba išjungties režimą ar kitą būseną, kuri neviršija išjungties ir (arba) budėjimo režimams taikomų vartojamosios galios reikalavimų.
- e) pavojingos medžiagos:

jei televizijos aparate yra gyvsidabrio arba švino: jei yra švino, nurodomas švino kiekis X,X mg, o jei yra gyvsidabrio, nurodoma, kad jo yra.

2. Nuo 2010 m. rugpjūčio 20 d.:

Ši informacija pateikiama laisvai prieinamose svetainėse:

- televizijos aparato veikimo režimu vartojamosios galios duomenys (vatais), suapvalinti dešimtųjų tikslumu, jeigu matuojama ne didesnė kaip 100 vatų galia, arba iki pirmo sveikojo skaičius, jeigu matuojama didesnė kaip 100 vatų galia,
- dėl kiekvieno budėjimo ir (arba) išjungties režimo: vartojamosios galios duomenys (vatais), suapvalinti šimtųjų tikslumu,
- televizijos aparatų be rekomenduojamųjų parinkčių: įjungtų (veikimo režimu) televizijos aparatų didžiausio skaisčio, kaip pateikė gamintojas, ir didžiausio skaisčio, kai televizijos aparato ekranas veikimo režimu būna šviesiausios būsenos, santykis (išreikštas procentais), suapvalintas iki artimiausio sveikojo skaičiaus,
- televizijos aparatų su rekomenduojamosiomis parinktimis: didžiausio skaisčio aparatui veikiant namų režimu ir didžiausio skaisčio, kai televizijos aparato ekranas veikimo režimu būna šviesiausios būsenos, santykis (išreikštas procentais), suapvalintas iki artimiausio sveikojo skaičiaus,
- jei televizijos aparate yra gyvsidabrio arba švino: jei yra švino, nurodomas švino kiekis X,X mg, o jei yra gyvsidabrio, nurodoma, kad jo yra.

II PRIEDAS

MATAVIMAI

1. Veikimo režimo vartojamosios galios matavimai

Matuojant I priedo 1 dalyje nurodytą vartojamąją galią laikomasi šių sąlygų:

a) Matuojama taikant patikimas, tikslias ir atkuriamas matavimo procedūras, atsižvelgiant į visuotinai pripažintus pažangiausias matavimo metodus.

b) Veikimo režimo televizijos aparatų vartojamosios galios matavimo reikalavimai:

— televizoriai be rekomenduojamų parinkčių: 1 ir 2 punktuose nurodyta vartojamoji galia matuojama televizijos aparatus perjungus į veikimo režimą, kaip pateikė gamintojas, t. y. televizijos aparatų skaisčio valdymo įtaisai turi būti tokios padėties, kokią gamintojas nustatė galutiniam naudotojui,

— televizoriai su rekomenduojamosiomis parinktimis: 1 ir 2 punktuose nurodyta vartojamoji galia matuojama aparatui veikiant namų režimu,

— televizijos monitoriai be rekomenduojamųjų parinkčių: televizijos monitorius sujungiamas su atitinkamu derintuvu. 1 ir 2 punktuose nurodyta vartojamoji galia matuojama televizijos aparatus perjungus į veikimo režimą, kaip pateikė gamintojas, t. y. televizijos monitoriaus skaisčio valdymo įtaisai turi būti tokios padėties, kokią gamintojas nustatė galutiniam naudotojui. Derintuvo vartojamoji galia neturi įtakos matuojant veikimo režimo televizijos monitoriaus vartojamąją galią,

— televizijos monitoriai su rekomenduojamosiomis parinktimis: televizijos monitorius sujungiamas su atitinkamu derintuvu. 1 ir 2 punktuose nurodyta vartojamoji galia matuojama aparatui veikiant namų režimu.

c) Bendrieji reikalavimai:

— matuojama esant $23\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 5\text{ }^{\circ}\text{C}$ aplinkos temperatūrai,

— atliekant matavimus naudojamas atrankiojo perdavimo vaizdo signalas, kuris paprastai naudojamas televizijos programoms transliuoti. Matuojama vidutinė galia, suvartojama per 10 minučių iš eilės,

— atliekant matavimus naudojami televizijos aparatai, kurių išjungties režimas truko ne trumpiau kaip valandą, po to aparatai ne trumpiau kaip valandai buvo perjungti į veikimo režimą, o tada matavimas užbaigtas per trumpesnę kaip trijų valandų aparatų veikimo režimo etapą. Atitinkamas vaizdo signalas turi būti rodomas visą veikimo režimo trukmę. Televizijos aparatų, dėl kurių žinoma, kad jų būseną nusistovi per valandą, minėtas laiko atkarpos leidžiama trumpinti, jeigu galima įrodyti, jog nustatyti matavimų duomenys daugiau kaip 2 % nesiskiria nuo duomenų, kurie būtų gauti naudojant pirmiau aprašytas laiko atkarpas,

— matuojant leidžiama taikyti 2 % ar mažesnę neapibrėžtį, esant 95 % pasiklovimo lygiui,

— jei aparate yra automatinio šviesumo reguliavimo funkcija, matuojant ji išjungiama. Jei automatinio šviesumo reguliavimo funkcija yra ir jos negalima išjungti, matuojant tiesiogiai į aplinkos šviesos jutiklį turi patekti 300 liuksų arba stipresnė šviesa.

2. Budėjimo ir (arba) išjungties režimo vartojamosios galios matavimas

Matuojant I priedo 2 dalyje nurodytą vartojamąją galią laikomasi šių sąlygų:

a) 1 punkto a ir b papunkčiuose ir 2 punkto a ir b papunkčiuose nurodyta vartojamoji galia matuojama taikant patikimas, tikslias ir atkuriamas matavimo procedūras, atsižvelgiant į visuotinai pripažintus pažangiausias matavimo metodus.

b) Matuojant 0,50 vato ar didesnę galią leidžiama taikyti 2 % ar mažesnę neapibrėžtį, esant 95 % pasiklovimo lygiui. Matuojant mažesnę kaip 0,50 vato galią leidžiama taikyti 0,01 vato ar mažesnę neapibrėžtį, esant 95 % pasiklovimo lygiui.

3. Didžiausio skaisčio matavimai

Matuojant I priedo 4 dalyje nurodytą didžiausią skaisčių laikomasi šių sąlygų:

- a) Matuojama taikant patikimas, tikslias ir atkuriamas matavimo procedūras, atsižvelgiant į visuotinai pripažintus pažangiausius matavimo metodus.
 - b) Didžiausias skaitis matuojamas skaisčio matuokliu, nukreiptu taip, kad galima būtų aptikti ekrano dalį, kuri yra visiškai (100 %) balta, o likusi ekrano dalis yra viso ekrano tikrinamoji lentelė, kurios vidutinis skaisčio lygis neviršija vertės, kuriai esant galią riboja rodomo vaizdo skaisčio valdymo sistema.
 - c) Matuojant skaisčio santykį netrikdomas skaisčio matuoklio aptikties taškas ekrane perjungiant aparatą iš I priedo 4 dalyje nurodyto vieno režimo į kitą.
-

III PRIEDAS

PATIKROS PROCEDŪRA

Valstybės narės valdžios institucijos, atlikdamos Direktyvos 2005/32/EB 3 straipsnio 2 dalyje nurodytus rinkos priežiūros patikrinimus, taiko toliau pateiktą patikros procedūrą, kad būtų nustatyta, ar laikomasi I priede nustatytų reikalavimų.

1. Valstybės narės valdžios institucijos išbando vieną televizorių.
2. Laikoma, kad modelis atitinka I priede nustatytus reikalavimus, jeigu:
 - a) veikimo režimo vartojamosios galios rezultatas I priedo 1 dalies 1 ir 2 punktuose nustatytos ribinės vertės neviršija daugiau nei 7 %; ir
 - b) išjungties ir (arba) budėjimo režimų rezultatai, jei taikoma, I priedo 2 dalies 1 punkto a ir b papunkčiuose ir 2 punkto a ir b papunkčiuose nustatytų taikomų ribinių verčių neviršija daugiau nei 0,10 vato; ir
 - c) I priedo 3 dalyje nustatytas didžiausio skaisčio santykis nebūna mažesnis kaip 60 %.
3. Jeigu bandymo rezultatai neatitinka 2 punkto a, b arba c papunkčiuose nurodytų rezultatų, išbandomi dar trys to paties modelio gaminiai.
4. Išbandžius dar tris to paties modelio gaminius, modelis laikomas atitinkančiu I priede nustatytus reikalavimus, jeigu:
 - a) trijų pastarųjų gaminių veikimo režimo vartojamosios galios rezultatų vidurkis I priedo 1 dalies 1 ir 2 punktuose nustatytos taikomos ribinės vertės neviršija daugiau nei 7 %; ir
 - b) trijų pastarųjų gaminių išjungties ir (arba) budėjimo režimų, jei taikoma, rezultatų vidurkis I priedo 2 dalies 1 punkto a ir b papunkčiuose ir 2 punkto a ir b papunkčiuose nustatytų taikomų ribinių verčių neviršija daugiau nei 0,10 vato; ir
 - c) trijų pastarųjų gaminių rezultatų vidurkis, palyginti su I priedo 3 dalyje nustatytu didžiausio skaisčio santykiu, nebūna mažesnis kaip 60 %.
5. Jeigu 4 punkto a, b ir c papunkčiuose nurodyti rezultatai nepasiekiami, modelis laikomas neatitinkančiu reikalavimų.
6. Siekdamas patikrinti, ar laikomasi reikalavimų, valstybių narių valdžios institucijos taiko II priede nurodytas procedūras ir patikimus, tikslus ir atkuriamus matavimo metodus, kuriuos taikant atsižvelgiama į visuotinai pripažintus matavimo metodus, įskaitant metodus, nurodytus standartuose, kurių nuorodos numeriai tuo tikslu paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

IV PRIEDAS

Energiją vartojančių gaminių, kuriems taikomas Reglamento (EB) Nr. 1275/2008 I priedo 3 punktas, sąrašas

Radijo imtuvai

Vaizdo kameros

Vaizdo įrašymo įtaisai

Tiksliosios atkurties įrašymo įranga

Garso stiprintuvai

Namų kino sistemos

Muzikos instrumentai

Ir kita garso ar vaizdo įrašymo arba atkūrimo įranga, įskaitant signalus ar kitas garso ir vaizdo perdavimo technologijas, išskyrus telekomunikacijas, tačiau neįskaitant televizijos aparatų, kaip apibrėžta Komisijos reglamente (EB) Nr. 642/2009.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 643/2009**2009 m. liepos 22 d.****kuriuo įgyvendinant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/32/EB nustatomi buitinių šaldymo aparatų ekologinio projektavimo reikalavimai****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2005 m. liepos 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2005/32/EB, nustatančią ekologinio projektavimo reikalavimų energiją vartojantiems gaminiams nustatymo sistemą ir iš dalies keičiančią Tarybos direktyvą 92/42/EEB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 96/57/EB ir 2000/55/EB ⁽¹⁾, visų pirma į jos 15 straipsnio 1 dalį,

pasikonsultavusi su Ekologinio projektavimo konsultacijų forumu,

kadangi:

(1) 1996 m. rugsėjo 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 96/57/EB dėl energijos naudojimo efektyvumo reikalavimų buitiniams elektriniams šaldytuvams, šaldikliams ir jų deriniams ⁽²⁾ nustatytos nuostatos dėl buitinių šaldymo aparatų. Toje direktyvoje nustatyti reikalavimai, galioję nuo 1999 m., dabar jau pasenę.

(2) Pagal Direktyvą 2005/32/EB Komisija turėtų nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimus energiją vartojantiems gaminiams, kurių pardavimo ir prekybos apimtis yra didelė ir kurie turi pastebimą poveikį aplinkai bei pastebimą poveikio aplinkai gerinimo potencialą, nepatiriant pernelyg didelių sąnaudų.

(3) Direktyvos 2005/32/EB 16 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje nustatyta, kad laikydamasi 19 straipsnio 3 dalyje nustatytos tvarkos, 15 straipsnio 2 dalyje nurodytų kriterijų ir pasikonsultavusi su Ekologinio projektavimo konsultacijų forumu, Komisija prireikus patvirtina naują įgyvendinimo priemonę, susijusią su buitiniams šaldymo aparatais, kuria būtų panaikinta Direktyva 96/57/EB.

(4) Komisija atliko parengiamąjį tyrimą, kuriame išnagrinėjo paprastai buitinyje naudojamų šaldymo aparatų techninius, aplinkosaugos ir ekonominius aspektus. Tyrimas atliktas kartu su Bendrijos ir trečiųjų šalių interesų grupėmis ir suinteresuotosiomis šalimis, o jo rezultatai viešai paskelbti Komisijos tinklalapyje EUROPA.

(5) Absorbicinių šaldytuvų ir termoelektrinių vėsavimo ir šaldymo aparatų, kaip antai mažų šaldytuvų gėrimams, energijos vartojimo efektyvumas gali būti gerokai didesnis. Todėl tuos aparatus reikėtų įtraukti į šį reglamentą.

(6) Aplinkosaugos aspektai, šiame reglamente laikomi svarbiais, – energijos vartojimas eksploatuojant gaminį ir gaminio savybės, kurios užtikrintų, kad galutiniai vartotojai ekologiškiau naudotų buitinius šaldymo aparatus.

(7) Iš parengiamojo tyrimo matyti, kad su kitais ekologinio projektavimo kriterijais, nurodytais Direktyvos 2005/32/EB I priedo 1 dalyje, susiję reikalavimai yra nebūtinai.

(8) Apskaičiuota, kad 2005 m. Bendrijoje gaminiai, kuriems taikomas šis reglamentas, per metus suvartojo 122 TWh elektros energijos, ir tai atitinka 56 milijonus tonų CO₂. Nors numatoma, kad buitinių šaldymo aparatų suvartojamas energijos kiekis iki 2020 m. mažės, manoma, kad jis mažės lėčiau dėl pasenusių reikalavimų ir energijos ženklavimo. Todėl neįdiegus kitų priemonių galiojantiems ekologinio projektavimo reikalavimams atnaujinti rentabilaus energijos taupymo potencialas nebūtų realizuotas.

(9) Gaminų, kuriems taikomas šis reglamentas, elektros energijos vartojimo efektyvumą reikėtų padidinti taikant esamas nepatentuotas rentabilias technologijas, kuriomis mažinamos bendros tokių gaminų įsigijimo ir naudojimo sąnaudos.

(10) Šiuo reglamentu turėtų būti skubiai užtikrinta, kad energiją efektyviau vartojantys gaminiai, kuriems taikomas šis reglamentas, būtų tiekiami rinkai.

(11) Ekologinio projektavimo reikalavimai neturėtų turėti poveikio funkcionalumui galutinio vartotojo požiūriu ir neturėtų turėti neigiamo poveikio sveikatai, saugumui ar aplinkai. Visų pirma, elektros energijos vartojimo mažinimo eksploatuojant gaminį nauda turėtų būti gerokai didesnė už bet kokią papildomą poveikį aplinkai gaminų, kuriems taikomas šis reglamentas, gamybos metu.

⁽¹⁾ OL L 191, 2005 7 22, p. 29.

⁽²⁾ OL L 236, 1996 9 18, p. 36.

- (12) Ekologinio projektavimo reikalavimai turėtų būti nustatomi laipsniškai, kad gamintojai turėtų pakankamai laiko tinkamai perprojektuoti gaminius, kuriems taikomas šis reglamentas. Laikas turėtų būti pasirenkamas taip, kad būtų išvengta neigiamo poveikio rinkoje esančios įrangos funkcionalumui ir atsižvelgta į galutinių vartotojų ir gamintojų, visų pirma mažųjų ir vidutinių įmonių, patiriamas išlaidas, kartu užtikrinant, kad šio reglamento tikslai būtų pasiekti laiku.
- (13) Tam tikrų gaminių parametrų atitikties vertinimas ir matavimai turėtų būti atliekami patikimais, tiksliais ir atkuriamais matavimo metodais, kuriuos taikant atsižvelgiama į visuotinai pripažintus pažangiausių matavimo metodus, įskaitant 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB, nustatančios informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarką⁽¹⁾, I priede išvardytų Europos standartizacijos institucijų patvirtintus darniuosius standartus, jei jų yra.
- (14) Pagal Direktyvos 2005/32/EB 8 straipsnį šiame reglamente turėtų būti nurodytos taikytinos atitikties vertinimo procedūros.
- (15) Siekiant, kad būtų lengviau tikrinti keliamų reikalavimų atitiktį, gamintojai turėtų Direktyvos 2005/32/EB V ir VI prieduose nurodytuose techniniuose dokumentuose pateikti informaciją, susijusią su šiame reglamente nustatytais reikalavimais.
- (16) Be teisiškai privalomų šiame reglamente nustatytų reikalavimų, reikėtų nustatyti orientacinius geriausių esamų technologijų etalonus, siekiant užtikrinti platų informacijos apie gaminių, kuriems taikomas šis reglamentas, aplinkosaugos savybes per visą jų gyvavimo ciklą prieinamumą ir pasiekiamumą.
- (17) Todėl Direktyvą 96/57/EB reikėtų panaikinti.
- (18) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Direktyvos 2005/32/EB 19 straipsnio 1 dalimi įsteigto komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiame reglamente nustatyti ekologinio projektavimo reikalavimai, taikomi tiekiant rinkai iš elektros tinklo maitinamus buitinius šaldymo aparatus, kurių naudingoji talpa iki 1 500 litrų.

2. Šis reglamentas taikomas iš elektros tinklo maitinamiems buitiniams šaldymo aparatus, įskaitant aparatus, kurie parduodami ne buitiniams reikmėms ar ne maisto produktams šaldyti.

Reglamentas taip pat taikomas iš elektros tinklo maitinamiems buitiniams šaldymo aparatus, kurie gali veikti su baterijomis.

3. Šis reglamentas netaikomas:

- a) šaldymo aparatus, kurie pirmiausia maitinami ne iš elektros tinklo, bet iš kitų energijos šaltinių, kaip antai suskystintos naftos dujos (SND), žibalas ir biodyzelinis kuras;
- b) su baterijomis veikiantiems šaldymo aparatus, kurie gali būti maitinami iš elektros energijos tinklo per atskirai įsigyjamą kintamosios ir (arba) nuolatinės srovės keitiklį;
- c) pagal užsakymą pagamintiems vienetiniams šaldymo aparatus, kurie nėra kitų šaldymo aparatų modelių atitikmuo;
- d) paslaugų sektoriuje naudojamiems šaldymo aparatus, kuriuose yra elektroniniai davikliai, reaguojantys, jei išimami šaldomi maisto produktai, ir kurie informaciją per tinklo jungtį gali automatiškai perduoti į nuotolinę apskaitos valdymo sistemą;
- e) aparatus, kurių pirminė paskirtis nėra laikyti maisto produktus visą jų šaldymo laiką, pavyzdžiui, autonominiams ledo gaminimo aparatus ar atšaldytų gėrimų išdavimo įrenginiams.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Be Direktyvoje 2005/32/EB nustatytų apibrėžčių, vartojamos šios apibrėžtys:

- 1) maisto produktai – maistas, sudedamosios dalys, gėrimai, įskaitant vyną, kiti pirmiausia vartoti skirti produktai, kurie turi būti laikomi šalta tam tikroje nustatytoje temperatūroje;
- 2) buitinis šaldymo aparatas – izoliuotos spintos, kuriose yra viena ar kelios neprofesionalioms reikmėms skirtiems maisto produktams šaldyti ar užšaldyti arba atšaldytiems ar užšaldytiems maisto produktams laikyti skirtos kameros ir kuriose šaldoma vienu ar keliais energijos vartojimo procesais, įskaitant aparatus, kurie parduodami kaip surenkami rinkiniai ir kuriuos surenka pats galutinis vartotojas;
- 3) šaldytuvas – maisto produktams laikyti skirtas šaldymo aparatas, kuriame yra bent viena kamera šviežiams maisto produktams ir (arba) gėrimams, įskaitant vyną, laikyti;

⁽¹⁾ OL L 204, 1998 7 21, p. 37.

- 4) kompresorinis šaldymo aparatas – šaldymo aparatas, kuriame šaldoma varikliu varomu kompresoriumi;
- 5) absorbcinis šaldymo aparatas – šaldymo aparatas, kuriame šaldoma sugerties procesu kaip energijos šaltinį naudojant šilumą;
- 6) šaldytuvus-šaldiklis – bent vieną kamerą šviežiems maisto produktams laikyti ir bent vieną kitą kamerą šviežiems maisto produktams užšaldyti ir užšaldytiems maisto produktams laikyti trijų žvaigždučių sąlygomis (maisto produktų šaldymo kamerą) turintis šaldymo aparatas;
- 7) užšaldytų maisto produktų laikymo spinta – vieną arba daugiau užšaldytų maisto produktų laikymo kamerų turintis šaldymo aparatas;
- 8) maisto produktų šaldiklis – šaldymo aparatas, turintis vieną arba daugiau maisto produktų užšaldymo kamerų (šaldymo temperatūros intervalas: nuo aplinkos oro temperatūros iki -18°C laipsnių), kuriame užšaldytus maisto produktus galima laikyti trijų žvaigždučių laikymo sąlygomis; maisto produktų šaldymo kameroje arba spintoje taip pat gali būti dviejų žvaigždučių skyrių ir (arba) kamerų;
- 9) vyno šaldytuvus – šaldymo aparatas, kuriame nėra kitų kamerų, kaip tik viena ar kelios kameros vynuvi laikyti;
- 10) daugiafunkcis aparatas – šaldymo aparatas, kuriame nėra kitų kamerų, kaip tik viena ar kelios daugiafunkcės kameros;
- 11) lygiavertis šaldymo aparatas – rinkai tiekiamas modelis, kurio bendroji bei naudingoji talpos ir techninės, efektyvumo bei eksploatacinės savybės ir kamerų tipai yra tokie patys kaip kito šaldymo aparato, kuriam tas pats gamintojas suteikė kitokį komercinį kodą.

Daugiau II–VI prieduose vartojamų apibrėžčių pateikta I priede.

3 straipsnis

Ekologinio projektavimo reikalavimai

Bendrieji ekologinio projektavimo reikalavimai, taikomi buitiniams šaldymo aparatams pagal šį reglamentą, nustatyti II priedo 1 punkte. Specialieji ekologinio projektavimo reikalavimai, taikomi buitiniams šaldymo aparatams, kuriems taikomas šis reglamentas, nustatyti II priedo 2 punkte.

4 straipsnis

Atitikties vertinimas

1. Direktyvos 2005/32/EB 8 straipsnyje nurodyta atitikties vertinimo procedūra – projektavimo vidaus kontrolės sistema, nustatyta tos direktyvos IV priede, arba valdymo sistema, nustatyta tos direktyvos V priede.

2. Vertinant atitiktį pagal Direktyvos 2005/32/EB 8 straipsnį, techninėje dokumentacijoje turi būti informacijos apie gaminių, pateiktos pagal III priedo 2 punktą, kopija ir šio reglamento IV priede nustatyto skaičiavimo rezultatai.

Jei į konkretaus buitinio šaldymo aparato modelio techninę dokumentaciją įtraukta informacija, gauta skaičiuojant pagal projektą arba kitų lygiaverčių buitinių šaldymo aparatų ekstrapoliaciją (arba abiem būdais), dokumentacijoje nurodomi išsamūs tokie skaičiavimai arba ekstrapoliacijos duomenys (arba abu), taip pat informacija apie gamintojų atliktus bandymus siekiant patikrinti atlikto skaičiavimo tikslumą. Tokiais atvejais į techninę dokumentaciją taip pat įtraukiamas visų kitų lygiaverčių buitinių šaldymo aparatų modelių sąrašas, jei į techninę dokumentaciją įtraukta informacija gauta tokiu pat būdu.

5 straipsnis

Rinkos priežiūrai taikoma patikros procedūra

Atlikdamos su šio reglamento II priede nustatytais reikalavimais susijusius rinkos priežiūros patikrinimus, nurodytus Direktyvos 2005/32/EB 3 straipsnio 2 dalyje, valstybių narių valdžios institucijos taiko šio reglamento V priede aprašytą patikros procedūrą.

6 straipsnis

Etalonai

Šio reglamento įsigaliojimo metu rinkoje esančių veiksmingiausių buitinių šaldymo aparatų orientaciniai etalonai nurodyti VI priede.

7 straipsnis

Persvarstymas

Komisija persvarsto šį reglamentą atsižvelgdama į technologijų pažangą ne vėliau kaip po penkerių metų nuo jo įsigaliojimo ir pateikia tokio persvarstymo rezultatus Ekologinio projektavimo konsultacijų forumui. Persvarstant reglamentą visų pirma įvertinamos V priede nustatytos leidžiamos patikros nuokrypos ir galimybės panaikinti arba sumažinti IV priede nurodytų pataisų koeficientų vertes.

Komisija įvertina, ar reikia patvirtinti specialius ekologinio projektavimo reikalavimus šaldytuvams ne vėliau kaip po dvejų metų nuo šio reglamento įsigaliojimo.

8 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 96/57/EB panaikinama nuo 2010 m. liepos 1 d.

9 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2. II priedo 1 punkto 1 papunktyje išdėstyti bendrieji ekologinio projektavimo reikalavimai taikomi nuo 2010 m. liepos 1 d.

II priedo 1 punkto 2 papunktyje išdėstyti bendrieji ekologinio projektavimo reikalavimai taikomi nuo 2013 m. liepos 1 d.

II priedo 2 punkte išdėstyti specialieji ekologinio projektavimo reikalavimai energijos vartojimo efektyvumo koeficientui taikomi pagal II priedo 1 ir 2 lentelėse pateiktą tvarkaraštį.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2009 m. liepos 22 d.

Komisijos vardu

Andris PIEBALGS

Komisijos narys

I PRIEDAS

II–VI prieduose vartojamos apibrėžtys

II–VI prieduose vartojamos tokios apibrėžtys:

- a) kito tipo šaldymo aparatai – šaldymo aparatai, kurių veikimas pagrįstas kitokia technologija ar procesu nei kompresorinių ar absorbcinių aparatų;
- b) bešerkšnė sistema – sistema, kuri automatiškai veikia taip, kad nesusidarytų nuolatinis šerkšnas, kai aušinama priverstine oro cirkuliacija, garintuvas ar garintuvai atitirpinami automatine atitirpinimo sistema, o tirpsmo vanduo šalinamas automatiškai;
- c) bešerkšnė kamera – bet kuri bešerkšnė sistema atitirpinama kamera;
- d) įmontuotas aparatas – stacionarus šaldymo aparatas, skirtas įmontuoti į ertmę sienos ar panašios vietos nišoje, tokiam aparatui reikalinga baldų apdaila;
- e) šaldytuvas su rūšio temperatūros šaldymo įrenginiu – šaldymo aparatas, kuriame yra bent viena šviežių maisto produktų laikymo kamera ir viena rūšio temperatūros kamera, bet nėra užšaldytiems maisto produktams laikyti skirtos kameros, vėsinimo kameros ar ledo gaminimo kameros;
- f) rūšio temperatūros šaldymo įrenginys – tik vieną arba daugiau rūšio temperatūros kamerų turintis šaldymo aparatas;
- g) šaldytuvas-vėsintuvas – šaldymo aparatas, kuriame yra bent viena šviežių maisto produktų laikymo kamera ir bent viena vėsinimo kamera, bet nėra užšaldytų maisto produktų laikymo kamerų;
- h) kameros – bet kurios i–p punktuose nurodytos kameros;
- i) šviežių maisto produktų laikymo kamera – neužšaldytiems maisto produktams laikyti skirta kamera, kuri dar gali būti padalyta į mažesnes kameras;
- j) rūšio temperatūros kamera – kamera, skirta tam tikriems maisto produktams arba gėrimams laikyti šiltesnėje nei šviežių maisto produktų laikymo kameros temperatūroje;
- k) vėsinimo kamera – kamera, specialiai skirta labai greitai gendantiems maisto produktams laikyti;
- l) ledo gaminimo kamera – žemos temperatūros kamera, specialiai skirta ledui sušaldyti ir laikyti;
- m) užšaldytų maisto produktų laikymo kamera – žemos temperatūros kamera, specialiai skirta užšaldytiems maisto produktams laikyti ir klasifikuojama pagal temperatūrą:
 - i) vienos žvaigždutės kamera – kamera užšaldytiems maisto produktams laikyti, kurioje temperatūra ne aukštesnė kaip – 6 °C;
 - ii) dviejų žvaigždžių kamera – kamera užšaldytiems maisto produktams laikyti, kurioje temperatūra ne aukštesnė kaip – 12 °C;
 - iii) trijų žvaigždžių kamera – kamera užšaldytiems maisto produktams laikyti, kurioje temperatūra ne aukštesnė kaip – 18 °C;
 - iv) maisto produktų užšaldymo kamera (arba keturių žvaigždžių kamera) – bent 4,5 kg maisto produktų užšaldyti 100 litrų naudingosios talpos, ir jokiū būdu ne mažiau kaip 2 kg, tinkama kamera, kurioje temperatūra per 24 val. nukrenta nuo aplinkos temperatūros iki – 18 °C, kuri taip pat tinka užšaldytiems maisto produktams laikyti trijų žvaigždžių sąlygomis ir kurioje gali būti dviejų žvaigždžių skyrių;
 - v) žvaigždutėmis nepažymėta kamera – kamera užšaldytiems maisto produktams laikyti, kurioje temperatūra yra < 0 °C ir kurią galima naudoti ledui sušaldyti ir laikyti, bet kuri neskirta labai greitai gendantiems maisto produktams laikyti;

- n) vyno laikymo kamera – kamera, specialiai skirta vynui laikyti trumpą laiką, kad jis taptų tinkamiausias gerti temperatūros, arba ilgą laiką, kad vynas subręstų, ir kuriai būdingos tokios savybės:
- i) nuolatinė laikymo temperatūra (arba iš anksto nustatyta, arba nustatoma rankiniu būdu pagal gamintojo instrukcijas) – nuo + 5 °C iki + 20 °C;
 - ii) laikymo temperatūra per tam tikrą laiką kinta mažiau nei 0,5 K, esant nurodytai aplinkos temperatūrai, kuri priklauso nuo šaldymo aparatų klimato klasės;
 - iii) aktyvioji arba pasyvioji kameros drėgmės kontrolė nuo 50 % iki 80 %;
 - iv) pagaminta taip, kad būtų sumažintas šaldytuvo kompresoriaus arba bet kurių išorės šaltinių keliamos vibracijos perdavimas į kamerą;
- o) daugiafunkcė kamera – kamera, skirta naudoti dviem ar keliais kameros tipų atitinkanciais temperatūros režimais, kurias pagal gamintojo instrukcijas gali nustatyti galutinis vartotojas, kad nuolat būtų palaikoma kiekvienam kameros tipui būdingo diapazono darbinė temperatūra; tačiau, jei kamera turi savybę, leidžiančią kameros temperatūrą pakeisti kitokia darbine temperatūra tik ribotam laikui (pvz., greito užšaldymo įranga), kamera nėra daugiafunkcė kamera, kaip apibrėžta šiame reglamente;
- p) kita kamera – kamera, išskyrus vyno laikymo kamerą, skirta tam tikriems maisto produktams laikyti aukštesnėje kaip + 14 °C temperatūroje;
- q) dviejų žvaigždučių skyrius – maisto produktų šaldiklio, maisto produktų užšaldymo kameros, trijų žvaigždučių kameros ar trijų žvaigždučių užšaldytų maisto produktų laikymo spintos dalis, kurioje nėra atskirų durų ar dangčio ir kurioje temperatūra ne aukštesnė kaip – 12 °C;
- r) skrynios tipo šaldiklis – maisto produktų šaldiklis, kuriame kamera (-os) pasiekiami (-os) per aparato viršų, arba kuriame įrengtos ir iš viršaus atsidarančios kameros, ir vertikalaus tipo kameros, bet kurio iš viršaus atsidarančios (-ių) kameros (-ų) bendra talpa yra didesnė kaip 75 % visos bendros aparato talpos;
- s) atidaromas iš viršaus arba skrynios tipo – šaldymo aparatas, kurio kamera (-os) pasiekiami (-os) per aparato viršų;
- t) vertikalaus tipo aparatas – šaldymo aparatas, kurio kamera (-os) yra pasiekiami (-os) per aparato priekį;
- u) greitas užšaldymas – pasirenkamoji savybė, kurią pagal gamintojo instrukcijas aktyvina galutinis vartotojas šaldiklio ar šaldiklio kameros laikymo temperatūrai sumažinti, kad neužšaldyti maisto produktai greičiau užšaltų.
-

II PRIEDAS

Buitinių šaldymo aparatų ekologinio projektavimo reikalavimai

1. BENDRIEJI EKOLOGINIO PROJEKTAVIMO REIKALAVIMAI

1) Nuo 2010 m. liepos 1 d.:

a) Gamintojų pateikiamose vyno šaldytuvų instrukcijose nurodoma tokia informacija: „Šis aparatas skirtas tik vynui laikyti“.

b) Buitinių šaldymo aparatų instrukcijose, kurias pateikia gamintojai, pateikiama informacija apie:

— stalčių, krepšių ir lentynų, leidžiančių aparatui efektyviausiai vartoti energiją, derinį, ir

— galimybes kuo labiau sumažinti buitinio šaldymo aparato energijos suvartojimą jį eksploatuojant.

2) Nuo 2013 m. liepos 1 d.:

a) Šaldiklių ir šaldiklių kamerų greito užšaldymo įranga ar bet kuri kita panašią funkciją atliekanti įranga, kurios temperatūra reguliuojama keičiant termostato nuostatą, galutinio vartotojo aktyvinama pagal gamintojo instrukcijas, automatiškai grįžta į ankstesnes įprastas laikymo temperatūros sąlygas po ne ilgiau kaip 72 val. Šis reikalavimas netaikomas vieną termostatą ir vieną kompresorių turintiems šaldytuvams-šaldikliams, kuriuose įtaisyta elektromechaninio valdymo plokštė.

b) Vieną termostatą ir vieną kompresorių turintys šaldytuvai-šaldikliai, kuriuose įrengta elektroninio valdymo plokštė ir kurie pagal gamintojo instrukcijas gali būti naudojami žemesnėje kaip + 16 °C aplinkos temperatūroje, turi būti tokie, kad bet kuris žiemos režimo nustatymo jungiklis ar panaši funkcija, kuria užtikrinama tinkama užšaldytų maisto produktų laikymo temperatūra, veiktų automatiškai pagal aplinkos, kurioje yra aparatas, temperatūrą.

c) Buitiniai šaldymo aparatai, kurių naudingoji talpa mažesnė kaip 10 litrų, būdami tušti automatiškai persijungia į darbinę būklę, kuriai esant po ne ilgiau kaip po valandos suvartojama 0,00 vatų galios. Kad būtų įvykdytas šis reikalavimas, neužtenka vien to, kad yra išjungiklis.

2. SPECIALIEJI EKOLOGINIO PROJEKTAVIMO REIKALAVIMAI

Buitiniai šaldymo aparatai, kuriems taikomas šis reglamentas ir kurių naudingoji talpa yra 10 litrų arba didesnė, turi atitikti energijos vartojimo efektyvumo koeficiento ribas, nustatytas 1 ir 2 lentelėse.

1 ir 2 lentelėse nustatyti specialieji ekologinio projektavimo reikalavimai netaikomi:

— vyno šaldytuvams, arba

— absorbciniams šaldymo aparatams ir kitų tipų šaldymo aparatams, kurie priklauso 4–9 kategorijoms, kaip nustatyta IV priedo 1 punkte.

Buitinių šaldymo aparatų energijos vartojimo efektyvumo koeficientas (EEI) apskaičiuojamas taikant IV priede nustatytą procedūrą.

1 lentelė

Kompresoriniai šaldymo aparatai

Taikymo data	Energijos vartojimo efektyvumo koeficientas (EEI)
2010 m. liepos 1 d.	EEI < 55
2012 m. liepos 1 d.	EEI < 44
2014 m. liepos 1 d.	EEI < 42

2 lentelė

Absorbciniai ir kito tipo šaldymo aparatai

Taikymo data	Energijos vartojimo efektyvumo koeficientas (EEI)
2010 m. liepos 1 d.	$EEI < 150$
2012 m. liepos 1 d.	$EEI < 125$
2015 m. liepos 1 d.	$EEI < 110$

III PRIEDAS

Matavimas

Siekiant atitikties šio reglamento reikalavimams, matavimai atliekami taikant patikimą, tikslią ir atkuriamą matavimo procedūrą, kurią renkantis atsižvelgiama į visuotinai pripažintus pažangiausias matavimo metodus, įskaitant metodus, nurodytus dokumentuose, kurių nuorodų numeriai tuo tikslu skelbiami *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

1. BENDROSIOS BANDYMO SĄLYGOS

Taikomos šios bendrosios bandymų sąlygos:

- 1) jei yra nuo kondensacijos saugantys šildytuvai, kuriuos įjungti ir išjungti gali galutinis vartotojas, jie turi būti įjungti ir, jei reguliuojami, nustatyti didžiausia galia;
- 2) jei yra duryse įmontuoti įrenginiai (pvz., ledo ar atvėsinto vandens ir (arba) gėrimų išdavimo įtaisai), kuriuos įjungti ir išjungti gali galutinis vartotojas, matuojant energijos vartojimą jie turi būti įjungti, bet neeksploatuojami;
- 3) daugiafunkčių aparatų ir kamerų laikymo temperatūra matuojant energijos vartojimą yra gamintojo instrukcijose nurodyta vardinė nuolat įprastai naudojamos šalčiausio tipo kameros temperatūra;
- 4) šaldymo aparato suvartojamas energijos kiekis nustatomas esant gamintojo nurodytai nuolat įprastai naudojamos bet kurios „kitos kameros“ šalčiausiai konfigūracijai, kaip apibrėžta IV priedo 5 lentelėje.

2. TECHNINIAI PARAMETRAI

Nustatomi tokie parametrai:

- a) bendrieji matmenys, matuojami milimetro tikslumu;
- b) bendras naudojamas plotas, matuojamas milimetro tikslumu;
- c) bendroji talpa, matuojama apvalinant iki artimiausio sveiko kubinių decimetrų ar litrų skaičiaus;
- d) naudingoji talpa ir (arba) visa naudingoji talpa, kuri matuojama apvalinant iki artimiausio sveiko kubinių decimetrų ar litrų skaičiaus;
- e) atitirpinimo tipas;
- f) laikymo temperatūra;
- g) suvartojamas energijos kiekis, išreiškiamas kilovatvalandėmis per 24 valandas (kWh/24h), apvalinant tūkstantųjų tikslumu;
- h) temperatūros kilimas;
- i) šaldymo geba;
- j) vartojamoji galia, kuri matuojama vatais apvalinant šimtųjų tikslumu; ir
- k) vyno laikymo kameros drėgnumas, kuris išreiškiamas procentu apvalinant iki artimiausio sveiko skaičiaus.

IV PRIEDAS

Energijos vartojimo efektyvumo koeficiento apskaičiavimo metodas

1. BUITINIŲ ŠALDYMO APARATŲ KLASIFIKAVIMAS

Buitiniai šaldymo aparatai klasifikuojami pagal kategorijas, kaip nurodyta 1 lentelėje. Kiekvienai kategorijai būdinga konkreti kamerų sudėtis, kaip nurodyta 2 lentelėje; nustatant kategoriją neatsižvelgiama į durų ir (arba) stalčių skaičių.

1 lentelė

Buitinių šaldymo aparatų kategorijos

Kategorija	Apibūdinimas
1	Šaldytuvas su viena ar keliomis šviežių maisto produktų laikymo kameromis
2	Šaldytuvas su rūšio temperatūros šaldymo įrenginiu, rūšio temperatūros šaldymo įrenginys ir vyno šaldytuvas
3	Šaldytuvas-vėsintuvas ir šaldytuvas su žvaigždutėmis nepažymėta kamera
4	Šaldytuvas su vienos žvaigždutės kamera
5	Šaldytuvas su dviejų žvaigždžių kamera
6	Šaldytuvas su trijų žvaigždžių kamera
7	Šaldytuvas-šaldiklis
8	Vertikalaus tipo šaldiklis
9	Skrynios tipo šaldiklis
10	Daugiafunkciai ir kiti šaldymo aparatai

Buitiniai šaldymo aparatai, kurių negalima priskirti 1–9 kategorijoms dėl kameros temperatūros, priskiriami 10 kategorijai.

2 lentelė

Buitinių šaldymo aparatų klasifikavimas ir atitinkama kamerų sudėtis

Vardinė temperatūra (EEI) (°C)	Projek- tinė T	+ 12	+ 12	+ 5	0	0	- 6	- 12	- 18	- 18	Katego- rija (skaičius)
Kameros tipai	Kita	Vyno laikymo	Rūšio tempe- ratūros	Šviežių maisto produ- ktų laiky- mo	Vėsi- mo	žvaigž- dutėmis nepažy- mėta ir (arba) ledo gaminio	vienos žvaigž- dutės	dvių žvaigž- dučių	trijų žvaigž- dučių	keturių žvaigž- dučių	
Aparato kategorija	Kamerų sudėtis										
ŠALDYTUVAS SU VIENA AR KELIOMIS ŠVIEŽIŲ MAISTO PRODUKTŲ LAIKYMO KAMEROMIS	N	N	N	Y	N	N	N	N	N	N	1
ŠALDYTUVAS SU RŪSIO TEMPERATŪROS ŠALDYMO ĮRENGINIU, RŪSIO TEMPERATŪROS ŠALDYMO ĮRENGINYS IR VYNO ŠALDYTUVAS	O	O	O	Y	N	N	N	N	N	N	2
	O	O	Y	N	N	N	N	N	N	N	
	N	Y	N	N	N	N	N	N	N	N	
ŠALDYTUVAS-VĖSINTUVAS IR ŠALDYTUVAS SU ŽVAIGŽDUTĖMIS NEPAŽYMĖTA KAMERA	O	O	O	Y	Y	O	N	N	N	N	3
	O	O	O	Y	O	Y	N	N	N	N	
ŠALDYTUVAS SU VIENOS ŽVAIGŽDUTĖS KAMERA	O	O	O	Y	O	O	Y	N	N	N	4
ŠALDYTUVAS SU DVIJŲ ŽVAIGŽDUČIŲ KAMERA	O	O	O	Y	O	O	O	Y	N	N	5
ŠALDYTUVAS SU TRIJŲ ŽVAIGŽDUČIŲ KAMERA	O	O	O	Y	O	O	O	O	Y	N	6
ŠALDYTUVAS-ŠALDIKLIS	O	O	O	Y	O	O	O	O	O	Y	7
VERTIKALAUŠ TIPO ŠALDIKLIS	N	N	N	N	N	N	N	O	Y ⁽⁴⁾	Y	8
SKRYNIOŠ TIPO ŠALDIKLIS	N	N	N	N	N	N	N	O	N	Y	9
DAUGIAFUNKCIAI IR KITI APARATAI	O	O	O	O	O	O	O	O	O	O	10

Pastabos:

Y = kamera yra;

N = kameros nėra;

O = kamera neprivaloma;

(4) taip pat įtraukiamos trijų žvaigždžių užšaldytų maisto produktų spintos.

Buitiniai šaldymo aparatai skirstomi į vieną ar kelias klimato klases, kaip parodyta 3 lentelėje.

3 lentelė
Klimato klasės

Klasė	Simbolis	Vidutinė aplinkos temperatūra °C
Vidutinė aplinkos temperatūra °C	SN	nuo + 10 iki + 32
Vidutinė	N	nuo + 16 iki + 32
Subtropinė	ST	nuo + 16 iki + 38
Tropinė	T	nuo + 16 iki + 43

Reikiama laikymo temperatūra vienu metu turi būti užtikrinama įvairiose šaldymo aparato kamerose ir neturi būti viršijami (per atšildymo ciklą) leidžiami temperatūros nuokrypiai, nustatyti 4 lentelėje skirtingų tipų buitiniams šaldymo aparatams, naudojamiems tam tikros klimato klasės sąlygomis.

Daugiafunkčiuose aparatuose ir (arba) kamerose, kuriuose temperatūrą pagal gamintojo instrukcijas gali nustatyti galutinis vartotojas, turi būti išlaikoma reikiama laikymo temperatūra.

4 lentelė
Laikymo temperatūra

Laikymo temperatūra (°C)							
Kitos kameros	Vyno laikymo kamera	Rūsio temperatūros kamera	Šviežių maisto produktų laikymo kamera	Vėsinimo kamera	Vienos žvaigždutės kamera	Dviejų žvaigždūčių kamera ir (arba) skyrius	Maisto produktų šaldiklis ir trijų žvaigždūčių kamera ir (arba) spinta
t_{om}	t_{wma}	t_{cm}	$t_{1m}, t_{2m}, t_{3m}, t_{ma}$	t_{cc}	t^*	t^{**}	t^{***}
>+14	+5 ≤ t_{wma} ≤ +20	+8 ≤ t_{cm} ≤ +14	0 ≤ t_{1m}, t_{2m}, t_{3m} ≤ +8; t_{ma} ≤ +4	-2 ≤ t_{cc} ≤ +3	≤ -6	≤ -12 ^(*)	≤ -18 ^(*)

Pastabos:

t_{om} : kitos kameros laikymo temperatūra

t_{wma} : vyno laikymo kameros temperatūra su 0,5 K pokyčiu

t_{cm} : rūsio temperatūros kameros temperatūra

t_{1m}, t_{2m}, t_{3m} : šviežių maisto produktų laikymo kameros temperatūra

t_{ma} : vidutinė šviežių maisto produktų laikymo kameros temperatūra

t_{cc} : momentinė vėsinimo kameros temperatūra

t^*, t^{**}, t^{***} : didžiausia užšaldytų maisto produktų laikymo kameros temperatūra

ledo gaminimo kameros ir žvaigždutėmis nepažymėtos kameros temperatūra yra žemesnė kaip 0 °C

(*) bešerkšnių buitinių šaldymo aparatų atitirpinimo ciklo metu leidžiamas ne didesnis kaip 3 K per 4 val. arba 20 % darbinio ciklo trukmės, atsižvelgiant į tai, kas vyksta trumpiau, temperatūros nuokrypis.

2. LYGIAVERTĖS TALPOS APSKAIČIAVIMAS

Lygiavertė buitinių šaldymo aparatų talpa – visų kamerų lygiavertės talpos suma. Ji apskaičiuojama litrais ir apvalinama iki artimiausio sveikojo skaičiaus:

$$V_{eq} = \left[\sum_{c=1}^{c=n} V_c \times \frac{(25 - T_c)}{20} \times FF_c \right] \times CC \times BI$$

kai:

— n – kamerų skaičius;

— V_c – kameros (-ų) naudingoji talpa;

— T_c – vardinė kameros (-ų) temperatūra, kaip nustatyta 2 lentelėje;

— $\frac{(25 - T_c)}{20}$ – termodinaminis koeficientas, kaip nustatyta 5 lentelėje

— FF_o , CC ir BI – talpos pataisos koeficientai, nustatyti 6 lentelėje

Termodinaminis pataisos koeficientas $\frac{(25 - T_c)}{20}$ – tai temperatūros skirtumas tarp vardinės kameros T_c temperatūros (kaip apibrėžta 2 lentelėje) ir aplinkos temperatūros standartinėmis bandymo sąlygomis, esant $+25$ °C, išreikštas kaip to paties skirtumo santykis, kai šviežių maisto produktų kameroje yra $+5$ °C.

I priedo i–p punktuose aprašytų kamerų termodinaminiai koeficientai nustatyti 5 lentelėje.

5 lentelė

Šaldymo aparatų kamerų termodinaminiai koeficientai

Kamera	Vardinė temperatūra	$(25 - T_c)/20$
Kitos kameros	Projektinė temperatūra	$\frac{(25 - T_c)}{20}$
Rūsio temperatūros kamera ir (arba) vyno laikymo kamera	+12 °C	0,65
Šviežių maisto produktų laikymo kamera	+5 °C	1,00
Vėsinimo kamera	0 °C	1,25
Ledo gaminimo kamera ir žvaigždutėmis nepažymėta kamera	0 °C	1,25
Vienos žvaigždutės kamera	–6 °C	1,55
Dviejų žvaigždučių kamera	–12 °C	1,85
Trijų žvaigždučių kamera	–18 °C	2,15
Maisto produktų užšaldymo kamera (keturių žvaigždučių kamera)	–18 °C	2,15

Pastabos:

- i) daugiavfunkčių kamerų termodinaminis koeficientas nustatomas pagal 2 lentelėje nurodytą žemiausios temperatūros kameros vardinę temperatūrą, kurią gali nustatyti galutinis vartotojas ir kuri gali būti nuolat palaikoma pagal gamintojo instrukcijas;
- ii) bet kurio dviejų žvaigždučių skyriaus (šaldiklyje) termodinaminis koeficientas nustatomas, kai $T_c = -12$ °C;
- iii) kitų kamerų termodinaminis koeficientas nustatomas pagal žemiausią projektinę temperatūrą, kurią gali nustatyti galutinis vartotojas ir kuri gali būti nuolat palaikoma pagal gamintojo instrukcijas.

6 lentelė

Pataisos koeficientų vertės

Pataisos koeficientas	Vertė	Sąlygos
FF (bešerkšnis)	1,2	Bešerkšnės užšaldytų maisto produktų laikymo kameros
	1	Kitais atvejais
CC (klimato klasė)	1,2	T klasės (tropinės) aparatai
	1,1	ST klasės (subtropinės) aparatai
	1	Kitais atvejais
BI (įmontuotas)	1,2	Ne platesni kaip 58 cm įmontuoti aparatai
	1	Kitais atvejais

Pastabos:

- i) FF – bešerkšnių kamerų talpos pataisos koeficientas.
- ii) CC – nurodytos klimato klasės talpos pataisos koeficientas. Jei šaldymo aparatas priskiriamas daugiau kaip vienai klimato klasei, skaičiuojant lygiavertę talpą imama klimato klasė, kurios pataisos koeficientas didžiausias.
- iii) BI – įmontuotų aparatų talpos pataisos koeficientas.

3. ENERGIJOS EFEKTYVUMO KOEFICIENTO APSKAIČIAVIMAS

Skaičiuojant tam tikro modelio buitinio šaldymo aparato energijos vartojimo efektyvumo koeficientą (*EEI*), buitinio šaldymo aparato per metus suvartojamos energijos kiekis lyginamas su įprastu jo per metus suvartojamos energijos kiekiu.

- 1) Energijos vartojimo efektyvumo koeficientas (*EEl*) apskaičiuojamas ir suapvalinamas dešimtųjų tikslumu:

$$EEI = \frac{AE_C}{SAE_C} \times 100$$

kai:

— AE_C = buitinio šaldymo aparato per metus suvartojamos energijos kiekis.

— SAE_C = įprastas šaldymo aparato per metus suvartojamos energijos kiekis.

- 2) Šaldymo aparato per metus suvartojamos energijos kiekis (AE_C) apskaičiuojamas kWh per metus ir suapvalinamas šimtųjų tikslumu:

$$AE_C = E_{24h} \times 365$$

kai:

— E_{24h} – buitinio šaldymo aparato suvartojamos energijos kiekis kWh per 24h, suapvalintas tūkstantųjų tikslumu.

- 3) Standartinis per metus suvartojamos energijos kiekis (SAE_C) apskaičiuojamas kWh per metus ir suapvalinamas šimtųjų tikslumu:

$$SAE_C = V_{eq} \times M + N + CH$$

kai:

— V_{eq} – buitinio šaldymo aparato lygiavertė talpa

- buitinių šaldymo aparatų su vėsavimo kamera ir mažiausiai 15 litrų naudingąja talpa CH yra 50 kWh per metus
- kiekvienos buitinių šaldymo aparatų kategorijos M ir N vertės pateiktos 7 lentelėje.

7 lentelė

Buitinių šaldymo aparatų kategorijos M ir N vertės

Kategorija	M	N
1	0,233	245
2	0,233	245
3	0,233	245
4	0,643	191
5	0,450	245
6	0,777	303
7	0,777	303
8	0,539	315
9	0,472	286
10	(*)	(*)

Pastaba:

(*) 10 kategorijos buitinių šaldymo aparatų M ir N vertės priklauso nuo žemiausios laikymo temperatūros kameros žvaigždžių skaičiaus ir temperatūros, kurią galutinis vartotojas gali nustatyti ir kuri gali būti nuolat palaikoma pagal gamintojo instrukcijas. Kai yra tik „kita kamera“, kaip apibrėžta 2 lentelėje ir I priedo p punkte, 1 kategorijai naudojamos M ir N vertės. Aparatai su trijų žvaigždžių kameromis ar maisto produktų užšaldymo kameromis laikomi šaldytuvais-šaldikliais.

V PRIEDAS

Rinkos priežiūrai taikoma patikros procedūra

Siekdamos patikrinti, ar laikomasi II priede nustatytų reikalavimų, valstybių narių valdžios institucijos išbando vieną buitinių šaldymo aparatų. Jei išmatuoti parametrai neatitinka gamintojo skelbiamų verčių pagal 4 straipsnio 2 dalį ir III priedo 1 lentelėje nustatytas ribas, matavimas atliekamas bandant dar tris buitinius šaldymo aparatus. Aritmetinis tų trijų buitinių šaldymo aparatų išmatuotų verčių vidurkis turi atitikti II priedo reikalavimus ir neviršyti 1 lentelėje nustatytų ribų.

Kitaip laikoma, kad modelis ir visi kiti lygiaverčiai buitinio šaldymo aparato modeliai neatitinka reikalavimų.

1 lentelė

Matuojamas parametras	Leidžiamos patikros nuokrypos
Vardinė bendroji talpa	Išmatuota vertė neturi būti daugiau kaip 3 % arba 1 l (atsižvelgiant į tai, kuris dydis yra didesnis) mažesnė už vardinę vertę (*).
Vardinė naudingoji talpa	Išmatuota vertė neturi būti daugiau kaip 3 % arba 1 l (atsižvelgiant į tai, kuris dydis yra didesnis) mažesnė už vardinę vertę. Jei rūšio temperatūros kameros ir šviežių maisto produktų laikymo kameros talpos gali būti vartotojo reguliuojamos vieną padidinant, o kitą sumažinant, ši matavimo nepibrėžtis taikoma tada, kai nustatyta mažiausia rūšio temperatūros kameros talpa.
Šaldymo geba	Išmatuota vertė neturi būti daugiau kaip 10 % mažesnė už vardinę vertę.
Energijos vartojimas	Išmatuota vertė neturi būti daugiau kaip 10 % didesnė už vardinę vertę (E_{24h}).
Buitinių šaldymo aparatų, kurių naudingoji talpa mažesnė kaip 10 l, vartojamoji galia	Išmatuota vertė neturi būti daugiau kaip 0,10 W didesnė už ribinę vertę, nustatytą II priedo 1 punkto 2 papunkčio c papunktyje, kai pasiklojimo lygis 95 %.
Vyno šaldytuvai	Išmatuota santykinio drėgnumo vertė neturi būti daugiau kaip 10 % didesnė už nominalų intervalą.

(*) Vardinė vertė – gamintojo nurodyta vertė.

Be III priede nustatytos procedūros, valstybių narių valdžios institucijos taiko patikimas, tikslas ir atkuriamas matavimo procedūras, kurias taikant atsižvelgiama į visuotinai pripažintus pažangiausias metodus, įskaitant dokumentuose, kurių nuorodų numeriai tuo tikslu paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, nurodytus metodus.

VI PRIEDAS

Buitinių šaldymo aparatų orientaciniai etalonai

Šio reglamento įsigaliojimo metu nustatytos tokios geriausios rinkoje esančių buitinių šaldymo aparatų technologijos tų gaminių energijos vartojimo efektyvumo koeficiento (*EEL*) ir triukšmo požiūriu.

Šaldytuvai, kompresoriniai:

- *EEL* = 29,7, metinis suvartojamos energijos kiekis – 115 kWh per metus, kai visa šviežių maisto produktų kameros naudingoji talpa yra 300 l, vėsinimo kameros talpa – 25 l, o šaldytuvas priklauso T (tropinio) klimato klasei;
- Triukšmas: 33 dB(A).

Šaldytuvai, absorbciniai:

- *EEL* = 97,2, metinis suvartojamos energijos kiekis – 245 kWh per metus, kai visa šviežių maisto produktų kameros naudingoji talpa yra 28 l, o šaldytuvas priklauso N (vidutinio) klimato klasei;
- Triukšmas ≈ 0 dB(A).

Šaldytuvai-šaldikliai, kompresoriniai:

- *EEL* = 28,0, metinis suvartojamos energijos kiekis – 157 kWh per metus, kai visa kameros naudingoji talpa yra 255 l, iš kurių šviežių maisto produktų kamera sudaro 236 l, keturių žvaigždučių šaldymo kamera – 19 l, o šaldytuvas priklauso T (tropinio) klimato klasei;
- Triukšmas = 33 dB(A).

Vertikalaus tipo šaldikliai, kompresoriniai:

- *EEL* = 29,3, metinis suvartojamos energijos kiekis – 172 kWh per metus, kai visa keturių žvaigždučių šaldiklio kameros naudingoji talpa yra 195 l, o šaldytuvas priklauso T (tropinio) klimato klasei;
- Triukšmas = 35 dB(A).

Skrynios tipo šaldikliai, kompresoriniai:

- *EEL* = 27,4, metinis suvartojamos energijos kiekis – 153 kWh per metus, kai visa keturių žvaigždučių šaldiklio kameros naudingoji talpa yra 223 l, o šaldytuvas priklauso T (tropinio) klimato klasei;
 - Triukšmas = 37 dB(A).
-

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 644/2009**2009 m. liepos 22 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 623/2009, kuriuo nustatomi importo muitai grūdų sektoriuje, galiojantys nuo 2009 m. liepos 16 d.**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) ⁽¹⁾,atsižvelgdama į 1996 m. birželio 28 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1249/96 dėl Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1766/92 taikymo taisyklių (grūdų sektoriaus importo muitų mokesčių srityje) ⁽²⁾, ypač į jo 2 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Komisijos reglamentu (EB) Nr. 623/2009 ⁽³⁾ buvo nustatyti grūdų sektoriaus importo muitai, galiojantys nuo 2009 m. liepos 16 d.

- (2) Apskaičiuotas importo muitų vidurkis ir nustatytas mokestis skiriasi 5 EUR/t, daromas atitinkamas Reglamente (EB) Nr. 623/2009 nustatytų importo muitų patikslinimas.

- (3) Todėl Reglamentą (EB) Nr. 623/2009 reikėtų iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 623/2009 I ir II priedai pakeičiami šio reglamento priedu.

*2 straipsnis*Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Jis taikomas nuo 2009 m. liepos 23 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2009 m. liepos 22 d.

Komisijos vardu

Jean-Luc DEMARTY

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 161, 1996 6 29, p. 125.

⁽³⁾ OL L 184, 2009 7 16, p. 3.

I PRIEDAS

Produktų, išvardytų Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 136 straipsnio 1 dalyje, importo muitai, taikomi nuo 2009 m. liepos 23 d.

KN kodas	Prekių pavadinimas	Importo muitas ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Kietieji KVIEČIAI, aukščiausios kokybės	0,00
	vidutinės kokybės	0,00
	žemos kokybės	0,00
1001 90 91	Paprastieji KVIEČIAI, skirti sėjai	0,00
ex 1001 90 99	Paprastieji KVIEČIAI, aukščiausios kokybės, išskyrus skirtus sėjai	0,00
1002 00 00	RUGIAI	61,37
1005 10 90	KUKURŪZAI, skirti sėjai, išskyrus hibridus	31,15
1005 90 00	KUKURŪZAI, išskyrus sėklą ⁽²⁾	31,15
1007 00 90	Grūdinis SORGAS, išskyrus hibridus, skirtus sėjai	66,36

⁽¹⁾ Prekių, kurios į Bendriją atgabenamos per Atlanto vandenyną arba per Sueco kanalą (Reglamento (EB) Nr. 1249/96 2 straipsnio 4 dalis), importuotojui muitas gali būti sumažintas:

— 3 EUR/t, jei iškrovimo uostas yra Viduržemio jūroje,

— 2 EUR/t, jei iškrovimo uostas yra Danijoje, Estijoje, Airijoje, Latvijoje, Lietuvoje, Lenkijoje, Suomijoje, Švedijoje, Jungtinėje Karalystėje arba Iberijos pusiasalio Atlanto vandenyno pakrantėje.

⁽²⁾ Importuotojui muitas gali būti sumažintas vienoda 24 EUR/t suma, jei laikomasi Reglamento (EB) Nr. 1249/96 2 straipsnio 5 dalyje nurodytų sąlygų.

II PRIEDAS

I priede nustatyto muto apskaičiavimo komponentai

15.7.2009-21.7.2009

1. Vidutiniškai per laikotarpį, nurodytą Reglamento (EB) Nr. 1249/96 2 straipsnio 2 dalyje:

(EUR/t)

	Paprastieji kviečiai ⁽¹⁾	Kukurūzai	Kietieji kviečiai, aukščiausios kokybės	Kietieji kviečiai, vidutinės kokybės ⁽²⁾	Kietieji kviečiai, žemos kokybės ⁽³⁾	Miežiai
Prekių birža	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Kotiruojama	175,68	94,79	—	—	—	—
FOB kaina JAV	—	—	189,62	179,62	159,62	76,43
Meksikos įlankos priedas	—	16,16	—	—	—	—
Didžiųjų ežerų priedas	8,75	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Įtraukta 14 EUR/t priemoka (Reglamento (EB) Nr. 1249/96 4 straipsnio 3 dalis).⁽²⁾ 10 EUR/t nuolaida (Reglamento (EB) Nr. 1249/96 4 straipsnio 3 dalis).⁽³⁾ 30 EUR/t nuolaida (Reglamento (EB) Nr. 1249/96 4 straipsnio 3 dalis).

2. Vidutiniškai per laikotarpį, nurodytą Reglamento (EB) Nr. 1249/96 2 straipsnio 2 dalyje:

Gabenimo išlaidos: Meksikos įlanka–Roterdamas: 20,65 EUR/t

Gabenimo išlaidos: Didieji ežerai–Roterdamas: 19,24 EUR/t

II

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kurių skelbti neprivaloma)

SPRENDIMAI

KOMISIJA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2009 m. liepos 22 d.

dėl Bendrijos finansinės paramos, skirtos skubių kovos su kiaulių vezikuline liga priemonių Italijoje
2008 m. išlaidoms atlyginti

(pranešta dokumentu Nr. C(2009) 5608)

(Tekstas autentiškas tik italų kalba)

(2009/557/EB)

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1990 m. birželio 26 d. Tarybos sprendimą 90/424/EEB dėl išlaidų veterinarijos srityje⁽¹⁾, ypač į jo 3 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

- (1) Kiaulių vezikulinė liga yra infekcinė virusinė kiaulių liga, kurios neįmanoma kliniškai atskirti nuo snukio ir nagų ligos, ir todėl trikdanči Bendrijos vidaus prekybą ir eksportą į trečiąsias šalis.
- (2) Kilus kiaulių vezikulinės ligos protrūkiui, yra pavojus, kad prekiaujant gyvomis kiaulėmis ar jų produktais ligos sukėlėjas gali pasklisti ne tik kituose tos valstybės narės kiaulių ūkiuose, bet ir kitose valstybėse narėse ir trečiojoje šalyse.
- (3) 2005 m. lapkričio 8 d. Komisijos sprendime 2005/779/EB dėl gyvūnų sveikatos apsaugos priemonių nuo kiaulių vezikulinės ligos Italijoje⁽²⁾ yra nustatomos gyvūnų sveikatos apsaugos nuo kiaulių vezikulinės ligos taisyklės Italijos regionams, kurie yra pripažinti užsikrėtusiais kiaulių vezikuline liga, ir regionams, kurie yra

pripažinti neužsikrėtusiais šia liga. Italijos valdžios institucijos įvykdė to sprendimo 11 straipsnyje nustatytus informacijos teikimo reikalavimus.

- (4) Sprendime 90/424/EEB nustatytos Bendrijos finansinės paramos, skirtos specialiujų veterinarijos priemonių, įskaitant skubias priemones, išlaidoms padengti, skyrimo procedūros. Pagal to sprendimo 3 straipsnio 2 dalį valstybės narės gauna finansinę paramą tik tuo atveju, jeigu imamasi kovos su kiaulių vezikuline liga priemonių.
- (5) Sprendimo 90/424/EEB 3 straipsnio 5 dalies pirmoje įtraukoje nustatytos taisyklės, kuriomis remiantis nustatoma, kiek procentų tam tikrų valstybės narės patirtų išlaidų gali būti atlyginta iš Bendrijos finansinės paramos.
- (6) Skubių kovos su kiaulių vezikuline liga priemonių išlaidoms atlyginti Bendrijos finansinė parama skiriama pagal taisykles, nustatytas 2005 m. vasario 28 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 349/2005, nustatančiame Tarybos sprendime 90/424/EEB paminėtų skubių priemonių ir kampanijos prieš tam tikras gyvūnų ligas Bendrijos finansavimo taisykles⁽³⁾.
- (7) Italija visiškai įvykdė techninius ir administracinius reikalavimus, nustatytus Sprendimo 90/424/EEB 3 straipsnio 3 dalyje ir Reglamento (EB) Nr. 349/2005 6 straipsnyje.

⁽¹⁾ OL L 224, 1990 8 18, p. 19.

⁽²⁾ OL L 293, 2005 11 9, p. 28.

⁽³⁾ OL L 55, 2005 3 1, p. 12.

(8) 2008 m. gruodžio 10 d. Italija pateikė išlaidų, patirtų taikant kovos su kiaulių vezikuline liga priemones, vertinimą.

(9) Šiame sprendime nustatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Bendrijos finansinė parama Italijai

Bendrijos finansinė parama gali būti skirta Italijai tam tikroms išlaidoms, kurias ši valstybė narė patyrė 2008 m. taikydama

kovos su kiaulių vezikuline liga priemones pagal Sprendimo 90/424/EEB 3 straipsnio 2 dalį, atlyginti.

2 straipsnis

Adresatas

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2009 m. liepos 22 d.

Komisijos vardu

Androulla VASSILIOU

Komisijos narė

2009 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 000 EUR per metus (*)
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	100 EUR per mėnesį (*)
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	700 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	70 EUR per mėnesį
<i>ES oficialusis leidinys</i> , C serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , C serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	40 EUR per mėnesį
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	500 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), kompaktinis diskas, leidžiamas du kartus per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	360 EUR per metus (30 EUR per mėnesį)
<i>ES oficialusis leidinys</i> , C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

(*) Egzempliorių kainos: iki 32 puslapių: 6 EUR,
33–64 puslapiai: 12 EUR,
daugiau nei 64 puslapiai: kaina nustatoma kiekvienu atveju.

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame kompaktiniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Oficialiųjų leidinių biuro leidžiamų mokamų leidinių galima įsigyti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>